

2. JUNI 2020

VANVITTIG FRI ELLER VANVITTIGT FANGET?

ET SPECIALE UDARBEJDET AF

Julie Marie Jensen
Studienr.: 57036

Pernille Skov
Studienr.: 57530

Vejleder: Lasse
Horne Kjældgaard

EN UNDERSØGELSE AF
FREMSTILLINGEN AF
SUGARDATING SOM
DISKURSIVT FÆNOMEN

Kandidatuddannelsen i Dansk
Roskilde Universitet

2. juni 2020

Antal anslag: 211.106

Angivelse af hovedforfattere af de enkelte afsnit:

Julie som hovedforfatter på følgende afsnit:

En del af 2.1, 2.3, 2.4, 3.1.1 til og med 3.1.6, 3.2.4, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4

Pernille som hovedforfatter på følgende afsnit:

En del af 2.1, 2.2, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.3.1, 4.1, 4.2

Abstract

This thesis examines the phenomenon "Sugardating" which is the term for a relationship between an older person and a younger person who is receiving financial assistance in exchange for company, intimacy and/or sex. The phenomenon has received a lot of attention in the public and generated a public debate in Denmark on whether or not the phenomenon can be compared with prostitution and escort. In this debate there prevails a lot of different positions on sugardating which is this thesis' basis for a discourse analysis on the Danish media's presentation of the phenomenon. In addition the thesis investigates the presentation of sugardating represented by the former Danish sugardater Gina Jaqueline in the documentary *Gina Jaqueline – En sugardaters fortælling* (2017) and in the following book *Se Mig* (2018). To understand sugardating as a phenomenon and its occurrence the paper present Brittany D. Cordero's thesis on the language at the American online sugardating website www.SeekingArrangement.Com and Peter Fleming's theory on the occurrence of sugardating and the Uberization. To understand the relationship between economics and intimacy which is the foundation in a sugardating relationship we lean on theory as presented by Viviana A. Zelizer. In addition we draw on Marcel Mauss' ideas on gift logic and ethics to examine the different aspects of sugardating. Based on the analyzes we found that the presentation of the phenomenon of sugardating is highly contradictory and has many different representations. Sugardating may be represented like prostitution, sexual risk behavior and sexual experimentation in the media. This we have seen as an expression of a normative way of thinking on the relationship between economics and intimacy as two corrupting spheres. From Gina's perspective sugardating can be both easy and complicated in the documentary, whereas she in the book declines sugardating as a way of dating and warns against it which also emphasizes her own confusion on how to understand and portray the phenomenon.

Indholdsfortegnelse

1.0 INDLEDNING	5
1.1 PROBLEMFELT.....	6
1.2 PROBLEMFÖRMULERING	8
1.3 FREMGANGSMÅDE	8
1.3.1 <i>Empiri til diskursanalyse</i>	10
2.0 TEORI	11
2.1 SUGARDATING SOM FÆNOMEN	11
2.2 GAVEØKONOMI.....	17
2.3 ØKONOMI OG INTIMITET	20
2.4 DEN DISKURSANALYTISKE METODE.....	22
3.0 ANALYSE	26
3.1 FREMSTILLINGEN AF SUGARDATING I DANSKE NYHEDSMEDIER	26
3.1.1 <i>Sugardating repræsenteret som prostitution</i>	27
3.1.2 <i>Sugardating repræsenteret som gråzoneprostitution</i>	29
3.1.3 <i>Sugardating repræsenteret som et gensidigt bytteforhold</i>	32
3.1.4 <i>Sugardating repræsenteret som eksperimenterende adfærd</i>	36
3.1.5 <i>Narrativet om de negative konsekvenser</i>	39
3.1.6 <i>Opsamling</i>	41
3.2 GINA JAQUELINES FREMSTILLING AF SUGARDATING I <i>SE MIG</i>	43
3.2.1 <i>Sugardating som hårdt arbejde</i>	43
3.2.2 <i>Sugardating som nem forkælelse</i>	47
3.2.3 <i>Sugardating som seksuel eksperimenteren</i>	49
3.2.4 <i>Stilistiske træk</i>	51
3.3 ANALYSE AF SUGARDATING I <i>GINA JAQUELINE - EN SUGARDATERS FORTÆLLING</i>	59
3.3.1 <i>Genre</i>	59
3.3.2 <i>Præsentationen af sugardating</i>	61
3.3.3 <i>Sugardating som nemt</i>	62
3.3.4 <i>Sugardating som kompliceret</i>	65
4.0 DISKUSSION	68
4.1 DET METAFORISKE SUGARDATINGBEGREB	68
4.2 MORALSK FORTÆLLING	73
5.0 KONKLUSION	76
6.0 LITTERATURLISTE	78

1.0 Indledning

Ord som kærlighed, forhold, samvær og ikke mindst sex fylder formentlig meget i manges hverdag. I dag eksisterer der et utal af datingprogrammer, hvor vi kan få lov til at følge med i andres jagt på kærligheden. Datingverdenen har i dag mange nuancer og eksisterer ikke blot som noget, vi kan følge med i på TV, da vi alle på få sekunder kan oprette en profil på en hjemmeside, der eksempelvis matcher os med vores forhåbentlige fremtidige livspartner eller sexpartner. Dating er blevet til sit eget særlige sprog, hvor mange eksempelvis instinktivt tænker på en dating-app, når de hører ordet ”Tinder”. Her kan man finde en *Tinder-flirt*, modtage et *superlike* eller *matche* med en eventuel partner. De forskellige dating-apps kan bruges med forskellige formål. Nogle er på udkig efter vennepar, andre søger efter *one-night-stands*, venner med ’fordele’ og andre igen søger efter parforhold. Derudover eksisterer der dem, som søger efter sugardates. I selve ordet sugardating indgår *dating*, som tyder på, at det blot er en af mange måder at date på. Sugardating i sig selv er en datingform, som også har sit eget særlige sprog – der findes ord som *sugardaddy*, *sugarmommy*, *sugarbaby* eller *boytoy*. Vi vil senere forklare dette særlige datingsprog, men for nu vil vi blot pointere den interessante verden, der udgøres af sugardating. Tager vi selve ordet for øje, kan sugardating kort præsenteres som dating med fordele. Fordelene kan udgøres af gaver, rejser, penge, husly og finansiell hjælp, set fra den ’modtagende’ parts perspektiv, nemlig en sugarbaby eller et boytoy. Sugardaddyen eller sugarmommyen, den mere ’givende’ part, kan opnå fordele som selskab, intimitet, nærvær, omsorg, anerkendelse og ikke mindst sex. Beskrevet på denne måde lægger sugardating op til, at begge parter i relationen opnår en form for gevinst – nøjagtig som flere sugardatinghjemmesider understreger. Bemærk vores valg af anførselstegn ved ordene ’modtagende’ og ’givende’. For spørgsmålet er, om det er så nemt at opliste de eventuelle fordele, som begge parter i en sugardatingrelation modtager? Den ’modtagende’ og ’givende’ part angiver parternes roller rent finansielt og materialistisk, men betyder det at den ’modtagende’ part ikke giver noget af sig selv? Som det fremgår af beskrivelsen lyder sugardating ganske fordelagtigt, men alligevel er der særdeles mange gråzoner i sugardating. Derfor er der også mange sociale organisationer, som netop nu arbejder på at forske i sugardating for at forstå, hvad fænomenet dækker over samt motiverne bag at indgå i sugardating¹. Er sugardating det samme som prostitution? Eller er det almindelig dating? Er sugarbabies ofre for gråzoneprostitution, eller er de stærke kvinder, der ønsker lidt ekstra i

¹ Blandt andet RedenUng, RUC og UngTilUng

lommen? Vi ønsker med specialet at undersøge sugardating som fænomen og forhåbentlig opnå en dybere indsigt i svarene på disse opstillede spørgsmål.

1.1 Problemfelt

Sugardating som fænomen er af nyere dato, og menes både at være udsprunget af den digitale tidsalders datingkultur med datingsider og -apps med det formål at bringe mennesker sammen (Jensen & Sømod & Værnet 2015) samt det kapitalistiske samfunds menneskelige og arbejdsmæssige konsekvenser (Fleming 2019). Hovedspørgsmålet drejer sig for os ikke om, hvad der ligger til grund for sugardatings opståen, men derimod hvad sugardating helt nøjagtigt er. Sugardating har dannet grund for en offentlig debat omkring, hvorvidt fænomenet er direkte prostitution, gråzoneprostitution, risikoadfærd eller seksuel eksperimenteren. Disse definitioner indgår alle på et kontinuum over seksuel adfærd, hvor almindelig dating og normal seksuel eksperimenteren kan placeres i den ene ende. I midten vil gråzoneprostitution befinde sig, og i den tunge ende placeres prostitution. Dette seksuelle felt beskriver forskellige dele af, hvordan seksuel adfærd kan komme til udtryk. Som sagt er prostitution et yderliggende aspekt, som i mange samfund er forbudt og desuden også stærkt stigmatiseret (Järvinen 1990). Eftersom vi i specialet vil undersøge sugardating, som danner baggrund for en debat omkring, hvorvidt fænomenet kan sidestilles med prostitution, finder vi det relevant her at inddrage definitionen af prostitution. Hermed vil vi opnå en forståelse for, hvad debatten udspringer af, og hvorfor nogle kan mene, at sugardating er prostitution. Ifølge sociolog Margretha Järvinen er prostitution defineret således:

“Første kriterium er kommercialiteten, der skal ses i forhold til det økonomiske element, som indgår i prostitution. Andet kriterium er promiskuiteten eller polygami, der skal forstås som seksuelt samvær med mange forskellige partnere. Tredje kriterium er ikke-selektiviteten, hvor man betoner den prostitueredes manglende mulighed for at være selektiv i valget af kunder. Fjerde kriterium består af tilfældighed/kortvarighed, som betegner varigheden af forholdene. Femte kriterium er manglende følelser” (Järvinen 1990: 25f).

I modsætning til Järvinens kriterier for prostitution, er gråzoneprostitutionsdefinitionen ret enkel. Ifølge det norske velfærdsforskningsinstitut NOVA, drejer gråzoneprostitution sig om

salg eller bytte af seksuelle ydelser for penge, gaver, stoffer, husly, mad, voksenkontakt, omsorg, beskyttelse, udforskning af seksualitet og bekræftelse (NOVA 2006: 4).

På baggrund af de to ovenstående definitioner er det muligt at spørge til, hvor sugardating skal placeres, og hvad det helt præcist er? Der er stor offentlig uenighed om, hvad fænomenet egentlig indebærer, og dermed hvor på skalaen det placerer sig. Det, der især skiller vandene, er omfanget af de seksuelle ydelser, der kan indgå i en sugardatingrelation. For er der altid sex indblandet i relationen? Og hvad er en sugardatingrelation egentlig? Hvad får parterne ud af den? For dem, der mener, at sugardating er prostitution vil en af de to ovenstående definitioner formentlig være tilstrækkelig, men hvad med dem, der mener at sugardating blot er en form for dating med særlige fordele tilknyttet sig? For dem er de to ovenstående definitioner formentlig ikke tilstrækkelige til beskrivelsen af fænomenet, og det er her vi mener, at der er et særligt problem tilknyttet sugardating.

I Danmark er sugardating som offentligt fænomen mindre åbent sammenlignet med andre dele af verden (Groes 2017). Herhjemme står få sugardatere offentligt frem, eftersom skam, skyld og stigmatisering synes at være en stor del af alle former for bytte og salg af seksuelle ydelser. Alligevel er der nogle, der gerne vil stå frem med deres erfaringer med sugardating under eget navn. Senest har influenceren Fie Laursen reklameret for sugardating i sine stories² på de sociale medier. Heri skrev hun blandt andet: “Leder du efter en hot flirt? og luksus, så swipe op her. Er du til sugardating? Opret dig nu og få 30 dages gratis premium medlemskab” (Web1). Det vidner om, at vi befinder os i en særlig tid, hvor det at sugardate kan anskues som ganske normalt og måske ‘mindre farligt’ end prostitution og gråzoneprostitution, som en influencer formentlig ikke vil reklamere for. Det viser netop også, hvordan sugardating er et særdeles flydende fænomen med mange fremstillinger tilknyttet sig og måske for mange ikke kan placeres enten som prostitution eller gråzoneprostitution. Når en influencer reklamerer for datingformen på denne måde, kan der også siges at forekomme en form for glamourisering af fænomenet, idet en influencer som Fie Laursen og hendes livsstil formentlig bliver set ganske meget op til af sine unge følgere, som vil prøve det samme som deres idol. På samme måde er det svært at se en glamourisering af prostitution eller gråzoneprostitution. Fie Laursens reklamer for sugardating understreger fænomenets aktualitet og den igangværende debat i danske medier omkring, hvorvidt sugardating er prostitution eller blot en anderledes måde at date på. Den mest velkendte

² Billeder og videoer på Instagram, hvis varighed er af max 10 sekunder og er tilgængelige i 24 timer

sugardater i Danmark må dog siges at være Gina Jaqueline. Gina er en kvinde sidst i 20'erne, som blev Danmarks kendt gennem dokumentaren *Gina Jaqueline - en sugardaters fortælling* (2017). Dokumentaren opnåede hurtigt en del omtale og blev stærkt kritiseret for at glamourisere sugardating, hvor dyre mærkevarer jævnlige fremvises som produkter af fortjenesten i sugardating (Wandall 2018). Efterfølgende har Jaqueline skrevet bogen *Se Mig* (2018), som udkom et år efter dokumentaren. Både dokumentaren, bogen og medierne, som var hurtige til at kommentere på dokumentaren, er alle med til at fremstille sugardating på en særlig måde, hvilket vidner om, at fænomenets betydning endnu ikke er fastlagt. Derfor vil det være interessant for os at gå i dybden med fremstillingsformerne af fænomenet i danske nyhedsmedier, som vil give os et indblik i den igangværende debat og måde at italesætte sugardating som fænomen. Hertil vil det være interessant for os at opnå et indblik i en tidligere sugardaters egen erfaring med fænomenet og undersøge fremstillingsformerne for forskelle og ligheder.

I dette speciale vil vi derfor undersøge, hvad sugardating indebærer, samt hvordan fænomenet defineres ved at undersøge mediernes fremstilling af sugardating gennem en diskursanalyse. Derudover vil vi analysere *Se Mig* af Gina Jaqueline samt dokumentaren *Gina Jaqueline - en sugardaters fortælling* for at opnå et indblik i en tidligere sugardaters erfaringer med fænomenet, og hvordan hun fremstiller disse. Disse interesser i sugardating som fænomen fører til følgende problemformulering:

1.2 Problemformulering

Hvordan fremstilles fænomenet sugardating i danske medier, og hvordan kan det sammenlignes med Gina Jaquelines fremstilling af sine oplevelser med sugardating?

1.3 Fremgangsmåde

I følgende afsnit vil præsenteres en gennemgang af de teorier og metoder, som vi har fundet nyttige i forbindelse med at besvare vores problemformulering.

Med henblik på at opnå en forståelse for fænomenet sugardating vil vi redegøre for Phd. i sociologi Brittany D. Corderos afhandling *Sugar Culture and SeekingArrangement.Com Participants: What It Means to Negotiate Power and Agency in Sugar Dating* (2015), som undersøger sprogbugen på en af USA's største sugardatinghjemmesider samt søger at opnå en forståelse for sugardaters motiver for at indgå i denne form for dating ved hjælp af interviews. Da sugardating er et fænomen af nyere dato, ønsker vi tilmed at undersøge, hvilke

samfundsmæssige strømninger, der kan have haft en indvirkning på, at fænomenet overhovedet har kunnet opstå. Dertil benytter vi os af økonomiprofessoren Peter Flemings værk *Sugar Daddy Capitalism - The dark side of the new economy* (2019). Da sugardatingrelationer ofte bygger på en udveksling af samvær i varierende grad for gaver, middage eller penge, finder vi det interessant at skabe et dybere indblik i, hvad det vil sige at benytte sig af gaver som betalingsform. Dertil læner vi os op ad sociologen Marcel Mauss' værk *Gaven - Gaveudvekslingens form og logik i arkaiske samfund* (2000) samt antropolog og kønsforsker Christian Groes' udlægning af teorien i debatindlægget "Kønsforsker skriver om sugardating: Vi er nødt til at skelne mellem prostitution og gaveøkonomi" (2017) fra Politiken. Da der netop er en udveksling, af den ene eller anden grad, i en sugardatingrelation er det relevant at opnå en forståelse for det syn, der hersker på sammenblandingen af økonomi og intimitet i vestlige samfund. Hertil benytter vi os af sociolog Viviana A. Zelizers værk *The Purchase of Intimacy* (2005) samt hendes artikel "Money, Power, and Sex" (2006). Hun nævner, hvordan der er tradition for at anskue økonomi og intimitet som to sfærer, der forurener hinanden i Vesten, men forsøger at vise, hvordan de kan sameksistere - og faktisk ofte gør i alle sociale relationer. Således er spørgsmålet, hvordan dette gør sig gældende i sugardatingrelationen. I løbet af udarbejdelsen af specialet er vi flere gange stødt på forskellige holdninger til og fremstillinger af sugardating, der virker til at være særligt modstridende. Da fænomenet netop er nyt, er der således ikke meget, der tyder på, at der eksisterer en fast forståelse af, hvad sugardating indebærer. Dette betyder dog ikke, at der i medierne ikke tilkendes holdninger til fænomenet. Vi har mulighed for at gå i dybden med fremstillingerne af disse forskellige forståelser af sugardating i danske nyhedsartikler ved hjælp af en diskursanalytisk tilgang. Tilgangen vil primært tage udgangspunkt i den diskursanalyse, der præsenteres af de to politiske teoretikere Ernesto Laclau og Chantal Mouffe. Derudover finder vi det interessant at undersøge fremstillingsformen af fænomenet fra en tidligere sugardater og undersøge eventuelle sammenfald med fremstillingen i nyhedsmedierne. Denne sugardater, hvis oplevelser, som vi har valgt at tage udgangspunkt i, er Gina Jaqueline, som på baggrund af dokumentaren *Gina Jaqueline* (2017) skabte en enorm debat i medierne omkring, hvorvidt sugardating blot er en form for prostitution eller ej, hvor hun samtidig blev kritiseret for at glamourisere det. Dokumentaren vil således være en analysegenstand for dette speciale i sammenhæng med hendes senere værk *Se mig* (2018), hvor hun forsøger at tage afstand fra sugardating og den glamourisering af det, som hun blev kritiseret for.

1.3.1 Empiri til diskursanalyse

I forbindelse med at udføre en nuanceret diskursanalyse af fænomenet sugardating har vi udvalgt vores empiri ud fra forskellige danske nyhedsmedier. Vores fokus foreligger på italesættelsen af sugardating i avisartikler, hvor hjemmesiden www.infomedia.dk har fungeret som en søgemaskine over samtlige avisartikler om sugardating. Ved hjælp af Infomedias mediearkiv har vi haft mulighed for at benytte os af ordet 'sugardating' i søgemaskinen, som dermed har vist os, at den første artikel, hvori begrebet 'sugardating' indgår, blev udgivet den 13. maj 2014. Det er således omtrent et år efter, at sugardatinghjemmesiden www.SugarDaters.dk blev lanceret i Danmark, at artiklerne omkring fænomenet begynder at blive mange samt jævnlige udgivet. Infomedia viser, at der denne dag i alt blev udgivet tre artikler om fænomenet samt et nyhedsindslag på DR's TV Avis klokken 21.30. I 2014 begynder de første forskellige holdninger til sugardating at manifestere sig. Artiklernes overskrifter fortæller os både, at danskerne mener, at sugardating er prostitution samt at sugardating ikke behøver at være farligt, men kan være frækt for mange. Således synes fænomenet allerede på dette tidspunkt at være modstridende. Disse delte meninger er netop det, som vi ved hjælp af diskursanalysen ønsker at undersøge yderligere og dermed opnå et indblik i mediernes italesættelse af fænomenet. Vi har altså fokuseret på artikler indeholdende ordet sugardating fra 2014 og frem, hvor gennemlæsningen af dem har gjort os i stand til at identificere forskellige positioner vedrørende sugardating, som vi senere vil præsentere.

Vi har forholdt os kildekritisk til de nyhedsmedier, der har udgivet de artikler, som vi anvender som empiri. Mange af de nyhedsmedier, som vi vil henvise til i vores diskursanalyse, har høje læsertal og når samtidig ud til store dele af Danmark, hvilket vi anser for særdeles relevant for vores undersøgelse, da vi netop ønsker et indblik i italesættelsen af sugardating i Danmark. Da nyhedsmediernes er nationalt kendte og som følge heraf besidder høje læsertal, finder vi dem desuden repræsentative og i stand til at danne en diskurs omkring fænomenet, der kan spille ind på befolkningens forståelse af det. Vi har blandt andet benyttet os af omnibusaviser, der behandler mange forskellige emner, som Berlingske, Politiken og Jyllands-Posten. Desuden har vi valgt at benytte artikler fra tabloidaviser såsom Ekstra Bladet og B.T., der leverer nyheder ofte med klare budskaber. Derudover har vi også valgt at benytte os af artikler fra nyhedsmedier, der benytter sig af en mere analytisk tilgang, såsom Information og Kristeligt Dagblad. Vi er af den opfattelse, at disse nyhedsmedier alle vil levere en forståelse for, hvordan sugardating italesættes på forskellig vis, samt at

nyhedsmediernes forskellighed blot vil give os et bredt og nuanceret blik i fremstillingerne af sugardating.

2.0 Teori

I følgende teoriafsnit vil vi redegøre for eksisterende beskrivelser af fænomenet sugardating på baggrund af Brittany D. Corderos afhandling om sprogbrugen på www.SeekingArrangement.com samt den samfundsmæssige indvirken på opblomstringen af fænomenet, som analyseret af Peter Fleming. Yderligere vil følge en gennemgang af Marcel Mauss' gavelogik, hvortil nogle af Christian Groes' holdninger om gaveøkonomi i sugardating vil præsenteres. Med henblik på at opnå forståelse for forholdet mellem økonomi og intimitet i vestlige samfund vil vi inddrage teori af Viviana A. Zelizer. Slutteligt vil der redegøres for den diskursanalytiske metode med udgangspunkt i Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori.

2.1 Sugardating som fænomen

I følgende afsnit vil vi indkredse nogle af de eksisterende definitioner og beskrivelser af sugardating til en samlet beskrivelse af fænomenet. Hertil benytter vi os af afhandlingen *Sugar Culture and SeekingArrangement.Com Participants: What It Means to Negotiate Power and Agency in Sugar Dating* (2015) af Brittany D. Cordero. Afhandlingen undersøger den amerikanske sugardatinghjemmeside www.SeekingArrangement.coms sprogbrug, samt relationen mellem en sugardaddy/sugarmama og en sugarbaby/boytoy og parternes motiver for at indgå i sugardating på baggrund af interviews af nogle af hjemmesidens brugere. Da sugardating er et fænomen af nyere dato, er det interessant at undersøge teorier omkring årsagen bag, at det er blevet et populært samt omdiskuteret fænomen. Derfor vil vi tilmed redegøre for økonomiprofessoren Peter Flemings teori om de samfundsmæssige strukturer, der har været med til at danne baggrund for sugardatings opståen.

I Danmark og Norden generelt er der ikke udført meget forskning om sugardating. RedenUng, LivaRehab og NOVA er alle organisationer, der har lavet rapporter, som undersøger udsatte unge og deres forhold til gråzoneprostitution. I disse rapporter er målgruppen anderledes end i ovenstående forskningslitteratur, da det ifølge disse organisationer ofte er de udsatte grupper af unge, der er i fare for at bruge sugardating og gråzoneprostitution som et springbræt til direkte prostitution. Disse organisationers fremstilling af fænomenet er dog kun én ud af mange, hvilket vi vil vende tilbage til. Derfor

søger vi i dette afsnit en mere generel beskrivelse af fænomenet, som præsenteres af Cordero og Fleming. Professor Jeanett Bjønness og postdoc Mie Jensen nævner i rapporten *Young People, Vulnerabilities and Prostitution/sex for Compensation in the Nordic Countries* (2019) fra Nordisk Ministerråd, at fænomenet sugardating modtager mere opmærksomhed i Danmark sammenlignet med de andre nordiske lande. De skriver, at der er en del mere medieopmærksomhed på fænomenet i Danmark, hvorfor medierne er med til at spille en særlig rolle i at skabe generelle meninger om og opfattelser af fænomenet. Det, at der eksisterer ganske lidt forskning om sugardating i Danmark, genererer en del rum for medierne til at danne diskurser omkring sugardating (Bjønness & Jensen 2019: 37). Denne påstand finder vi interessant i forbindelse med vores analyse. Vi undersøger altså ikke om mediernes fremstillinger er sande, eller hvorvidt de er med til at skabe generelle meninger i offentligheden, men måden hvorpå medierne er med til at opstille forskellige diskurser om fænomenet sugardating, som kan spille ind på den generelle meningsdannelse.

En del af Brittany Corderos undersøgelse af sugardating er udført på baggrund af empiri fra hjemmesiden www.SeekingArrangement.Com (herfra SA). Det er en amerikansk hjemmeside, der blev lanceret i 2006, hvis formål er at matche sugardaddies/mommies med en sugarbaby/boytoy i et 'gensidigt fordelagtigt forhold' (Cordero 2015: 3). Sugardaddyen og sugarmommyen karakteriseres som velhavende, ældre personer, hvorimod sugarbabyen eller det mandlige boytoy karakteriseres som en yngre person, der søger økonomisk assistance i bytte for deres selskab (Ibid: 3-4). En del af Corderos forskningsprojekt udgøres af en analyse af SA's sprogbrug. Hun påpeger, hvordan den mest gængse relation, der dannes på hjemmesiden, er mellem en sugardaddy og en sugarbaby, eftersom det er disse typer af medlemmer, der er flest af (Ibid.: 4). Derfor finder hun det relevant at undersøge hjemmesidens beskrivelse af 'The Modern Daddy', som beskrives som en sponsor, mentor og en velgører (Cordero 2015: 26). Dernæst forefindes en beskrivelse af 'The Goal-Seeking Sugar Baby', som er attraktiv, intelligent, ambitiøs og målrettet. Derudover skal sugarbabyen være bevidst om, at hun "(...) deserve to date someone who will pamper you, empower you, and help you mentally, emotionally and financially" (Cordero 2015: 26). Det er interessant, hvordan SA skriver, at sugarbabyen blandt andet skal forvente, at hendes kommende sugardaddy vil 'empower' hende, som dækker over en evne til at opnå kontrol og tage ansvaret for sit eget liv. På engelsk betyder ordet en selvstændiggørelse og en bemyndigelse

af en person eller at give magt til en person³. Det virker altså til, at SA ønsker at fremhæve et selvstændiggørende element i sugardating, som er et ordvalg, der ifølge Cordero giver udtryk for generelle ideer om den moderne kvinde, der er stærk og selvstændig samt ved, hvad hun vil have og fortjener (Cordero 2015: 29). Det er dog en anelse paradoksalt, at denne moderne, selvstændige og ambitiøse kvinde, som SA tegner et billede af, har brug for en mentor og velgører til at hjælpe hende med at blive mere selvstændig, få mere magt og modtage økonomisk hjælp. Ydermere nævner Cordero, at hjemmesidens beskrivelser af de to roller vidner om et normativt syn på et parforhold, hvor det er naturligt for den ældre mand at have lyst til at tage hånd om en yngre kvinde (Cordero 2015: 27). Samme sprogbrug benyttes på den danske pendant til SA, nemlig www.SugarDaters.dk. Her beskrives en sugardaddy/sugarmama og en sugarbaby/boytoy på følgende måde: “SugarDating er et gensidigt fordelagtigt forhold, hvor rollerne er sat på forhånd: en SugarDaddy eller SugarMama er den som tager sig af den anden, og SugarBaben eller BoyToy er den der bliver taget hånd om. Så enkelt er det!” (Web 2). Som det fremgår af citatet, beskriver SugarDaters.dk relationen som ‘gensidig’. Dette ord divergerer i høj grad med eksempelvise RedenUngs definition af en sugardatingrelation, som her beskrives som et ‘asymmetrisk forhold’ (Web 3). Vi er naturligvis opmærksomme på, at SugarDaters.dk som kommerciel aktør vil reklamere for sit produkt, mens RedenUng er en social organisation, der arbejder med udsatte unge, og derfor vil anskue relationen fra dette synspunkt. Derfor har de to aktører forskellige definitioner af sugardating, men det skal vise sig at være ganske beskrivende for fænomenet at være tilknyttet forskellige definitioner og holdninger.

Som tidligere nævnt, påpeger Cordero, at SA’s sprogbrug vidner om et syn på den moderne kvinde som stærk og selvstændig. Lignende syn på den ideelle sugarbaby/boytoy beskrives tilmed på SugarDaters.dk. Her gøres det klart, at personen:

“(…) er en sofistikeret og betagende kvinde/mand, der bidrager med meningsfuldt, dejligt og spændende selskab til sin SugarDaddy/SugarMama og forventer at blive forkælet med luksusoplevelser, -genstande og andre goder. En ægte SugarBabe/BoyToy er i stand til at skabe en emotionel forbindelse med sin SugarDaddy/SugarMama uden forpligtelser” (Web 2).

³ <https://www.ordbogen.com/da/search#/auto/ordbogen-enda/empower>

Det er yderligere interessant, hvordan hjemmesiden beskriver relationen som værende uden forpligtelser, men på baggrund af sprogbrugen virker det alligevel til, at sugarbabyen eller boytoyet er forpligtet til at skabe en emotionel forbindelse og bidrage med spændende selskab. Ud fra definitionen af en sugardaddy eller sugarmama virker det ikke til, at disse er forpligtede på samme måde, hvilket da er interessant i forhold til Corderos resultat af sine interviews med sugardaddies og sugarbabies. Her fandt hun ud af, at begge parter bruger sugardating for en sjov oplevelse, men at den kvindelige sugarbaby ofte føler sig forpligtet til at gøre relationen 'sjov' for sugardaddyen, når han betaler med gaver eller penge for selskabet (Cordero 2015: 95). Således kan der altså siges at være visse ord i SugarDaters.dks beskrivelser af sugardatingrelationen, der er med til at skabe en særlig diskurs omkring sugardating, som, ifølge Corderos undersøgelse, kan spille ind på parternes forventninger til relationen. RedenUng er også med til at skabe en særlig diskurs omkring fænomenet. De skriver, at det især er udsatte unge, der kan risikere at afprøve gråzoneprostitution, herunder sugardating, og blive hængende i livsstilen (Web 3). Denne diskurs omkring sugardating som risikofyldt gråzoneprostitution synes at gå igen hos mange repræsentanter, hvorfor vi vil yderligere uddybe dette i diskursanalysen.

De interviewede sugarbabies og sugardaddies fra Corderos undersøgelse er eller har været brugere af SA, som i 2015 havde svimlende 3,6 millioner brugere (Cordero 2015: 3). Vi forestiller os, at dette antal af aktive brugere blot er steget siden 2015, hvis vi forholder os til sugardatings generelle popularitet - jf. den herskende debat i Danmark omkring sugardating og prostitution, dokumentaren om Gina, der gav en enorm opmærksomhed på fænomenet samt en influencers reklamer for det. Vi er også interesserede i de mere samfundsmæssige strukturer, der har været medvirkende til sugardatings indpas. Derfor vil vi i det følgende belyse nogle af Peter Flemings pointer, som han redegør for i bogen *Sugar Daddy Capitalism - The dark side of the new economy* (2019). Heri benytter han sig af en sammenligning mellem sugardating og Uber-kultur (uberisering) for at beskrive de samfundsmæssige og strukturelle årsager til sugardatings opblomstring. Vi er klar over, at Fleming beskriver det amerikanske samfund, som til dels er forskellig fra det danske. Alligevel mener vi at kunne drage paralleller til Danmark, hvor sugardating også vokser hurtigt (med 126.000 medlemmer på SugarDaters.dk i hele Europa i oktober 2018⁴), nøjagtig som det gør i USA. Fleming

⁴ Tal fra <http://blog.sugardaters.dk/2019/06/14/find-din-sugardaddy-europas-hovedstaeder/>

drager desuden selv paralleller mellem det hurtigt voksende sugardatingmarked og de samfundsmæssige strukturer, der hersker i mange af de vestlige lande (Fleming 2019: 39f).

Fleming har med sin skarpe, let humoristiske bog bestræbt sig på at forklare de bagvedliggende mekanismer, der har gjort det muligt for sugardating at blive alment tilgængeligt. For at tilbyde læseren et klart billede af sugardating som fænomen sammenligner han det med Uberkørsel. Uber er et fænomen, der dækker over en taxalignende deleordning, hvor en privatperson tilbyder andre personer et lift for en økonomisk kompensation for tjenesten (Fleming 2019: 9). Problemet ved Uberkørsel er dog, at mange bruger tjenesten som en form for taxa, og derudover kører Uberchaufførerne oftest rundt med formålet om at tjene penge. Fleming påpeger i den forbindelse, at Uber erstatter etablerede jobs som eksempelvis taxakørsel. Uberbrugere har dog ikke de rettigheder, som taxachauffører og -brugere har. På samme måde kan sugardating (mis)bruges som sexarbejde og kan erstatte escort eller prostitution: “(...) it [sugardating, red.] exists *without* the legal status and protections that registered sex workers otherwise receive in many Western countries” (Fleming 2019: 9). Denne form for arbejdsmodel bliver til den udvikling på arbejdsmarkedet, som Fleming kalder *uberiseringen* (Ibid.). Uberiseringen dækker således over den proces at gøre en privat hverdagsting til en form for arbejde (der desuden erstatter et allerede etableret erhverv), som sugardating derfor også går ind under (Fleming 2019: 40).

Fleming skriver i den opfølgende artikel “Sugar daddy capitalism: even the world’s oldest profession is being uberised” (2019), at sugardating er udtryk for en ny slags kapitalisme i moderne vestlige samfund, som udvisker grænserne mellem den kommercielle og ikke-kommercielle verden. Fleming pointerer ligeledes, at sugardating er et udtryk for, hvordan der i de senere år er fremkommet en instrumentalisering af intimitet. Med lanceringen af sugardatinghjemmesider og deres voksende medlemstal synes der at være kommet en transaktionel tilgang til intimitet. Denne er baseret på en af de vigtigste tilgange til økonomi inden for en kapitalistisk og neoliberalistisk tankegang, nemlig udbud og efterspørgsel, hvor “Only hard cash counts(...)” (Fleming 2019). Dette er altså med til at vise, hvordan en af grundstenene i neoliberalismen har medvirket til sugardatings opståen, som netop gør det muligt at ‘sælge’ intimitet. Derfor er sugardating en ny form for kapitalisme, der har mange ligheder med neoliberalismen, hvor privaten skal hæves over staten. Udbud og efterspørgsel tager form efter markedsøkonomien, men det er op til den enkelte at fastsætte sin egen pris (Fleming 2019), som sugardating som arbejdsform da er et glimrende eksempel på.

Ovenstående gennemgang af Brittany D. Corderos afhandling samt Peter Flemings pointer fungerer som et indblik i eksisterende amerikansk forskning i sugardating som fænomen. Cordero anser sugardating som en mellemting mellem traditionel online dating og kommercielt sexarbejde (Cordero 2015: 92). Til forskel fra traditionelle datinghjemmesider, lægger SA stort fokus på det fordelagtige aspekt i sugardating for begge parter. Dette er mange af SA's medlemmer opmærksomme på og bruger det til at fremhæve det finansielle og seksuelle aspekt i sugardating. På baggrund af sine interviews kan Cordero altså konkludere, at både mænd og kvinder, der indgår i sugardating, er bevidste om, at penge vil spille den bærende rolle i relationen. Pengene vil have betydning for relationens præmisser, såsom hvor mange gange parterne skal se hinanden, samt hvorvidt seksuelle ydelser er en del af aftalen (Cordero 2015: 93). Corderos interviews afslører, at for mange af de adspurgte, både mænd og kvinder, virker det til, at sex er en form for selvfølge, når man indgår i sugardating. Ifølge Cordero er det denne økonomiske forhandling om seksuelle ydelser, der gør, at mange mener, at sugardating læner sig op ad prostitution. Cordero henviser i den forbindelse til en del amerikanske forskere, der argumenterer for, at sugardating og traditionelle kærlighedsforhold blot er et spørgsmål om grad. Gennem historien har det været socialt accepteret, at den mandlige part i en husholdning har været forsørgeren samtidig med, at der har hersket traditionelle ideer om, at kvinden har søgt efter en mandlig partner, der både har kunnet sikre hende økonomisk, være romantisk og omsorgsfuld på samme tid. Forskerne mener, at dette stadig gør sig gældende - både i mange husholdninger, kærlighedsforhold og på traditionelle datinghjemmesider. Den eneste forskel på disse og sugardating er, at parterne i sugardating aktivt diskuterer og forhandler om det finansielle aspekt i relationen (Cordero 2015: 94). Ikke desto mindre er det et enormt populært fænomen, og her har vi inddraget Peter Fleming, der har bidraget med et indblik i årsagerne til, at sugardating har kunnet blomstre op og gøres tilgængeligt for den almene borger.

Som nævnt er ovenstående amerikansk forskning, hvor forskningen på området i Danmark er særdeles begrænset, men vi ønsker stadig at undersøge fænomenet i en dansk sammenhæng. På baggrund heraf har vi netop valgt at udføre en diskursanalyse for at opnå et indblik i fremstillingen af sugardating i danske nyhedsmedier.

2.2 Gaveøkonomi

Sugardating begår sig i et transaktionelt miljø. Der laves sædvanligvis en aftale mellem parterne omkring gaver, penge, middage eller andre goder, der byttes for samvær og intimitet i forskellige grader. Derfor ønsker vi i følgende afsnit at se nærmere på, hvad det vil sige at udveksle gaver og bruge disse som særlige former for betaling. Hertil vil vi redegøre for sociologen Marcel Mauss' hovedværk *Gaven - Gaveudvekslingens form og logik i arkaiske samfund* (2000). Dette værk beskriver forpligtelsen til at give, modtage og gengælde gaver, baseret på forskellige samfund overalt i verden, og de spor, som gaveudvekslingen har efterladt sig i vores samfunds moral og logik. Yderligere vil vi supplere Mauss' teori med et debatindlæg forfattet af antropolog og kønsforsker Christian Groes. Indlægget "Kønsforsker skriver om sugardating: Vi er nødt til at skelne mellem prostitution og gaveøkonomi" fra Politiken udgivet den 20. oktober 2017 udfolder gavens logik i forhold til fænomenet sugardating, hvilket giver mulighed for en analyse af gaveudvekslingens grundlag. Yderligere vil vi supplere debatindlægget med forskningsartiklen "'To put men in a bottle': Eroticism, kinship, female power, and transactional sex in Maputo, Mozambique" (2013) ligeledes forfattet af Groes, hvor han undersøger udvalgte afrikanske kvinders forhold til transaktionel sex, og hvordan disse kvinder aktivt vælger at indgå i transaktionel sex, da det er ganske attraktivt for dem.

Marcel Mauss' forskning tager udgangspunkt i folkefærd over hele verden og spænder bredt fra små asiatiske stammer i øhavet til romernes skikke under Romerriget. På baggrund af forskningen mener han, at alle folkefærd har ritualer, normer, moral og logikker i forbindelse med udveksling af gaver. Traditionerne og måden at forholde sig til ydelser og gaver på, som går forud for vores tid, kan genkendes i retssystemet, traditioner og sociale fænomener i nutiden (Mauss 2000: 14f). Værket påbegyndes med en analyse af fire forskellige folkefærds gaveskikke. Her undersøger Mauss især, hvordan man forholder sig til at give, modtage og gengælde gaver. Et aspekt, som undersøges på tværs af disse folkefærd, er forskellen mellem materielle ting og mennesker: "Vi lever i samfund, der skelner klart (...) mellem tingsret og personret, mellem personer og ting" (Mauss 2000: 67). Der er altså forskel på, om der handles med ting eller mennesker. I forhold til tingsret er der en bred konsensus om, at gaven skal modtages og gengældes. Hvis ikke denne gengældes, vil man være den anden underlegen (Mauss 2000: 89). Med gaven følger altså en slags forpligtelse om både at modtage gaven og give en gave igen. Dette henviser Mauss også til som 'gavens magt', idet

der i den handling at give en gave kan foregå et særligt magtspil (Groes 2017). Ved at give en gave til en anden, kan man demonstrere en magt eller en overlegenhed over for den anden. Så til trods for, at gaveøkonomien kan siges at være en modsætning til markedsøkonomien, som Groes påpeger, er der altså stadig særlige interesser mellem parterne i gaveudvekslingen - eksempelvis som en magtdemonstration eller forhåbningen om at modtage en gave tilbage, så den anden ikke vil føle sig underlegen. Ifølge Mauss eksisterer der altså en tradition for at gengælde gaven både obligatorisk og frivilligt. Det er uhøfligt ikke at give noget igen, når først man har modtaget en gave, og samtidig er det at gengælde gaven tilmed det bedste for én selv (Mauss 2000: 89). Dette aspekt er særligt interessant i forhold til sugardating. Hvis man som sugarbaby ser sig selv som en ressource og en vare, der kan handles og byttes med, gælder tingsretten så? Dette spørgsmål vil vi yderligere undersøge i diskussionsafsnit 4.1.

I Mauss' analyser af personretten, gøres det klart at denne er forskellig fra tingsretten. Der hvor personret adskiller sig fra tingsret er i forpligtelsen til at modtage og gengælde: "Selv i disse samfund har individet og gruppen, eller snarere undergruppen, altid følt sig i besiddelse af den suveræne ret til at afslå kontrakten. Det er det, der giver denne cirkulation af goder et generøst aspekt (...)" (Mauss 2000: 98). Citatet vidner om, at den ene part i en relation altid har ret til ikke at give noget igen, for det, der allerede er modtaget, så længe personretten gælder. Dette vil den gøre, så længe parterne imellem oplever følelsen af en ligeværdig alliance. Personretten har især været gældende i ægteskaber samt i seksuelle forhold mellem kvinder og mænd i stammesamfund (Mauss 2000: 98).

Hertil finder vi det relevant at inddrage Christian Groes' debatindlæg "Kønsforsker skriver: Vi er nødt til at skelne mellem prostitution og gaveøkonomi" udgivet på Politiken den 20. oktober 2017. Heri henviser han til Marcel Mauss og beskriver hans teori om gaveudveksling som en gaveøkonomisk logik, og hvordan denne synes at gøre sig gældende i mange sugardatingforhold. Følges den gaveøkonomiske logik i sugardating, er man som sugarbaby aldrig forpligtet til at have sex til trods for, at de gaver, som sugardaddyen udbyder, kan give en følelse af at skulle give noget tilbage (Groes 2017). Denne genydelse afhænger snarere af den gensidige opfattelse af ligeværd samt af de forventninger til relationen, der er indgået en aftale om. Groes henviser til sugardating som en gaveøkonomisk dating, men understreger samtidig, at det er en gråzone, som kan bevæge sig over mod prostitutionslignende forhold. Dette vil ske, så snart sugardating koncentrerer sig om en handel mellem intimitet og sex, hvor der på forhånd indgås en aftale om handelens udfald, hvor det er vanskeligt at annullere handelen. Desuden vil der ifølge Groes ikke længere være

tale om sugardating, hvis manden misbruger sin økonomiske kapital, køn og magt til at få sex med en kvinde uden de samme ressourcer (Groes 2017).

Groes forklarer desuden diskursen om sugardating som værende det samme som prostitution med, at i en vestlig-protestantisk kultur som vores anskues seksuelle forhold på en ganske traditionel måde. Kulturen er præget af et skarpt skel mellem ligeværdige forhold og prostitution, som af mange anskues som udnyttelse. De ligeværdige forhold kan dannes mellem kærester, one-night-stands eller venner med fordele. De forhold, der falder udenfor denne kategori, vil af mange i Danmark ikke betragtes som 'ægte' forhold, eftersom der foregår en tydelig handel med sex via escort, bordelbesøg eller gadeprostitution (Groes 2017).

Både Mauss og Groes understreger altså en gaveøkonomisk logik, der kan gøre sig gældende i flere forhold, hvor Groes eksplicit betegner sugardating som en datingform, der i mange tilfælde benytter sig af gaveøkonomi. Dette gør, at sugardating ikke nødvendigvis er prostitution, men nogle steder kan opfattes som dette gennem den diskurs, der er indlogeret i kulturen. Eksempelvis har Groes undersøgt forholdet mellem mænd og kvinder, der indgår i transaktionel sex i byen Maputo, hovedstaden i det afrikanske land Mozambique. Her er det socialt accepteret at indgå i transaktionel sex, hvilket kommer til udtryk i Groes' artikel "‘To put men in a bottle’: Eroticism, kinship, female power, and transactional sex in Maputo, Mozambique" (2013). I artiklen beskrives det, hvordan unge kvinder i Maputo bliver oplært af ældre familiemedlemmer i seksuel og erotisk forførelse af ældre, hvide mænd, som da vil fungere som en sponsor for den unge kvinde, hvis hun formår at forføre ham. Kvinderne bliver refereret til som *curtidoras*, som dækker over en kvinde, der "nyder livet" (Groes 2013: 102). For dem er der mange fordele ved at have en sponsor såsom tøj, mobiler, rejser og penge. Kvinderne vælger derfor aktivt at indgå i denne form for transaktionel sex, hvor de bliver oplært i at tiltrække en velstående mand eller "to put men in a bottle", som kvinderne selv beskriver deres brug af erotisk magt til at kontrollere disse mænd (Ibid.). Således er dette et eksempel på, at der eksisterer kulturer, hvor det er ganske velanset at have en sugardaddy og hvor forholdet mellem økonomi og intimitet ikke er et tabu, som det kan være for mange i Europa (Groes 2013: 114). Der er dog ikke tvivl om, at sugardating i Danmark kan være en gråzone, men som Groes nævner, kan det vise sig at være meget andet end prostitution, hvis den gaveøkonomiske logik overholdes, og der ikke på forhånd indgås en aftale om ydelser for en genydelse (Groes 2017).

2.3 Økonomi og intimitet

I dette afsnit vil følge en præsentation af sociolog Viviana A. Zelizers teori omkring den vestlige tilgang til forholdet mellem intime relationer og økonomiske transaktioner baseret på hendes værk *The Purchase of Intimacy* (2005) samt den senere artikel "Money, Power, and Sex" (2006). Det er muligt at anskue økonomi og intimitet som to faktorer, der er en bærende del af sugardatingrelationen på baggrund af de ydelser og modydelser, der ofte finder sted i en sugardatingrelation, hvis vi følger datingformens præmis som forklaret af Cordero og SugarDaters.dk. Derfor er det særdeles interessant for os at inddrage Zelizers teori, eftersom vi ønsker at opnå en forståelse for forholdet mellem penge og sex i vores nuværende samfund og de anskuelser, der eksisterer på forholdet mellem de to elementer. Vi forventer hermed at tilegne os en bredere forståelse for de mange anskuelser af sugardating, der fremstilles i de danske medier, og hvorfor fænomenet bliver fremstillet på de måder, som det gør.

Zelizers ærinde er at vise, hvordan vi alle som mennesker benytter os af økonomiske transaktioner for at skabe og vedligeholde vigtige intime relationer til andre mennesker. Hun ønsker at vise, hvordan økonomi og intimitet står i et dialektisk forhold til hinanden samt at de fleste parter i en relation ofte blander økonomisk aktivitet med intimitet (Zelizer 2005: 2). Dette uddyber hun på følgende måde:

"In all these social relationships at least one person is committing trust, and at least one person has access to information or attention that, if made widely available, would damage the other. All these relations, moreover, generate their own forms of economic transfers" (Zelizer 2005: 15).

Der eksisterer altså mange sociale miljøer, hvori der sameksisterer en økonomisk og en intim relationel transaktivitet. Det transaktionelle forhold, som vi vil pålægge vores fokus, er forholdet mellem en ældre person og en yngre person, som udfører seksuelle ydelser eller bidrager med sit selskab i bytte for gaver, penge til sine udgifter, middage og andre materielle goder. Derfor må det ansues som en relation, der bygger på et forhold af både intimitet og penge, og hvad disse to faktorer nærmere dækker over aftales formentlig i den enkelte sugardatingrelation, hvor følgende teoriafsnit vil give os et indblik i, hvordan de to sfærer godt kan sameksistere i eksempelvis en sugardatingrelation.

Zelizer præsenterer nogle grundlæggende tilgange til forholdet mellem intimitet og økonomiske transaktioner, hvor vi vil fokusere på de tilgange, hun kalder “hostile worlds” og “connected lives”. Den første tilgang, som Zelizer karakteriserer som en udbredt opfattelse i Vesten, er, at intimitet og økonomi er separate sfærer og bør anses som modsætninger. Zelizer henviser til denne tilgang med ordene “hostile worlds” (Zelizer 2005: 20). Tilhængere af dette syn mener, at de to sfærer kræver velholdte grænser, eftersom en nedbrydning af grænserne mellem dem vil ødelægge de intime relationer. Ligeledes vil intimitet forurene rationel økonomisk effektivitet og adfærd (Ibid.: 23). Sugardating som fænomen bryder med denne forestilling om intimitet og økonomi som to separate sfærer, eftersom relationen netop dannes på baggrund af en form for økonomisk støtte i bytte for varierende grader af intimitet. Dette betyder dog ikke, at der ikke er specifikke diskurser omkring sugardating, som netop giver udtryk for en fordømmelse af alle former for interaktioner mellem intimitet og penge. Dette vil vi komme nærmere ind på i afsnit 3.1, som danner ramme for vores diskursanalyse. Den anden tilgang, som er den, Zelizer plæderer for, er den, der kaldes “connected lives”, som hun i en senere artikel henviser til som “good matches” (Zelizer 2006: 6). Som mennesker konstruerer vi vores sociale verden og meningsfulde sociale relationer ved at opstille grænser, der adskiller dem fra andre sociale relationer som eksempelvis vores læger, forældre, børn, venner, elskere, kollegaer. Vi markerer disse forskelle med navne, symboler, den mening, vi tillægger relationerne og sociale praksisser, hvormed der menes den måde, vi agerer på i den givne relation. Parterne i disse sociale relationer signalerer som oftest deres forbundethed indirekte. Det kan være, at de karakteriserer deres forhold på en speciel måde, men også at de danner særlige økonomiske aktiviteter inden for forholdet, som er med til at kendetegne den enkelte relation. Det kan være forskellige former for betaling, rutiner i forbindelse med arbejdet og/eller pligter, en fælles shoppingtur etc. (Zelizer 2005: 33). Med denne beskrivelse af menneskets forskellige sociale relationer, som alle indeholder en given økonomisk karakteristik, viser Zelizer netop, hvordan det ikke er muligt at adskille intimitet og økonomi. Det er forbundne enheder, som hver især spiller en rolle for den særlige relation mellem to parter. I den senere artikel “Money, Power and Sex” (2006) henviser Zelizer til dette forbundne syn på økonomi og intimitet som værende forenede faktorer i enhver relation som “good matches”. At hun henviser til de relationer, hvor økonomi og intimitet sameksisterer som “good mathes”, betyder, at emotionelle og markedsmæssige relationer kan eksistere, så længe at disse “matches” sættes i system og etableres med et bestemt udgangspunkt for en fælles forståelse af relationens karakter. Dette bliver de netop, når folk opstiller de specifikke karakteristika til netop dén relation, som adskiller den fra andre

relationer: “Relations matter so much that people work hard to match them with appropriate forms of economic activity and clear markers of those relations’ character” (Zelizer 2006: 5). En personlig og intim relations karakter etableres således på et økonomisk grundlag, som opretholder og bevarer relationen, hvilket er med til at vise, at økonomien i en relation er uhyre vigtig, eftersom den adskiller én relation fra en anden. Det vigtige i den enkelte relation er, at der skal foreligge en fælles forståelse og accept mellem parterne om, hvad relationen skal indebære. Eksisterer denne fælles forståelse af forholdets økonomiske karakter ikke, kan det skade forholdet (Zelizer 2006: 5). Så længe den fælles forståelse og accept af relationens karakter består, vil økonomi og intimitet som to sfærer fungere udmærket side om side - hvilket de rent faktisk gør i flere sociale relationer, uden man nødvendigvis lægger mærke til det eller kan sætte ord på det (Zelizer 2006: 5).

I de fleste sugardatingrelationer spiller både økonomi og intimitet en rolle, og derfor har ovenstående gennemgang af Zelizers teori givet os en større forståelse for det transaktionelle og intime element i en sugardatingrelation, og hvordan de kan fungere samt ikke fungere sammen. Derudover har gennemgangen givet os en bredere forståelse for de forskellige positioner i forhold til salg af sex og/eller intimitet i bytte for gaver, penge eller andre goder. Teorien vil således danne baggrund for vores senere analyse af fremstillingen af fænomenet sugardating, hvormed vi forventer at opnå indblik i de forskellige måder, hvorpå sugardating fremstilles og hvilken forståelse af samspillet mellem intimitet og økonomi, de repræsenterer. Derudover vil teorien kunne benyttes i forbindelse med vores analyse af Gina Jaquelines liv som sugardater og nogle af de typer relationer, hun har oplevet.

2.4 Den diskursanalytiske metode

I det følgende vil vi gennemgå diskursanalyse som teori og metode med henblik på at kunne undersøge fremstillingen af sugardating i diverse artikler fra de forskellige nyhedsmedier, som vi opstillede i afsnit 1.3.1. Afsnittet vil påbegyndes med en gennemgang af, hvad diskursbegrebet rummer. Herefter vil vi redegøre for de dele af de politiske teoretikere Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursanalytiske teori, som vi finder relevante for vores undersøgelse af fremstillingen af sugardating. Som tilføjelse til denne diskursanalytiske tilgang, vil vi inddrage et enkelt begreb fra Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse, som vi finder særdeles brugbart i forbindelse med vores analyse af sugardating.

I bogen *Diskursanalytisk metode* (2015) af Anne Klara Bom præsenteres en forståelse af diskurser som måder, hvorpå mennesker skaber mening om verden. En diskurs er en organiseret og sprogligt funderet måde at tale om ting på (Bom 2015: 12). En lignende definition af diskurs giver Marianne Winther Jørgensen og Louise Phillips i *Diskursanalyse som teori og metode* (2013), når de skriver, at en diskurs er "(...) en bestemt måde at tale om og forstå verden (eller et udsnit af verden) på" (Jørgensen & Phillips 2013: 9). Baseret på disse definitioner af ordet diskurs, vil et udgangspunkt for en diskursanalyse dermed være at foretage en undersøgelse af, hvordan mennesker giver udtryk for deres versioner af virkeligheden (Bom 2015: 12). En diskursanalyses formål er altså ikke at undersøge sandheden bag disse meninger og versioner af virkeligheden, men måden hvorpå et udtryk for en given sandhed opstilles. Derfor er formålet med vores analyse af fremstillingen af sugardating i danske nyhedsmedier at undersøge *måden*, hvorpå vores udvalgte empiri opstiller en given sandhed om sugardating.

Både Bom, Jørgensen og Phillips understreger, hvordan der eksisterer flere former for metodiske tilgange til at udforme en diskursanalyse, som hver især giver deres bud på begreberne diskurs og diskursanalyse. Fælles for de tilgange, som de værker, vi læner os op ad, præsenterer, er, at de deler det udgangspunkt, at menneskers måde at tale på *ikke* giver et neutralt billede af vores omverden, identitet og sociale relationer, men spiller en aktiv rolle i at skabe og forandre dem (Jørgensen & Phillips 2013: 9). De forskellige eksisterende tilgange til diskursanalyse er alle funderet i en strukturalistisk og poststrukturalistisk sprogfilosofi, som påpeger, hvordan menneskers adgang til og forståelse af virkeligheden altid vil gå gennem sproget. Herigennem skabes der repræsentationer af virkeligheden, som ikke kun er en neutral afspejling af virkeligheden, som den ser ud, men som også er med til at skabe virkeligheden (Jørgensen & Phillips 2013: 17).

Som nævnt, eksisterer der forskellige diskursanalytiske teorier og metoder, hvoraf en af disse præsenteres af de politiske teoretikere Ernesto Laclau og Chantal Mouffe i deres hovedværk *Hegemony and Socialist Strategy* (1985). I deres diskursteori præsenteres nogle essentielle diskursanalytiske begreber, som vi finder relevante at benytte os af i undersøgelsen af fremstillingen af sugardating i danske nyhedsmedier. Jørgensen og Phillips påpeger, hvordan de to politiske teoretikere koncentrerer sig mere om teoriudvikling fremfor faktiske redskaber til en tekstnær diskursanalyse, hvorfor man som forsker med fordel kan kombinere deres teori med inspiration fra andre forfattere (Jørgensen & Phillips 2013: 34). Derfor vælger vi i vores

analyse at operere med begreber fra Laclau og Mouffes diskursteori, men også implementere et begreb fra Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse.

Laclau og Mouffe forstår diskurs som en fastlæggelse af betydning inden for et bestemt domæne (Jørgensen & Phillips 2013: 36). Dette betyder, at der tales det samme sprog inden for den bestemte diskurs. Når personer taler ind i en specifik diskurs, viser de det ved at betegne objekter eller individer med meningsgivende prædikater, hvis betydninger er fastlagte i diskursen. Det vil sige, at en bestemt diskurs om eksempelvis dansk identitet knyttes med prædikater som hvid, kristen og folkelig, mens en anden diskurs kan knytte dansk identitet med prædikater som fremmedfjendsk, ekskluderende og højreorienteret (Bom 2015: 36). Der forefindes altså beskrivende prædikater, som er med til at angive den diskurs, der tales ind i. I diskursteorien kaldes disse *momenter*, som konstrueres omkring et særligt magtfuldt moment, nemlig *nodalpunktet* (Ibid.). I eksemplet ovenfor er nodalpunktet dansk identitet. Nodalpunktet vil således fungere som det fænomen, begivenhed eller begreb, som diskursanalysen vil tage udgangspunkt i og søge at finde ud af, hvorledes der tales om dette fænomen, denne begivenhed eller dette begreb inden for diskursen. Der kan knyttes flere momenter til nodalpunktet, som ikke nødvendigvis behøver at være tæt sammenvævede uden for den diskurs, de indlejres i. Momenterne 'hvid', 'kristen' og 'folkelig' bliver først beskrivende for noget nationalt, når de knyttes sammen med nodalpunktet dansk identitet. Denne kæde af momenter kaldes en *ækvivalenskæde* og betegner således en række af ord, der knyttet sig til nodalpunktet og er med til at italesætte det på en særlig måde. Afsenderens ordvalg og ordkæder knyttes til nodalpunktet, og således er det muligt at udpege nodalpunktet som en betegnelse og de enkelte momenter i ækvivalenskæderne for betegnere. Det er således analysen af en ækvivalenskæde, som afslører forståelsen af nodalpunktet i den givne diskurs, idet nodalpunktets værdier tillægges herigennem (Bom 2015: 36).

Et centralt element i Laclau og Mouffes diskursteori er, at de søger at give en teoretisk forståelse for, hvordan opfattelser og definitioner af diverse fænomener i samfundet kan analyseres som refleksioner af den enkelte diskurs' mest magtfulde diskurser. Hertil arbejder de med begrebet *hegemoni*, som en diskurs opnår, når den synes naturlig for mennesker og umulig at sætte spørgsmålstegn ved dens indholds sandhed (Bom 2015: 37). Diskursteoriens udgangspunkt er, at ingen diskurs kan etableres totalt, men derimod altid er i kamp med andre diskurser, der definerer virkeligheden anderledes. Dog betyder det ikke, at bestemte diskurser i visse tidsperioder ikke kan virke selvfølgelige og uimodsagte (Jørgensen & Phillips 2013: 60). Diskurs kan således forstås som en midlertidig lukning, hvor betydningen af et fænomen fastslås på en særlig måde, men som dog ikke betyder, at betydningen skal fikseres på denne

måde i al fremtid. Der er altså altid plads til kamp om, hvordan strukturen i diskursen skal se ud og hvilke diskurser, der skal herske (Ibid.: 40).

Alle diskurser kan trues af de betegnelser, der blev valgt fra, da diskursen blev etableret eller af helt nye betegnelser. Disse betegnelser kaldes *elementer* og befinder sig i det konstitutive ydre, som er alt det, diskursen ikke indeholder. Det er altså et felt af betydninger, som diverse tegn har haft eller har i andre diskurser, men som ignoreres i den specifikke diskurs netop for at skabe entydighed (Bom 2015: 38).

Et andet begreb, som Laclau og Mouffe opererer med, er begrebet *repræsentationer*. I diskursteorien etableres sociale grupper udelukkende på baggrund af menneskers italesættelse af dem. Det er derfor vigtigt at huske, at mennesker aldrig blot taler på vegne af sig selv, men gør sig til repræsentanter for den gruppe, de føler sig som en del af. I analytisk øjemed forekommer repræsentationer som oftest, når den talende fremsætter et 'vi', og på baggrund heraf taler på vegne af en gruppe, som denne identificerer sig med (Bom 2015: 39).

I vores analyse af fænomenet sugardating ønsker vi desuden at inddrage begrebet *transitivitet* fra Norman Faircloughs kritiske diskursteorier. Vi er af den overbevisning, at begrebet vil give os yderligere mulighed for at forstå den måde, hvorpå sugardating bliver fremstillet i danske avisartikler.

Laclau og Mouffe mener, som nævnt, at diskurs er konstituerende, hvorimod den kritiske diskursanalyse anser diskurs som en form for social praksis, der både konstituerer den sociale verden og konstitueres af andre sociale praksisser (Jørgensen & Phillips 2013: 74).

Fairclough henviser også til diskursbegrebet som dækkende over 'en måde at tale på, der giver betydning til oplevelser ud fra et bestemt perspektiv' (Ibid.: 79). Faircloughs begreb transitivitet dækker over den forbindelse, der er imellem begivenheder, fænomener, processer og subjekter og objekter. Som analytiker undersøger man diverse fremstillingsformer ved at kigge på beskrivelsen af begivenhederne og disses forbindelse til subjekter eller objekter.

Afsender af en tekst vælger altså at opbygge sine sætninger på en helt særlig måde, og søger man for som diskursanalytiker at undersøge disse sætningskonstruktioner kan man netop finde ud af, hvilke personer, begivenheder, institutioner og/eller fænomener, der tildeles en særlig aktiv rolle, og hvilke der nedtones med passivitet (Jørgensen & Phillips 2013: 95).

Eftersom vi gerne vil undersøge diverse danske artiklers fremstilling af fænomenet sugardating, finder vi det nærliggende at integrere det ovenstående tekstanalytiske begreb præsenteret af Fairclough med begreber fra Laclau og Mouffe, da en samlet analyse vil give os et nuanceret indblik i de forskellige positioner til sugardating.

3.0 Analyse

I de følgende analyseafsnit vil vi undersøge fremstillingen af sugardating som fænomen i danske nyhedsartikler. Disse har vi inddelt i fem forskellige fremstillingsformer. Derudover vil vi analysere den måde, hvorpå Gina Jaqueline fremstiller sugardating i sin bog *Se Mig* (2018), hvortil bogens stilistiske træk tilmed vil anvendes til en analyse af repræsentationen af sugardating. Slutteligt vil vi sammenligne bogens fremstilling af sugardating med den, der gives udtryk for i dokumentaren *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling* (2017). I forbindelse med en undersøgelse af fremstillingen af sugardating er det interessant at sammenligne disse to værker, da Gina var stoppet med at sugardate, da hun skrev og udgav bogen, mens hun aktivt sugardatede, da hun blev filmet til dokumentaren. Det er en vigtig faktor at have for øje, da det formentlig har indvirkning på den måde, som hun ønsker at fremstille sugardating i de to værker.

Vi vil nævne, at vi vil betegne Gina Jaqueline ved fornavn, eftersom vi anser hende som en karakter i sin egen historie. Ginas måde at skrive på lægger desuden op til et nærværende og uformelt forhold til læseren. Værket giver læseren lov til at følge Ginas liv samt hendes tanker og følelser, som er med til at personliggøre værket samt forde en følelse af en relation mellem hende og læseren.

3.1 Fremstillingen af sugardating i danske nyhedsmedier

I følgende afsnit vil vi analysere de forskellige fremstillinger af sugardating, som de kommer til udtryk i danske nyhedsmedier. I løbet af indsamlingen til specialets ønskede empiri har vi fundet frem til, at sugardating er et fænomen, der eksisterer mange delte meninger om. En debat, som går igen i flere af artiklerne og som flere af artiklerne opridser dens eksistens af, er debatten omkring, hvorvidt sugardating er prostitution eller ej. Artiklerne giver stemmer til nogle, som er af den klare overbevisning, at fænomenet kan og skal sidestilles med prostitution, mens andre stemmer er mere tilbageholdende med at kalde det prostitution og plæderer for, at sugardating er et udtryk for nye tendenser i samfundet, kvindefrigørelse, frihed til selv at vælge, hvad man vil gøre med sin krop og lysten til at forkæle sig selv. Andre igen ser sugardating som et udtryk for en grænsesøgende adfærd. På baggrund af disse mange opfattelser og repræsentationer af sugardating, har vi valgt at inddele følgende analyse i fem underpunkter, som hver fungerer som et udtryk for en særlig opfattelse af fænomenet. De fem underpunkter lyder således: "Sugardating repræsenteret som prostitution",

“Sugardating repræsenteret som gråzoneprostitution”, “Sugardating som et gensidigt bytteforhold”, “Sugardating som grænsesøgende adfærd” og endeligt “Narrativet om de negative konsekvenser ved sugardating”. At vi har observeret en del forskellige repræsentationer af fænomenet, kan være udtryk for, at det er et forholdsvist nyt fænomen i Danmark, hvorfor det kan være svært at placere som begreb. Som Bjønness og Jensen påpeger i teori afsnit 2.1 er fænomenet et underbelyst forskningsemne i Danmark, som bevirker, at medierne i høj grad er med til at præge den gængse opfattelse af det i offentligheden. Mediernes fremstillingsmåder har vi med diskursanalysen muligheden for at gå i dybden med. Vi er ikke interesserede i at undersøge, hvorvidt det er faktisk korrekt, at medierne er med til at præge den gængse opfattelse af fænomenet, men vi er snarere interesserede i at undersøge de forskellige positioner til sugardating, der præsenteres i medierne.

3.1.1 Sugardating repræsenteret som prostitution

Som nævnt har vi i løbet af vores empiriindsamling identificeret flere positioner omkring fænomenet sugardating, hvoraf en af de mest hyppige er sugardating repræsenteret som prostitution. En af de første artikler omhandlende sugardating i Danmark har den eksplicite overskrift “Danskerne: Det er prostitution at give gaver for sex” og er udgivet af DR den 13. maj 2014. Allerede i artiklens overskrift bliver sugardating defineret som prostitution ifølge en generel holdning blandt danskerne (Damløv 2014). Endvidere ses en repræsentation af sugardating som prostitution i artiklen “Sugarbaben Sofie: Sugardating er forklædt prostitution”, som er udgivet af DR den 14. maj 2014. Sofie er en aktiv sugardater med holdningen: “Det er ikke dating, det er prostitution” (Hansen 2014). Ud fra disse artikler kan nodalpunktet i denne sugardatingdiskurs defineres som prostitution. Sugardating er det overordnede fænomen, der fremstilles, og dermed det overordnede nodalpunkt for alle diskurserne, hvor de forskellige diskurser hver især forsøger at definere det yderligere - her er nodalpunktet således sugardating som prostitution. Ækvivalenskæden i førstnævnte artikel dannes eksempelvis af momenter som ‘prostitution’, ‘penge’, ‘sex’, ‘betaling’ og ‘aftale’ (Damløv 2014). Nodalpunktet understøttes yderligere af sugardateren Sofies betegnende ækvivalenskæde: ‘den ene part betaler’, ‘bestemmer’, ‘skævt magtforhold’ og ‘ingen nærvær’. Yderligere påbegyndes artiklen med følgende sætning: “Sofie udveksler sex for penge igennem sugardaters.dk” (Hansen 2014). Sætningen her kan siges at understøtte prostitution som nodalpunkt i denne sugardatingdiskurs, idet momenterne ‘betaling’ og ‘sex for penge’ blandt andre knytter sig til nodalpunktet. Det kan være med til at skabe

associationer til salg og køb af sex under traditionelle prostitutionslignende forhold, hvor en betaling for sex aftales på forhånd, som defineret af blandt andre Järvinen (Järvinen 1990: 25f) og Groes (Groes 2017).

De ovenstående udtalelser fra nogle af repræsentanterne for denne diskurs udtrykker det, som Viviana Zelizer kalder en herskende tankegang i moderne vestlige samfund. Udtalelserne synes at bære præg af en "hostile worlds" tankegang, hvor økonomi og intimitet, som netop er bærende elementer i en sugardatingrelation, forurener hinanden. Tankegangen udvises eksempelvis af sugarbabyen Sofie. Hun nævner, at når 'den ene part betaler' vil det medføre et 'skævt magtforhold', som vil betyde, at der 'ingen nærvær' er i relationen (Hansen 2014). Intimiteten er altså ifølge Sofie forurennet af det økonomiske element i relationen, hvorfor intimiteten ikke kan bestå.

Momentet 'luder', som går igen i diverse debatindlæg og kronikker, er med til at udtrykke et syn på sugardating som prostitution. I artiklen "Kan du li' det du ser, bliver du helt sikkert ikke skuffet" fra Jyllands-Posten den 11. februar 2018 interviewes en sugardater, som sidestiller sugardating med prostitution med følgende ord: "Men når man har sex med en person og får penge for det, er man prostitueret, og så er det ligegyldigt, om man kalder sig sugarbabe eller luder" (Zahle & Sørensen 2018). Sugarbabyen er altså af den opfattelse, at en sugarbabe og en 'luder' er det samme. Samme syn på sugarbabies forefindes i debatindlægget "Tusindvis af danskere har set Ginas historie - men kan vi snakke om, hvad sugardating egentlig er?" på B.T. forfattet af debattøren Karen Filskov Petersen den 30. oktober 2017. Hun skriver: "Prostitueret, luder, escort- eller glædespige. Uanset hvilke ord, folk bruger, så er der en transaktion i spil, hvor kvinden giver sit selskab og sin krop til manden til gengæld for penge, gaver og dyre vaner" (Petersen 2017). Heri sidestiller skribenten en sugardater med en 'prostitueret' og en 'luder', når først sugardateren har 'givet sin krop' til gengæld for penge. 'Luder' er således et moment, som går igen i denne diskurs, hvor det i den diskurs, hvor sugardating repræsenteres som et gensidigt bytteforhold, snarere befinder sig i det konstitutive ydre. Her er momentet 'luder' et element, som indebærer alt det, diskursen ikke er. Dette vil vi vende tilbage til senere. Ovenstående er ligeledes med til at understrege "hostile worlds" tankegangen og en fordømmelse af sammenblandingen af økonomi og intimitet, som netop hersker i vestlige samfund, hvor eksempelvis prostitution er stærkt stigmatiseret og tilknyttet særlige skældsord.

Den diskursive mening om sugardating som prostitution konstrueres tilmed af eksperter, der arbejder med sugardating og/eller prostitution. Blandt andet udtaler Charlotte Fuglsang, forstander for Reden, i artiklen "Sugardating flytter unge kvinders grænser for

sex”, udgivet af Berlingske den 22. februar 2015: “Når man begynder at tage penge for det, har man bevæget sig hen på den banehalvdel, der hedder prostitution” (Nielsen 2015). Læner vi os op ad mange af definitionerne på selve sugardating som fænomen, både Corderos definition og de ovenstående her i diskursanalysen, virker det til, at der ofte indgår seksuelle ydelser i en sugardatingrelation. Derfor er det muligt at påpege, hvordan det virker til, at Fuglsang anser sugardating som noget, der ofte er det samme som prostitution, da forholdet netop er baseret på en udveksling mellem penge eller gaver og ofte seksuelt samvær. Dog proklamerer Fuglsang ikke direkte, at sugardating er lig med prostitution. Anna Bjerre, som er psykolog og direktør for rådgivningsorganisationen GirlTalk, er mere direkte i sin argumentation, når hun i artiklen “Byttehandel: Et pænere ord for prostitution” udgivet af B.T. den 1. maj 2016 udtaler: “(...) for mig er der ingen tvivl om, at det er prostitution. Du leverer en seksuel ydelse og får en modydelse. Det er jo netop dét, der kendetegner prostitution” (Kragh 2016). I artiklen udtaler sexolog Jakob Olrik sig tilmed om sugardating på baggrund af sin erfaring med at have været kærester med en sugardater. Olrik giver i artiklen udtryk for, at han ser sin sugardatende kæreste samt andre kvindelige sugarbabies som ‘ofre’, der har ‘mistet deres værdigrundlag’, og som nu blot er ‘objekter’ for de mænd, der ‘køber’ dem (Kragh 2016). Olriks udtalelser vidner om et syn på den sugardatende kvinde som et offer, der er et objekt for betalende mænd. Dette synspunkt er med til at tale ind i en særlig prostitutionsdiskurs, hvor de sugardatende eller prostituerede kvinder, er ofre. Artiklen “Sugardating flytter unge kvinders grænser for sex”, vi tidligere har henvist til, udtrykker ligeledes dette syn på den sugardatende kvinde. Berlingske har interviewet fem kvinder, der alle har forsøgt sig med sugardating, og nu fortæller, at det ‘hærder dem’, at ‘de bliver afhængige af penge’ og at ‘de mister troen på mennesker, kærlighed og sig selv’ (Nielsen 2015). Her opridses der en risiko for et afhængighedsforhold til pengene samt en risiko for at miste troen på kærlighed. Olrik giver tilmed udtryk for, at sugardating er ødelæggende for kærligheden, hvilket igen er med til at vise en særlig version af virkeligheden, hvor sugardating og prostitution ødelægger alt, der kan minde om kærlighed. Således er det netop gennem sproget, at deres version af virkeligheden kommer til udtryk, hvilket er med til at skabe en særlig diskurs omkring sugardating som prostitution, hvor kvinderne er ofre, ‘ludere’, hærdede og afhængige.

3.1.2 Sugardating repræsenteret som gråzoneprostitution

En ligeledes hyppig position, der indtages i forbindelse med fremstillingen af sugardating, har vi identificeret som sugardating repræsenteret som gråzoneprostitution. De fleste, som

indtager denne position, er eksperter eller forskere på området. Det drejer sig blandt andre om Charlotte Fuglsang, forstander for Reden, og Flora Ghosh, direktør for LivaRehab, hvis gennemgående holdninger til sugardating er, at det er udtryk for det, som også kaldes gråzoneprostitution. I flere artikler udtrykker Fuglsang og Ghosh, at gråzoneprostitution kan give enorme følgevirkninger på især socialt udsatte unge, som ofte er dem, der ender i gråzoneprostitution. I debatindlægget "Sugardating er hverken glamourøst eller uskyldigt. Det er risikofyldt gråzoneprostitution med social slagside" fra Politiken den 19. oktober 2017 udtrykker Ghosh, at sugardating *er* gråzoneprostitution: "Men vi kan ikke lukke øjnene for, at gråzoneprostitution - eller sugardating - mest sker blandt de allermest sårbare unge, der risikerer massive følgevirkninger" (Ghosh 2017). Det viser sig, at når gråzoneprostitution er nodalpunktet i denne sugardatingdiskurs, dannes der ofte en ækvivalenskæde bestående af momenter som 'udsatte' og 'sårbare unge' som betegnere. De udsatte og sårbare unge er blandt andet også fokuspunktet i artiklerne "Unge betragter ikke sex for gaver som prostitution" fra Kristeligt Dagblad den 24. januar 2015 og "Grænser for sex" fra Berlingske den 3. februar 2015. I begge artikler citeres en pædagogisk medarbejder fra Pigegruppen [et tilbud til unge udsatte piger i København, red.], som også bruger ord som 'piger fra resourcesvage hjem' og 'socialt udsatte unge' (Nissen 2015). Ifølge hende er der mange unge, som eksperimenterer med deres grænser for sex, hvor dem, der risikerer at blive hængende i grænseløsheden oftest er de socialt udsatte, der kan have oplevet svigt i deres barndom, ikke at have blevet sat grænser for og som ikke kan mærke deres egne lyster samt grænser (Bech-Jessen 2015). Dette leder os videre til at påpege, at når gråzoneprostitution er nodalpunkt i denne sugardatingdiskurs, er der også ofte tale om betegnende momenter, der handler om en form for grænsesøgende adfærd blandt unge. Der er ord, der går igen blandt eksperterne, der dagligt arbejder med skadevirkninger af prostitution, såsom 'risikoadfærd', 'grænseløshed', 'ophævelse af grænser' og 'grænser i bevægelse' (Bech-Jessen 2015, Nissen 2015, Ghosh 2017). Noget tyder altså på, at sugardating medvirker til en tendens til, at grænser blandt unge skrider. En af årsagerne hertil understreges af mange af artiklerne som værende internettet. Internettet 'lokker' én til at gøre og afprøve mange ting. Dette vil vi vende tilbage til.

Antropolog og kønsforsker Christian Groes henvises der ofte til i mange af vores udvalgte artikler, blandt andet i artiklen "Vi har svært ved at tackle det midtimellem" fra Fyens Stiftstidende den 16. november 2014. I artiklen giver han udtryk for, at sugardating ingenlunde kan sammenlignes med prostitution. Han skelner mellem prostitution og gråzoneprostitution og udtaler blandt andet:

“Der er tale om mere upersonlige handler, og prostituerede holder arbejde og fritid skarpt adskilt. I gråzonen tænker kvinderne ikke på det som et arbejde, men mere som forhold, elskere, dates. Der er en højere grad af personlig involvering og udelukker ikke forskellige grader af omsorg og forpligtelse over for hinanden” (Ahlmann-Jensen 2014).

Ækvivalenskæden her adskiller sig markant fra de ovenstående i dette analysepunkt til trods for, at nodalpunktet er det samme. Af Groes dannes en særdeles positiv ækvivalenskæde til at beskrive, hvad det vil sige at være i ‘gråzonen’. Den består af betegnende momenter som ‘forhold’, ‘elskere’, ‘dates’, ‘personlig involvering’, ‘omsorg’ og ‘forpligtelse’ (Ahlmann-Jensen 2014). Ækvivalenskæden til at beskrive sugardating adskiller sig kraftigt fra dem, der hersker i sugardating som prostitutionsdiskursen og ligner nærmere de ækvivalenskæder, der kan identificeres ved den position, der anser sugardating som et gensidigt bytteforhold, hvilket vi vil uddybe senere. De ovenstående udtalende aktører har tydeligvis en divergerende opfattelse af, hvad sugardating er. Deres ækvivalenskæder adskiller sig komplet fra hinanden, som også yderligere kan eksemplificeres, når Ghosh i artiklen “Sugardating er hverken glamourøst eller uskyldigt. Det er risikofyldt gråzoneprostitution med social slagside”, benytter sig af betegnelser, der opstiller en ækvivalenskæde omkring gråzoneprostitution som ‘afhængighedsforhold’, ‘ulige magtforhold’ og ‘grænser overskredet’ (Ghosh 2017). Her er der ikke fokus på ‘omsorg’, men afhængighed samt overskredne grænser. Det viser, at selv inden for den samme diskurs - sugardating som gråzoneprostitution - hersker der ikke enighed om, hvad det egentlig vil sige, at sugardating placeres som gråzoneprostitution. Momenterne ovenfor giver udtryk for de konsekvenser, man som individ kan risikere at opleve, når man begår sig i gråzoneprostitution. Udtalelserne kan således være et udtryk for en “hostile worlds” tankegang, da de tyder på en opfattelse af, at de økonomiske transaktioner kan risikere at forurene intime dele af relationen. Det virker altså til, at meningerne her går på, at de økonomiske transaktioner i en sugardatingrelation gør en person afhængig, hvorfor det intime i relationen ikke er i centrum, men snarere den økonomiske gevinst. Debatten omkring, hvorvidt sugardating er prostitution eller gråzoneprostitution synes derfor at tage udgangspunkt i individuelle opfattelser af, hvor skellet foreligger. Definitionerne af fænomenet ligner hinanden, både når det fremstilles som prostitution og som gråzoneprostitution, hvori forskellen da er, om det netop omtales som prostitution eller gråzoneprostitution. Derudover er der under dette analysepunkt herskende momenter som

‘udsatte’ og ‘sårbare’ ‘unge’, som ikke på samme måde går igen, når sugardating repræsenteres som prostitution. Her ses kvinderne stadig som ofre, men på samme tid også af mange repræsentanter som ‘ludere’.

3.1.3 Sugardating repræsenteret som et gensidigt bytteforhold

En tredje position, som også indtages i forbindelse med portrætteringen af sugardating i danske nyhedsmedier, er den position, der beskriver sugardating som et gensidigt bytteforhold. Som oftest er det kvindelige sugardater, der udtaler sig på denne måde, men også nogle debattører har givet udtryk for denne position.

Nogle af de momenter, som går igen i denne diskurs, er blandt andre ‘følelser’, ‘gensidig relation’, ‘kemi’, ‘spænding’, ‘oplevelse’, ‘glad for sex’ og ‘kærlighed’. Momenterne betegner den fordelagtige sugardating som nodalpunkt i denne diskurs. I artiklen “Nej, jeg er ikke luder” udgivet den 27. juli 2014 af B.T. er der fokus på Sara, som er sugardater og altså en del af den gruppe, artiklen betegner som “en voksende tendens” (Nielsen 2014a). Sara mener, at der er mange positive ting ved sugardating, blandt andet, at det er en spændende oplevelse. Ydermere lægger hun følelser i relationen, hvilket ifølge hende gør, at relationen ligner et kæresteforhold. Heri forefindes en langt mere positiv ækvivalenskæde, end vi er stødt på under de to ovenstående analysepunkter. Ækvivalenskæden her dannes af momenter som ‘spænding’, ‘oplevelse’, ‘kæresteforhold’, og ‘fedt’ (Nielsen 2014a). Artiklen fra Jyllands-Posten “Kan du li’ det, du ser, bliver du helt sikkert ikke skuffet”, som vi tidligere har henvist til under punktet “Sugardating som prostitution”, interviewer desuden endnu en unavngiven sugardater. Sugarbabyen anskuer mange positive ting ved fænomenet og betegner sugardating som ‘fedt’. Den interviewede sugardater påpeger, at det er ‘en fed følelse’ at blive begæret af nogle og endda modtage penge for det (Zahle & Sørensen 2018). Begæret lægger Sara i ovenstående artikel fra B.T. også vægt på, når hun udtaler: “Der er hele tiden noget, jeg skal leve op til. Jeg skal se godt ud, og han skal kunne lide at kigge på mig. Jeg får jo betaling, og den skal jeg leve op til at få. Det er det, jeg synes er fedt” (Nielsen 2014a). Det er yderligere muligt at udpege begæret fra sugardaddies som en af fordelene ved sugardating, når man læser Jyllands-Postens interviewede sugarbabys følgende ord: “Det er en fed følelse: Fuck, hvor er jeg lækker, og jeg har fået megagod sex - igen” (Zahle & Sørensen 2018). De to sugardateres udtalelser kan således være et udtryk for en opfattelse af, at økonomi og intimitet kan sameksistere og udtrykker derfor samme “connected lives” tilgang til de to sfærer, som Zelizer plæderer for. Når Sara som ovenover nævner, at hun modtager en betaling, som hun skal leve op til at få,

indikerer det, at der mellem hende og sugardaddyen er en fælles forståelse for og accept af, hvad relationen skal indebære. Sara skal blandt andet se godt ud for at leve op til sin betaling, hvilket hun blot synes er 'fedt', som derfor virker til at have dannet en "good match" sugardatingrelation.

Jyllands-Postens interviewede sugardater danner gennem interviewet en særdeles positiv ladet ækvivalenskæde bestående af momenter som 'sus i hverdagen', 'megafedt', 'lækker middag', 'dejlige gaver' og 'forkæle' (Zahle & Sørensen 2018). Disse ord indikerer i høj grad de aspekter af sugardating, som sugarbabyen anser som positive og fordelagtige, og som igen divergerer fra de to ovenstående analysepunkter. Sugarbabyen her afviser dog ikke, at man nemt kan blive afhængig af sugardating: "Det er da megafedt at blive inviteret ud på lækker middag, få dejlige gaver og få lov til at dresse sig op på en onsdag. Det kan man let blive afhængig af" og "(...) man kan blive afhængig af det - både økonomisk og af det rush, man får" (Zahle & Sørensen 2018). Momentet 'afhængig' er her med til at betegne sugardating, hvilket altså går igen fra diskursen omkring sugardating som værende gråzoneprostitution. Her forekommer det dog på en lidt anden måde, eftersom sugardateren her kæder 'afhængig' sammen med ord som, at man kan "få lov til at dresse sig op på en onsdag", hvilket indikerer et glamourøst og luksuriøst aspekt.

Som vi analyserede os frem til, at ordet 'luder' er et særligt herskende moment under analysepunktet "Sugardating som prostitution", er det her muligt snarere at betragte 'luder' som et element i denne diskurs. Fælles for de interviewede sugardatere, som udtaler sig om de positive aspekter ved sugardating, er, at de alle er af den opfattelse, at fænomenet ingenlunde kan sammenlignes med prostitution. Når vi anser 'luder' som et element i denne diskurs, er det på baggrund af, at de personer, der repræsenterer diskursen, forkaster, at der kan være tale om et fænomen, der ligner prostitution. Når de nævner dette, understreger de, at de ikke "(...) bare ukritisk tager den ene mand efter den anden" (Jensen 2018a), og at "Prostituerede lægger ikke følelser i det" (Nielsen 2014a), hvoraf sidstnævnte citat stammer fra artiklen med den sigende overskrift "Nej, jeg er ikke luder". Udtalelserne udviser ikke blot en stigmatisering af prostituerede, men en indikation af, at en sugardater lægger følelser i relationen - som netop er et aspekt, der går igen i denne position. Når de interviewede på ingen måde nævner et transaktionelt element i relationen, at levere en seksuel ydelse mod penge, og at der kun er tale om en noget-for-noget handel fastlægges 'luder' som et element i diskursen. Det er således en betegnelse af sugardating, som i denne diskurs' fastlæggelse af

de andre betegnere, blev valgt fra til fordel for blandt andet ‘kærlighedsforhold’, ‘kemi’, ‘opbyggelse af relation’ og ‘intimitet’.

Udtalelserne fra de forskellige sugardatere kan ses som forbundet med en særlig *repræsentation*. Når kvinderne her udtaler sig om sugardating, gør de sig til repræsentanter for en gruppe af sugardatere, som mener, at der er mange positive ting ved fænomenet. Det kan især identificeres, når den 25-årige unavngivne sugardater fra artiklen i Jyllands-Posten benytter sig af ordet ‘man’ i følgende udtalelse: ““(…) man kan blive afhængig af det - både økonomisk og af det rush, man får. Man vænner sig til, at manden betaler, og man skal lige huske på, at det ikke altid er sådan i det virkelige liv”” (Zahle & Sørensen 2018). Det er interessant, hvordan hun vælger at bruge dette ord frem for eksempelvis ‘jeg’. Det kan anskues som værende med til at indikere, at hun ikke blot taler om sig selv, men om en større del af en gruppe af kvinder, der har forsøgt sig med sugardating.

Et ligeledes gennemgåede moment som betegnende for den fordelagtige sugardating som nodalpunkt i denne diskurs, er momentet ‘forhold’. Mange af de interviewede kvinder er af den opfattelse, at relationen kan ligne et kæresteforhold, eftersom de ‘lægger følelser i det’ (Nielsen 2014a) og har ‘kemimøder’ (Jensen 2018a), hvor sidstnævnte indikerer, at det er en vigtig faktor i starten af relationen, at der eksisterer en gensidig kemi. Det sidste citat stammer fra artiklen “Sugardaddies betaler Sarah for sex: ‘Jeg føler mig ikke som en prostitueret’” fra B.T. den 6. december 2018. Heri interviewes sugardateren Sarah som afviser, at der er tale om prostitution, når hun gør meget ud af ‘at opbygge en relation’. Sarah fortæller, at hun dyrker sex med sine sugardaddies, og at hun til gengæld modtager det, som hun kalder ‘lommepege’ (Jensen 2018a). Idet hun gør meget ud af at ‘opbygge en relation’, hvilket adskiller sugardating fra prostitution i hendes optik, viser det, hvordan intimiteten også er vigtig for Sarah. Det er vigtigt at påpege, at ifølge Zelizer drejer intimitet sig ikke kun om sex, men også om viden om hinanden, opmærksomhed på hinanden og tillid til hinanden, som kan siges at være elementer i at ‘opbygge en relation’ til en anden (Zelizer 2005: 14). Således er Sarahs positive tilgang til sugardating endnu et tegn på “connected lives” tilgangen. Når hun ved, at hun skal dyrke sex med sine sugardaddies for at modtage sine ‘lommepege’ udtrykker hun en forståelse af forholdets intime og økonomiske karakter, som vi kan forvente, at sugardaddyen også besidder. Han er formentlig indgået på aftalen om at give Sarah ‘lommepege’, og så længe denne fælles accept og opretholdelse af relationens økonomiske grænser eksisterer, kan det være udtryk for en “good match” relation.

Det virker altså grundlæggende til, at de forskellige sugarbabies i denne diskurs, anskuer intimiteten som en særdeles vigtig faktor i sugardatingrelationen. Som nævnt udtrykker mange af kvinderne en “connected lives” tilgang til økonomi og intimitet, hvor deres fokus på vigtigheden af intimitet i relation, kan siges at indikere en opfattelse af, at så længe der arbejdes på intimiteten, som Zelizer netop påpeger vigtigheden af, kan økonomiske transaktioner indgå på lige fod med intimiteten uden de to forurener hinanden. Kvindernes udtalelser understøtter yderligere nogle af Christian Groes’ pointer omkring, at parterne i en sugardatingrelation ofte opbygger følelsesmæssige relationer. I artiklen “Gråzone-prostitution eller gråzone-parforhold?” fra Information udgivet den 9. februar 2015 inddrages blandt andet følgende udtalelse fra Groes: “Man kunne lige så godt kalde fænomenet for gråzoneparforhold” (Bennike 2015). Dette på baggrund af, at kvinderne, der indgår i sugardating, ofte opbygger en relation til deres sugardaddy, de har ofte forpligtelser til hinanden udover sex, og de gebærder sig i samme omgivelser som traditionelle parforhold. Senere i samme artikel beretter skribenten om, at Groes peger på, at der foregår transaktioner i alle typer af parforhold, eksempelvis når en kæreste køber blomster til sin udkårne, betaler for middagen på en date eller køber en drink til en flirt på en bar (Bennike 2015). Udtalelsen ligner Zelizers opfattelse af, hvordan der i alle sociale relationer indgår særlige økonomiske transaktioner, der kendetegner netop dén relation. De er således begge af den opfattelse, at de to sfærer kan forenes og komplimentere hinanden, og at det netop foregår hele tiden, som er en opfattelse, der karakteriserer “connected lives” tilgangen, som Groes udtrykker her.

I starten af dette afsnit nævnte vi, at det ikke blot er sugardatere, der anskuer datingformen som divergerende fra prostitution og som et gensidigt forhold, men også visse debattører. Det vil vi nu følge op på ved at henvise til debatindlægget “Der er intet galt i, at de unge kvinder tager, hvad de har lyst til” fra Politiken den 2. november 2017 af tre kommunikationsstuderende. Den fremstilling af sugardating, som optegnes heri, divergerer i høj grad fra de to første analysepunkter. Debattørerne spørger til, hvorfor kvinder, der sugardater ikke kan opfattes som selvstændige og uafhængige kvinder, som godt selv ved, hvad der er bedst for dem. I den forbindelse skriver de blandt andet: “Kvinderne bliver opvartet og overøst med komplimenter. De bestemmer, hvor deres grænser går. De kan lide deres sugardaddies, og mændene kan lide deres sugarbabes. What's not to like?” (Holm, Abrahamsen & Mortensen 2017). Når debattørerne skriver på den måde, dannes en ækvivalenskæde omkring den gensidige sugardating, som ligner den kæde, de sugardatende kvinder selv danner. Det er ord som ‘opvartet’, ‘overøst med komplimenter’, ‘de bestemmer’

og 'kan lide'. Således optegnes en gensidig relation, hvor begge parter kan lide hinanden, og hvor kvinderne selv bestemmer. Debattørerne henviser til dokumentaren *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling* og den massive debat, den har skabt, for at påpege, at mange lader til at have glemt, at Gina selv har valgt livsstilen, og at sugardatende kvinder derfor skal stoppes med at betragtes som 'svage ofre' og 'stakler' (Holm, Abrahamsen & Mortensen 2017). Det er et synspunkt, der i høj grad divergerer med det gennemgående synspunkt under analysepunkterne "Sugardating som prostitution" samt "Sugardating som gråzoneprostitution". Denne artikel giver udtryk for et anderledes syn på den sugardatende kvinde, som er baseret på det moderne individ som selvstændigt og rationelt, hvilket SugarDaters.dks sprogbrug, som påvist, tilmed giver udtryk for. Det vidner også om et syn på sugardating som en form for "empowerment", hvilket Cordero udlod af SA's sprogbrug.

3.1.4 Sugardating repræsenteret som eksperimenterende adfærd

Sugardating synes altså at danne en debat omkring, hvorvidt fænomenet er prostitution, gråzoneprostitution eller noget helt tredje - eksempelvis er der dem, som anskuer sugardating som en form for grænsesøgende og eksperimenterende adfærd blandt unge. Nogle af disse fremstillinger ligner den repræsentation af sugardating, som gør sig gældende under analysepunktet "Sugardating som gråzoneprostitution", da der her foreligger samme fokus på unge, som kan afprøve deres grænser ved at sugardate. Dog indeholder denne diskurs også de stemmer, der mener, at sugardating er en måde at lege med dating på og er et udtryk for samfundets udvikling, men som dog ikke anfægter, at der kan være mange risici forbundet med den type dating.

Lad os starte med at henvise til artiklen "Sugardating flytter unge kvinders grænser for sex" fra Berlingske udgivet den 22. februar 2015. Allerede i artiklens overskrift indikeres det, at sugardating er et udtryk for, at manges grænser for sex er i forskydning, hvilket også klargøres yderligere i følgende citat: "Nye internetsider for dating er i færd med at ændre og ophæve unges seksuelle grænser" (Nielsen 2015). Artiklen giver udtryk for, at det er internettets mange muligheder, som er med til at rykke unges grænser for sex og give dem mulighed for at eksperimentere med sex på nye måder. I denne artikel gives en stemme til Charlotte Fuglsang, forstander for Reden, som mener, at sugardating er et udtryk for, at mange unge er på vej ud i en ny grænseløshed. Det, der er interessant i denne artikel er dog, at der medtages et anderledes synspunkt end Fuglsangs, som udtrykker bekymring på grund af fænomenets sammenlignelighed med prostitution, hvorfor artiklen her også er medtaget

under analysepunktet "Sugardating som prostitution". Det andet synspunkt fremsættes af Christian Graugaard, professor i sexologi ved Aalborg Universitet, som ikke anfægter det bekymrende ved sugardating, men mener, at der er mange unge, der "'leger' med ludertemaet" (Nielsen 2015). Dette uddyber han med følgende sætning: "'De unge shopper, leger og rekonstruerer deres image - fordi de er unge og lever i en mulighedskultur. Men legen kan blive til alvor'" (Nielsen 2015). Vi ser nu et nyt moment som betegnende for sugardating, nemlig 'leg'. Det fremgår dog af citatet, at der er forskel på en leg og så en alvorlig leg, og Graugaard anfægter da heller ikke, at der er risici forbundet med sugardating. Christian Groes giver udtryk for en lignende holdning i sit debatindlæg "Er der virkelig så mange unge, der boller for en burger?" udgivet i Information den 13. februar 2015. Heri finder han det vigtigt at understrege, at unge bruger deres seksualitet til at handle med i deres søgen efter begæret og tiltrækningens potentiale. Yderligere finder vi det her relevant at nævne, at Groes ikke vil henvise til fænomenet som gråzoneprostitution, som han tidligere har gjort, hvilket vi medtog i analysepunktet "Sugardating som gråzoneprostitution". Han mener, at udtrykket kan ses som opfundet til lejligheden, og at man på dette tidspunkt for artiklens udgivelse ikke vidste nok om sugardating til at kunne kalde det gråzoneprostitution (Groes 2015). Således ses en ændring i diskursiviteten, eftersom Groes nu besidder en anden holdning til sugardating. Med ordene giver han udtryk for en diskurs omkring sugardating som et udtryk for eksperimenterende adfærd. I artiklen "Frækt eller frastødende?" fra B.T. den 27. juli 2014 medtages en udtalelse fra Christian Groes, hvori han giver udtryk for, at sugardating kan ses som en tendens for en samfundsudvikling. Han udtaler sig eksempelvis på følgende måde:

"Han mener, tendensen er en naturlig udvikling af vores samfund. 'Der vil være nogle, der synes, det er lidt frækt. Det er den klassiske Lolita-fantasi. I takt med at kønnene bliver mere og mere ligestillede, vil der være sexfantasier, hvor man vender tingene på hovedet og gør det modsatte af, hvad ligestillingen foreskriver'" (Nielsen 2014b).

Citatet indeholder betegnende momenter for sugardating, som vi ikke er stødt på før. Det er momenter som 'frækt', 'Lolita-fantasi' og 'sexfantasi'. Yderligere er det interessant, at aspektet omkring ligestillingen i vores samfund inddrages, hvor nogle nyder at vende ligestillingen 'på hovedet' til nogle mere traditionelle kønsroller. I artiklen "45-årige sugarbabe: - Jeg vil bare forkæles og have god sex" fra DR den 18. februar 2015 fortæller en

sugarbaby, at hun godt kan lide at afprøve de gamle kønsrollemønstre. Her udtaler hun sig på følgende måde: “Det handler om at komme tilbage til de gamle kønsrollemønstre, hvor det er fyren, der betaler og holder døren” (Bang & Vesterlørkke 2015). Udtalelsen er således med til at bekræfte Groes’ påstand om, at for nogle kan det være en ‘sexfantasi’ at komme tilbage til traditionelle kønsroller og vende ligestillingen på hovedet. Således er det udtryk for en diskurs omkring sugardating som tendenser i en samfundsudvikling, hvor der er noget spændende over gamle kønsroller.

Forskere og professorer som Groes og Graugaard anskuer altså sugardating som et udtryk for en samfundsmæssig udvikling, som en mulighed for at ‘lege’ med sit ‘image’ og eksperimentere med sex. Dog anfægter de ikke, at der er visse risici forbundet med sugardating, eksempelvis hvis pengebeløb bliver forhandlet på forhånd, som da vil være grænsende til prostitution. Som nævnt tidligere udviser mange af Groes’ antagelser en opfattelse af økonomi og intimitet, der ligner “connected lives” tilgangen, som plæderet for af Zelizer. Denne tilgang kan Graugaards udtalelser også siges at være udtryk for, men de viser tilmed begge to en overbevisning om, at en “good match” relation godt kan ophøre. Dette ses eksempelvis, når Graugaard påpeger, at ‘legen’ godt kan blive alvorlig eller når Groes mener, at sugardating kan nærme sig prostitution ved et på forhånd aftalt pengebeløb. Deres udtalelser udtrykker således en overbevisning om, at der skal være en fælles forståelse af relationens karakter mellem parterne for at den netop kan blomstre med ‘følelsesmæssige relationer’ (Bennike 2015). Så længe den fælles forståelse eksisterer, viser de to forskere et syn på, at en sugardatingrelation kan være en “good match” relation.

I starten af dette analyseafsnit nævnte vi, at der i denne diskurs om sugardating som eksperimenterende adfærd, også gives en stemme til dem, der sugardater og synes, at det er spændende at afprøve sine grænser. Dette ses blandt andet i artiklen “Danske unge sælger sig selv: Jeg overskrider hele tiden nye grænser” fra Ekstra Bladet udgivet den 4. juni 2017, hvor en 18-årig pige fortæller om de gode ting ved sugardating. Hun nævner, at hun bruger pengene, som hun får, til at supplere sin SU, men også, at der er noget spændende ved at overskride sine grænser. Hun danner dermed en positiv ækvivalenskæde, der er med til at betegne sugardating som eksperimenterende. Det ses blandt andet ved brugen af ordene ‘spændende’, ‘tør mere’, ‘selvtillid’, ‘bedre til at springe ud i nye ting’ og ‘tror mere på mig selv’ (Kornø & Ladekarl 2017). Med ordene udtrykker kvinden også den position, der repræsenterer sugardating som positivt og som et gensidigt bytteforhold, samtidig med at hun danner en diskurs om sugardating som grænsesøgende og eksperimenterende. Dette udsagn er

med til yderligere at bakke op omkring Christian Graugaards og Christian Groes' udtalelser om, at mange unge afprøver sig selv i forskellige former for dating - herunder sugardating.

3.1.5 Narrativet om de negative konsekvenser

I løbet af vores empiriindsamling, er vi stødt på en tilbagevendende måde at opbygge en artikel om sugardating på. Mange af artiklerne opbygger et særligt narrativ, hvor de inddrager en ung kvindes fortælling. Fælles for dem er, at den unge kvinde først bliver betaget af det, som sugardating på overfladen kan tilbyde, men hurtigt finder ud af, at de negative konsekvenser ved sugardating overskygger det positive. Derfor har vi betegnet følgende analysepunkt som "Narrativet om de negative konsekvenser ved sugardating".

Artiklerne, der opbygger en fortælling om en ung kvinde, som først er betaget af sugardating og derefter oplever mange negative konsekvenser ved det, påbegyndes for det meste med en beretning omkring kvindens første møde med den transaktionelle sex. Vi kan eksempelvis se en således påbegyndelse af fortællingen i artiklen "Sofie er blevet ødelagt af sugardating: 10.000 kroner for weekend med sex" udgivet på B.T. den 9. marts 2019: "Sofie kunne ikke sige nej til tilbuddet: 10.000 kroner for at bruge en weekend på et hotel med en sugardaddy og dyrke sex med ham" (Jensen 2019). En lignende begyndelse er fortællingen om Camilla fra artiklen "18-årige Camilla har haft sex med utallige sugardaddies: Det har både været godt og gjort ondt" fra B.T. udgivet den 8. december 2018:

"Da Camilla i starten af året fyldte 18 år, stod hun med et stort problem. Pengepungen var tom. Og hvad gør man så? Camilla valgte at spørge en veninde om hjælp (...)
Veninden var sugardater, og hun gik med til at dele Camillas snapchat-navn på sin såkaldt 'story'. Og derfra gik det hurtigt" (Jensen 2018b).

Som det fremgår af de to ovenstående fortællinger om Sofie og Camilla og deres første møde med at modtage penge for sex, er det pengene, som er drivkraften bag deres indgåen i sugardating. Dette er en drivkraft, der bruges til at beskrive pigernes motiver for sugardating, som går igen, men der er også et andet aspekt, der kan ligge til grund for, at kvinderne i disse fortællinger indgår i sugardating, nemlig nysgerrighed. Det ses i artiklen "Jeg holdt op med at tælle, da jeg nåede de 100 [sexpartnere, red.]" fra Berlingske den 22. februar 2015, som udformer en fortælling om sugardateren Petra: "Petras nysgerrighed var dog vakt. Den næste dag oprettede hun en profil på Sugardaters" (Nielsen & Nissen 2015). For Petra er det altså en form for nysgerrighed, der får hende til at oprette en profil på en sugardatinghjemmeside.

Pia fra artiklen "Pia har tjent 80.000 på sugardating: Nu fortryder hun alt" fra B.T. den 3. august 2014 understreger tilmed, at sugardating på overfladen virker tiltrækkende: "Det virker tiltrækkende i begyndelsen, og det bliver hurtigt som et fix" (Nielsen 2014c). Følger vi disse kvinders erfaringer med sugardating, er der altså et aspekt ved fænomenet, som udadtil kan have mange fordele knyttet til sig. Pia beskriver endda livsstilen som et 'fix', hvilket gør, at hun tilslutter sig den mening, der beskriver sugardating som afhængighedsskabende. Dette fokus på, at man kan blive afhængig af pengene og bekræftelsen, eksisterer både under diskursen omkring "Sugardating som gråzoneprostitution", men også under diskursen, der anser sugardating som et gensidigt og fordelagtigt forhold. Her beskriver en sugardater, hvordan man som sugarbaby kan risikere at blive afhængig af pengene og af det 'rush', det giver. Der er altså et betegnende moment omkring sugardating som overordnet nodalpunkt, som synes at gå igen, uagtet den position, der indtages i diskursen.

For at beskrive opdagelsen af konsekvenserne ved sugardating, danner kvinderne nogle ækvivalenskæder, som ligner hinanden, bestående af momenter som eksempelvis 'bristet', 'tror ikke på kærligheden', 'mistet troen på sig selv', 'stress' og 'forandre min personlighed', som dannes af sugardateren Petra (Nielsen & Nissen 2015). Mange af kvindernes ækvivalenskæder, som de danner til at betegne sugardating med negative konsekvenser som nodalpunkt i denne diskurs, indeholder også ord, der betegner psykiske udfordringer, ligesom Petra inddrager momentet 'stress'. Det er blandt andet momenter som 'gå ned med en depression' og 'været langt nede' af Camilla fra artiklen "18-årige Camilla har haft sex med utallige sugardaddies: Det har både været godt og gjort ondt" (Jensen 2018b) og 'det skader så meget psykisk', 'føler sig ensom', 'man ødelægger rigtig meget' og 'det gør ondt indeni' sagt af Charlotte fra artiklen "Grænser for sex" (Nissen 2015). Det er altså nogle ækvivalenskæder med særdeles negativt ladede ord, som indikerer, at der er mange aspekter ved sugardating, som kan skade en psykisk.

Det virker til, at de ovenstående sugarbabies har oplevet, at en "good match" relation er ophørt med at eksistere. Dette forudsætter, at der ikke er en fælles accept af relationens karakter mellem parterne, som kan være det, som de ovenstående kvinder kan have oplevet. Det virker til, at det transaktionelle element i relationen, altså det, at de har modtaget penge for sex, har ødelagt noget i dem selv. Når kvinderne har det på denne måde, er der ikke længere tale om en "good match" relation, som formentlig er blevet brudt - eller aldrig dannet - eftersom der ikke har været en fælles forståelse for relationens karakter mellem sugarbabyen og sugardaddyen. Dette giver sugarbabyen Camilla udtryk for. Hun fortæller, at

hun har mange dårlige oplevelser med sugardating, blandt andet med en sugardaddy, der var ‘voldelig og voldsom’ til trods for, at parterne havde aftalt, at ‘det skulle være stille og roligt’ (Jensen 2018b). Der er tydeligvis ikke en fælles forståelse af relationens karakter, hvorfor der ikke kan eksistere et “good match”. I stedet føler Camilla sig ‘deprimeret’, som viser, hvordan økonomien og intimiteten ikke har kunnet skabe et “good match”, men nærmere bevæget sig over imod at være to “hostile worlds” - når de netop nedbryder denne unge kvinde.

Når artiklerne opbygger deres fortællinger på denne måde, hvor de påbegynder med en fortælling om den unge sugardater, der bliver betaget af livsstilen, men hurtigt oplever de negative konsekvenser på egen krop, er artiklerne med til at danne en særlig diskurs omkring sugardating. Nodalpunktet er således her negative konsekvenser ved sugardating, som betegnes af de ækvivalenskæder, som de interviewede kvinder danner. Hermed fungerer artiklerne som et indblik i en slags farlig livsstil og kan betragtes som en advarsel, eller i hvert tilfælde et fuldt indblik i, hvad man kan gå ind til, hvis man leger med tanken om at være sugardater. Et andet aspekt, som går igen i disse artikler, der beretter om kvinden, der har oplevet negative konsekvenser ved sugardating, er, at artiklerne ofte skriver, at kvinden ‘blev lokket’ af internettet. På denne måde er de med til at etablere en særlig diskurs omkring den sugardatende kvinde, som en der ikke ved bedre end at lade sig lokke og endnu engang som en, der er et offer: Her et offer for internettet, hvor der i diskursen omkring sugardating som prostitution sås et blik på kvinden som et offer for diverse sugardaddies. I afsnit 3.1.6 vil vi fokusere yderligere på ordvalget ‘lokker’.

3.1.6 Opsamling

Noget, som vi er stødt på i vores ovenstående analyse, er de interessante og sigende grammatiske ordvalg, der tages i artiklerne. Hertil er det relevant at inddrage begrebet transitivitet, som er præsenteret af Norman Fairclough. Noget, som vi især finder interessant i forbindelse med fremstillingen af sugardating, er, hvordan mange artikler foretager et ordvalg som ‘lokker’. Der er blandt andet en del artikler, der inddrager udtalelser fra en speciallæge i psykiatri Birgit Petersson, som understreger, hvordan internettet ‘lokker’ en del piger til at prøve sugardating. Det drejer sig om udtalelser som: “‘Internettet lokker én til at gøre ting, man ellers ikke ville gøre. Det frister én til at afprøve, flirte med og måske overskride sine grænser” (Nissen 2015) og “At gå på nettet er ikke en annonce i Ekstra Bladet. Nettet lokker. Det ser fint ud” (Nielsen 2015). I disse fremstillinger gøres internettet til en form for skurk, som ‘lokker’ og ‘frister’ unge til at overskride grænser. I artiklen “Pia har tjent 80.000 på

sugardating: Nu fortryder hun alt” fra B.T., foretages ligeledes samme ordvalg. Artiklen påbegynder sin fortælling om Pia på følgende måde: “For Pia er historien en helt anden. Den handler om en ung kvinde, der lod sig lokke af dyre gaver, men som endte med at føre et dobbeltliv, lyve for familie og venner og køre sig selv så langt ud på et skråplan, at hun til sidst ikke vidste, hvem hun var” (Nielsen 2014c). Her er der tilmed tale om en pige, som blev lokket af noget, i dette tilfælde dyre gaver. Det er muligt at undersøge transitiviteten i sprogbrugen af ordet ‘lokker’, og hvordan ordet forbindes til subjekter og objekter i diskursen. Når artiklerne skriver ‘internettet lokker én til at gøre ting’ gøres internettet til den aktive og handlende agent. Ved disse sætningskonstruktioner tillægges internettet et særligt ansvar og er den aktør, som ‘gør noget’. Dermed gøres den sugardatende unge til den passive, som ‘lod sig lokke’ som eksempelvis Pia beskrives. Det, der tillægges særligt fokus, er altså internettet og de dyre gaver, som er disse objekter, der er handlende og aktive i forbindelse med at få unge ud i sugardating. På denne måde fremhæves disse objekter, hvor subjekterne som Pia og de andre unge, der afprøver sugardating, fremhæves som passive individer, der ikke ved bedre end at blive lokket af noget, som på denne måde igen udtrykker et syn på sugardatere som ofre. Beskrivelsen af det lokkende og vildledende internet har samme klang, som når Sofie i artiklen “Sofie er blevet ødelagt af sugardating: 10.000 kroner for weekend med sex” fra B.T., som beskriver sugardating som en ‘fælde’, der er ‘nem at falde i’ (Jensen 2019). At foretage et ordvalg som ‘fælde’ fungerer på samme måde, som når artiklerne skriver, at internettet ‘lokker’. Ordvalgene indikerer, at sugardating på overfladen kan syne fordelagtigt, men ‘fælden’ vil formentlig vildlede og klappe hurtigt. Når disse ordvalg foretages, er de således med til at reproducere en diskurs omkring sexarbejdere som ofre - både for mænd og internettet.

Slutteligt finder vi det relevant at nævne, at den mindst repræsenterede diskurs om sugardating i danske nyhedsmedier er den, hvori sugardating udelukkende fremstilles som noget positivt med mange fordele. Artiklerne, hvori der udelukkende gives udtryk for en positiv opfattelse af fænomenet, som oftest af en nuværende sugardater, er få sammenlignet med artikler, hvori der gives udtryk for en overvejende negativ forståelse af fænomenet. Det interessante er, at i mange af de artikler, hvori en sugardater giver udtryk for sin positive holdning til sugardating, gives der yderligere plads til en person, der har en modsat holdning. Derudover forekommer en tendens til, at artiklen opridser debatten omkring, hvorvidt sugardating er prostitution eller gråzoneprostitution, som kan have mange negative konsekvenser for den enkelte. Den positive holdning til fænomenet får således sjældent lov til

at stå alene. Det er med til at vise, hvordan der i diskursen omkring sugardating foregår hegemoniske kampe omkring en fastlæggelse af betydningen, som Laclau og Mouffe netop påstår, at der altid kan opstå i et diskursivt felt, som her er danske avisartiklers italesættelse af sugardating. Disse søger at kæmpe om strukturen i diskursen, og hvilke diskurser, der skal herske omkring et givent fænomen. Den diskurs, som indtil videre synes at have vundet mest terræn i danske avisartikler, er diskursen omkring sugardating som værende noget, der kan sammenlignes med prostitution eller gråzoneprostitution samt som et fænomen, der har en masse risici tilknyttet sig, som blandt andet dannes på baggrund af en overordnet forståelse af interaktioner mellem intimitet og penge samt gaver som uforenelige, der skaber ofre.

3.2 Gina Jaquelines fremstilling af sugardating i *Se mig*

Følgende analyse vil tage udgangspunkt i værket *Se mig* af Gina Jaqueline. Herfra vil vi fremhæve forskellige aspekter af præsentationen af sugardating og seksualitet samt udfolde Ginas holdninger til livet som sugardater. Som påvist i diskursanalysen er der forskellige fremstillinger af og holdninger til fænomenet, og disse divergerende holdninger er ligeledes at finde i *Se mig*. Analysen vil påbegyndes med en gennemgang af de identificerede positioner omkring sugardating som værende hårdt arbejde, som forkælelse og som seksuel eksperimenteren. Yderligere vil følge en analyse af de stilistiske træk i bogen, hvor vi blandt andet vil undersøge værkets genre, fortælleforhold, opbygning samt format og disse elementers betydning for læsningen af værket.

3.2.1 Sugardating som hårdt arbejde

Som nævnt fremstilles sugardating på forskellige måder i værket *Se mig*. Den første repræsentation af sugardating, som vi har kunnet identificere, er, at sugardating ifølge Gina er hårdt arbejde.

Gina beskriver i den første del af bogen sin tid som sugardater, herunder nogle af sine første oplevelser med transaktionel sex. Det første kapitel omhandler en aften på Vesterbro, hvor hun som 15-årig gav sit første blowjob for penge (Jaqueline 2018: 11f). En fremmed mand spurgte hende, om hun ville tjene 2.000 kroner, hvortil Gina svarede ja. Hun beskriver den efterfølgende følelse på følgende måde:

“Fuck, fuck, fuck, hvad har jeg gjort? (...) Det var en absurd følelse - at ligge i min seng, i mit Peter Plys-sengetøj, omgivet af mine bamser. Jeg følte mig ikke fin eller

ren længere. Jeg var i chok. Jeg dømte mig selv. Nu var jeg en luder, og det ville jeg altid være” (Jaqueline 2018: 12f).

Baseret på Järvinens kriterier kan oplevelsen kategoriseres som prostitution på baggrund af det økonomiske element, tilfældigheden og den korte varighed af relationen. Ifølge Gina var denne oplevelse hovedårsag til, at hun begyndte at sugardate:

“Hvis jeg ikke havde oplevet alle de ting og ikke var blevet kastet ind i den verden, da jeg var 15, ville jeg ikke være begyndt at sugardate. (...) Men fordi jeg overskred mine egne grænser dengang, var springet ikke særlig stort til at prøve at sugardate” (Jaqueline 2018: 13).

Starten på Ginas tid som sugardater begyndte således med en mere traditionel form for prostitution. Oplevelsen ændrede Ginas moralske standpunkt og gav hende en følelse af ikke at være andet end en ‘luder’ alligevel. At Gina betegner sig selv som ‘luder’ efter oplevelsen, er med til at vise en særlig, og formentlig udbredt, forståelse af personer, der indgår i transaktionel sex, og hvordan disse har dette skældsord tilknyttet sig. Efter oplevelsen mente Gina, at hun lige så vel kunne forsøge sig med at eksperimentere seksuelt, som hun alligevel ville have gjort i sine ungdomsår (Ibid.: 15).

I starten af Ginas tid som sugardater betød sex ikke meget for hende, da det var hurtigt overstået. Men jo længere tid hun sugardatede, jo mere sex oplevede hun også at skulle have:

“Det var nemmest i begyndelsen. Sex varede som regel kun tre minutter, og jeg tænkte at det ingenting var. Men det blev sværere og sværere, det hobede sig op og blev for meget. Når man har gjort det 20 gange, er det lige pludselig en hel time sammenlagt, at man har gjort det, og så er det lige pludselig ikke ingenting længere” (Jaqueline 2018: 23).

Sex, som diskursanalysen har påvist som værende en overvejende del af sugardating, blev i længden en svær del af Ginas sugardatingliv, hvilket dermed er med til at karakterisere sugardating som hårdt arbejde.

Gina gør tilmed opmærksom på arbejdet bag sugardating, hvilket henviser til udvælgelsen af de sugardaddies, man som sugarbaby gerne vil ses med. Gina brugte SugarDaters.dk til at

finde sine sugardaddies og beskriver følelsen af at modtage det, som hun kalder 'ulækre' tilbud:

“Det er ikke den gode slags opmærksomhed, og du får det ikke godt af den. Jeg modtog mange tusind breve, og det boostede ikke mit selvværd på nogen måde. Tværtimod. Jo flere breve jeg læste, jo mere hang det mig ud af halsen. Det var som at gå gennem Skelbækgade eller hen over Blågårds Plads iført for lidt tøj” (Jaqueline 2018: 17).

I dette citat er det tydeligt, hvordan den opmærksomhed, som man tilsyneladende får ved at modtage mange beskeder, ikke er god. Opmærksomheden bliver sammenlignet med at gå gennem specifikke gader i København, hvor der kan stå grupper af mænd, der råber efter kvinder med 'for lidt' tøj på. De fleste unge kvinder kan formentlig sætte sig ind i, hvordan det vil være at 'have for lidt tøj på' et sted, hvor mænd ikke er bange for at råbe efter eller direkte antaste én på en ubehagelig måde. Gina henvender sig altså her til de skamfulde følelser, som mange unge piger formentlig kan opleve på tidspunkter i deres liv. Disse følelser sættes i eksplicit sammenhæng med ageren på sugardatinghjemmesider. Fremstillingen af sugardating drejer sig således om, at datingformen er et hårdt arbejde, hvor man er nødt til at skulle klare en masse ting - såsom at gennemse et hav af 'ulækre' beskeder. Vi har altså kunnet identificere Ginas position til sugardating på denne måde ved hjælp af hendes ækvivalenskæder såsom 'sværere og sværere', 'blev for meget', 'ikke ingenting', 'grænser overskredet', 'boostede ikke mit selvværd' og 'hang det mig ud af halsen'. Ækvivalenskæden er betegnende for sugardating som hårdt arbejde og beskriver således sugardating som et på mange måder svært arbejde, der hurtigt bliver for meget, hænger en ud af halsen, da man både skal overskride sine grænser og have sex med sine sugardaddies til trods for, at det tydeligvis ikke er rart for Gina.

Gina omtaler desuden mange af mændenes intentioner ved at være på sugardatinghjemmesider som værende udsprunget af et håb om:

“(…) en billig escortaftale med en ung pige, som kan være uskyldig og uvidende. Så kan mændene nøjes med at betale 1.500 i stedet for 1.800 kroner eller få to timer i stedet for en time. Og måske narre pigen til at gøre det uden kondom, hvis de er rigtigt heldige” (Jaqueline 2018: 16).

Ginas ordvalg 'narre' fungerer på nogenlunde samme måde som mange af nyhedsmediernes ordvalg 'lokker' i deres beskrivelse af unge pigers færden på sugardatinghjemmesider. Begge ord fremmaner et billede af en ung, uskyldig og uvidende pige, der ikke ved bedre end at 'lade sig narre' og 'lokke' af nogle ældre mænd og af noget, der syner godt på overfladen. I denne fremstilling af sugarbabyen er der ikke tale om den stærke, selvstændige kvinde, som eksempelvis SugarDaters.dk og nogle af de interviewede sugarbabies i diskursanalysen fremstiller sugarbabyen på. Tværtimod er Ginas fremstilling af sugarbabyen en ung, uskyldig og uvidende pige, som i høj grad divergerer med forestillingen om sugardating som et udtryk for en art kvindefrigørelse, hvor kvinderne er stærke og tager, hvad de vil have. Der er ifølge Gina stor fare for, at mange piger bliver udnyttet og sælger sig selv for billigt, da de ikke er klar over taksterne indenfor direkte escort eller prostitution (Jaqueline 2018: 16). Med dette aspekt af sugardatinghjemmesider kan vi henviser til Peter Fleming, som med sit begreb om uberiseringen nævner, hvordan sugardating erstatter prostitution og escort ved at gøre sugardating mere tilgængeligt og billigt for brugerne. Dette betyder dog også, at udnyttelse er en stor risiko, da markedsprisen ikke er fastlagt, hvilket Ginas fremlæggelse af SugarDaters.dk er et glimrende eksempel på.

Når sugardaddyen er blevet udvalgt, er det stadig ikke nemt at sugardate. I følgende citat beskriver Gina en dårlig rejseoplevelse med en sugardaddy: "Stemningen var så dårlig. Da vi var landet, var det første, han gjorde, at tage mig på røven på rulletrapperne i lufthavnen. Foran alle. Jeg blev stiktosset" (Jaqueline 2018: 21). Det vidner om, at Zelizers teori omkring "good matches" relationer hurtigt kan vise sig som værende det modsatte. Som nævnt dannes de gode matches på baggrund af en fælles forståelse af relationens karakter, hvor Gina og sugardaddyen formentlig på nogle punkter har den samme forståelse for, at Gina er hans sugarbaby og tager med på forretningsrejser, hvor han betaler for eksempelvis middage og hoteller. Dog synes der at være et element i deres relation, hvori de to parter ikke har den samme forståelse, som ifølge Zelizer er bærende for en "good match" relation. Det ses, når sugardaddyen rører Gina på steder, hvor hun ikke vil have det. Her ses det altså, hvordan de to parter ikke har den samme forståelse for, hvad der er legitimt i deres relation, hvorfor der ikke længere er tale om en "good match" relation. Gina er formentlig taget med på rejsen på baggrund af en aftale, som de to parter har indgået, hvori der foreligger visse økonomiske fordele for hende. Dog virker det til, at disse økonomiske fordele ikke kan forenes med det intime element i relationen, hvor Gina fremstår som irriteret på sin sugardaddy i lufthavnen og desuden heller ikke viser en personlighed, som hun senere beskriver det. Det intime i

relationen mellem Gina og sugardaddyen er altså skubbet i baggrunden til fordel for det økonomiske element, hvorfor det “gode match” kan siges at være ophørt. Gina beskriver rejser med sine sugardaddies som en risiko. Her får man nemlig alle sider af et menneske at se, hvilket kan medføre dårlige oplevelser (Jaqueline 2018: 21). Diskursen om sugardating i Ginas værk er altså på nogle punkter beskrevet som hårdt arbejde, hvilket vi har kunnet identificere på baggrund af hendes betegnende ækvivalensskæder, som desuden forstærkes af aspektet omkring, at det er en del af arbejdet at løbe en risiko ved at tage med på rejser. Gina har dog også andre måder at beskrive sin tid som sugardater: Som en tid med luksus, forkælelse, rejser og gaver.

3.2.2 Sugardating som nem forkælelse

En yderligere fremstilling af sugardating, som vi har kunnet identificere i værket er fremstillingen af sugardating, som noget, der indeholder en del luksuriøse elementer. Én af de elementer, som Gina mener gør det hårde arbejde værd, er de gaver og penge, som hun modtager. Det føles som lette penge, når arbejdet i at få dem alligevel føles som en almindelig date. Gina beskriver sin første sugardates udbytte således: “Det var en okay aften, det havde været nemt. Jeg havde selvfølgelig fået dyre gaver og de 5.000 kroner, som jeg havde vundet (...) Min sugardaddy hyggede sig uden tvivl mere, end jeg gjorde” (Jaqueline 2018: 19). Som det fremgår af citatet beskrives aftenen som ‘nem’, hvilket indikerer, at der er dele af sugardating, der kan være nemt, som mange af de interviewede sugardatende kvinder i diskursanalysen også giver udtryk for - både dem, der ser sugardating som positivt og dem, der anskuer det som indeholdende negative konsekvenser. For Gina virker det til, at det er gaverne og pengene, som har været det mest udbytterige ved daten og ikke selskabet med sugardaddyen, som ‘hyggede sig’ mere end, Gina gjorde. Det er med til at vise, at der fra Ginas side eksisterer et økonomisk mål ved at være på sugardaten, hvor de materielle goder er den største fortjeneste. Dette bekræfter desuden Zelizers pointe omkring, at alle intime relationer på den ene eller anden måde indeholder et markedsmæssigt præmis, som for Gina dækker over de gaver og penge, som hun kan modtage ved at tilbringe tid med manden. For sugardaddyen er det selskabet og i sidste ende sex, og dermed alt det intime i relationen, der er den største fortjeneste. For Gina er sex ikke nødvendigvis en del af en sugardate: “Jeg aftalte aldrig, at vi skulle gå i seng sammen på forhånd. På den måde adskiller sugardating sig fra prostitution. Ingen kunne direkte forvente noget af mig” (Jaqueline 2018: 23). Gina udtrykker her, at forventningen om, hvad en sugardate skal indeholde ikke er lagt på forhånd, hvilket desuden også er det, der adskiller sugardating fra prostitution ifølge Christian Groes

(Groes 2017). Hvis Ginas udtalelse sammenlignes med Marcel Mauss' teori om person- og tingsretten inden for gaveøkonomi, virker det til at være klart for Gina, at hun altid har ret til at modsige sig en sugardaddys ønske om sex. Hun kan til enhver tid 'afbryde deres kontrakt', som Mauss kalder det, til trods for, at hun allerede har modtaget diverse gaver. Det viser, hvordan Gina i sin sugardating følger den gaveøkonomiske logik. Selvom hun modtager gaver, som ellers kan give en følelse af forpligtelse til at give noget tilbage, betyder det ikke, at hun er forpligtet til det. Dette karakteriserer kun tingsretten. Det vidner altså om, at Gina ikke ser sig selv som en ressource eller en vare, der kan indgå i en markedsmæssig handel. Ginas fortolkning af sugardating stemmer således overens med Mauss' og Groes' beskrivelse af en gaveøkonomisk logik.

Fremstillingen af sugardating som en mulighed for ekstra forkælelse, har vi kunnet identificere som værende den, der fylder mindst i værket. Gina anfægter ikke, at det dengang var spændende at modtage en masse gaver, men bruger værket til at påpege, at de ikke er meget værd følelsesmæssigt. Dette tilkendes gives til læseren med en "du"-henvendelse:

"Du får også et forskruet forhold til materielle ting. Men døde ting betyder så lidt i forhold til, hvordan du har det. Det hjælper ikke at få en ny taske, hvis du virkelig har det dårligt, måske lige i øjeblikket, men følelsen er væk ti minutter efter. (...) i perioden, hvor jeg sugardatede, ændrede det sig for mig. Jeg mødte ikke nogen, som jeg havde lyst til at bytte gaverne og friheden ud med" (Jaqueline 2018: 26f).

De materielle ting tager med andre ord over og fylder mere end selve mennesket, der giver. Dette viser endnu engang, at Ginas mål med sugardating specifikt har drejet sig om den økonomiske gevinst frem for eksempelvis selskab, tid og oplevelser med en sugardaddy. Det markedsmæssige element har altså taget over, hvor Gina bruger det som en måde til at få det mindre dårligt med sig selv. Således vidner det om en "hostile worlds" tankegang, da de materielle ting, hun har modtaget til gengæld for sex har haft en negativ konsekvens for hendes velbefindende. Sugardating kan som påvist i diskursanalysen 'lokke' med en form for forkælelse med gaver, middage og rejser. Gina selv, som netop er en 'kendt' sugardater på baggrund af den omtalte dokumentar, påpeger, at forkælelsen ikke er konsekvenserne værd. Således gør hun sig selv til en del af den diskurs om sugardating, hvor det fremstilles som noget, der på overfladen kan syne godt, men som kan være tilknyttet en masse personlige konsekvenser. Denne diskurs dannes særligt, som påvist i diskursanalysen, af tidligere

sugardatere, hvormed Gina med sin bog er med til at gøre sig som en repræsentant for denne diskurs om sugardating.

3.2.3 Sugardating som seksuel eksperimenteren

“Jeg var 15 år, da mit liv ændrede sig fuldstændigt en nat. Da jeg bagefter lå i min køjeseng sammen med alle mine bamser og prøvede at forstå, hvad jeg lige havde gjort, kan jeg huske, at jeg tænkte: Nu kan alt være lige meget. Jeg havde overskredet en grænse, og jeg kunne ikke gå tilbage igen” (Jaqueline 2018: 11).

Ovenstående er beskrivelsen af Ginas reaktion på den første oplevelse med transaktionel sex. Ginas seksuelle adfærd tog en drejning den nat, hvor hun påpeger, at hun ikke var den samme person. Mange unge piger bruger de unge teenageår på at eksperimentere seksuelt, hvilket også er tidspunktet for de fleste unges seksuelle debut i forhold til gråzoneprostitution (Grytbakk 2012: 3). Yderligere er der flere diskurser om sugardating, der nævner, hvordan unges grænser hurtigt kan overskrides, hvilket rykker grænserne yderligere.

Gråzoneprostitution har mange holdninger tilknyttet, som også gælder for de unge, der indgår i sådanne miljøer. Gina selv mener ikke, at sugardating er direkte prostitution, da hun selv bestemmer, om hun vil have sex med en sugardaddy. Dette divergerer netop med Järvinens definition af prostitution, hvor hun betoner den prostitueredes manglende mulighed for at være selektiv med sine kunder. Derudover kan sugardaddyen ikke forvente noget af Gina, og omvendt kan hun ikke forvente noget af ham (Jaqueline 2018: 23). For Groes er det netop denne manglende på forhånd aftalte forventning om sex for et aftalt pengebeløb, der gør sugardating til en gaveøkonomisk form for dating. Ginas første oplevelse med transaktionel sex var dog noget andet: “Nu var jeg en luder, og det ville jeg altid være” (Jaqueline 2018: 13). Her beskriver hun eksplicit sig selv som prostitueret, hvilket vi må antage, at ‘luder’ henviser til. Hun har her oplevet transaktionel sex, hvor aftalen har taget udgangspunkt i en markedsøkonomisk logik frem for eksempelvis en gaveøkonomisk logik. Den på forhånd aftalte handel, hvor Gina modtager 2.000 kroner for et blowjob som genydelse, er ifølge Groes netop ikke sugardating, men direkte sexarbejde, hvor kvinden kan risikere at blive udnyttet af mandens økonomiske ressourcer og magt (Groes 2017).

Gina bebrejder desuden den mand, som hun indgik aftalen med: “Jeg har altid set meget yngre ud, end jeg er (...). Den nat var jeg 15, hvad har jeg så ikke lignet? En på 12? Det var perverst. Vildt tarveligt. I ingen verden var det i orden at antaste en pige, der var så

ung som mig” (Jaqueline 2018: 12). Hun gør igennem dette citat opmærksom på den skyld, hun mener, at manden besidder. Det var ‘tarveligt’ og ‘perverst’ af ham. Gina fortsætter dog alligevel kapitlet med at gøre det klart, at det var hendes valg og egen skyld. Hun prøver dog stadig at forklare sine valg ved at påpege at ingen ‘passede på’ hende, da hun var 15 år (Ibid.). Det vidner således om divergerende opfattelser af, hvad der fik hende til at begynde med sugardating, hvor Gina virker til at være forvirret i sin måde at påtage sig ansvar.

Gina kan siges at stå ved sine valg til trods for, at hun også bebrejder den fremmede mand samt hendes opvækst. Idet hun fremhæver sig selv som ansvarlig for sine egne valg, virker det til at være vigtigt for hende at påpege de gode ting, hun har lært gennem sugardating. Hun har lært sig selv bedre at kende, kan nemmere se kærligheden og mærke sine følelser (Jaqueline 2018: 25). Sugardatinglivet bliver altså beskrevet som en slags selvudviklingsrejse, der har hjulpet Gina til der, hvor hun er i dag. Hun forsvarer igen sine egne handlinger og kan klandres for eventuelt at sende blandede signaler til læseren om, at sugardating ikke kun er dårligt for en, men også kan være en mulighed for at lære noget om sig selv. Med disse udtalelser tydeliggøres det, hvordan hun netop udviser mange forskellige fremstillinger af sugardating. Sugardating som noget, man som person skal skåne sig selv for, divergerer i høj grad med fremstillingen af sugardating som noget, der kan lære en at opdage kærligheden og mærke sine egne følelser. Hermed viser det også, hvordan hun divergerer med de interviewede sugarbabies i diskursen om sugardating som tilknyttet mange negative konsekvenser, idet disse oplevede en forringet tro på kærligheden efter deres tid som sugardatere. Til trods for, at hun altså på mange måder kan siges at gøre sig til repræsentant for den diskurs, er der samtidig punkter, hvor hun i høj grad divergerer fra den, hvilket blot understreger de mange fremstillinger af sugardating, som også gør sig gældende i Ginas historie samt understreger hendes forvirring over det budskab, hun forsøger at sende.

I forlængelse af opfattelsen af sugardating som en del af et behov for seksuel eksperimenteren, fortæller Gina om processen bag at finde et passende navn til dokumentaren *Gina Jaqueline - en sugardaters fortælling*. DR mente oprindeligt, at undertitlen skulle indeholde ordet ‘bekendelser’ i stedet for ‘fortælling’. Ifølge Gina indeholder ‘bekendelser’ dog et syndigt aspekt: “‘Bekendelser’ er et dårligt ord, som jeg ikke vil sættes i sammenhæng med. Jeg har ikke nogen synd at bekende, for jeg har ikke gjort noget forkert” (Jaqueline 2018: 39). Citatet vidner altså om en opfattelse af sugardating, som noget, der ikke er forkert, men som noget, man som ung har ret til at eksperimentere med.

Gina påpeger udover den seksuelle eksperimenteren også en seksuel frigørelse gennem sugardating. Hvis vi vender tilbage til citatet om det, der ifølge Gina adskiller sugardating fra prostitution, er præmissen for forventningerne til hinanden en helt anden (Jaqueline 2018: 23). Som sugardater har man frihed til at sige nej og droppe en relation, hvis man ikke længere har lyst til eller behov for den. Dette giver sugarbabyen en magt til at bestemme over sin egen tilværelse. Momentet frihed ligger også i, at man i modsætning til prostitution selv vælger, hvem man vil starte med overhovedet vil se, hvilket også er et udtryk for at besidde magt (Ibid.). Friheden er også central i den afhængighed af "(...) livet i den hurtige bane" (Jaqueline 2018: 26), som er så appellerende. Afhængigheden er paradoksalt i den frihedssøgen, der ligger i at vælge sugardating fremfor escort eller prostitution. Gina bekræfter i kapitlet "Skån jer selv", at du kan blive afhængig af friheden til at vælge mænd fra:

"Hvis du så lige pludselig møder en, som du virkelig godt kan lide, lyver du over for dig selv og vælger ham fra, fordi det er den nemmeste og sikreste løsning. *Han var alligevel ikke noget for mig. Han var ikke god nok til mig.* Og så bliver det rigtigt farligt for dig og dit liv. Du får svært ved at navigere og vælge rigtigt" (Jaqueline 2018: 27).

Frihedsfølelsen og den dertilhørende magt blandet med materielle goder, er altså ifølge Gina en farlig cocktail, som vil kunne ødelægge en potentiel kærlighedsrelation og skabe afhængighed af livsstilen.

3.2.4 Stilistiske træk

I de følgende analyseafsnit vil vi undersøge de stilistiske træk i bogen, samt hvad disse har af betydning for værket. De stilistiske træk dækker over bogens genre, format, fortælleforhold samt komposition. Disse elementer finder vi af høj betydning for værket som helhed, da en nærmere undersøgelse af dem kan bidrage til en samlet forståelse af Ginns fremstilling af sugardating.

3.2.4.1 Genre

Bogen *Se mig* kan karakteriseres som en autobiografi, idet Gina beretter om sit levede liv og tillægger et retrospektivt blik på dele af sit eget liv. Dette udføres både for at fortælle om sin person, men også for at reflektere over nogle af de hændelser, som hun har oplevet, og som har indflydelse på den person, hun er i dag. Det er klassisk for en autobiografi, som med det

retrospektive blik søger at klarlægge særlige hændelser i vedkommendes liv, som en given læser gerne skulle finde interessante. Genren manifesterer sig sprogligt ved brugen af jeg-fortælleren, hvilket gør, at der er et sammenfald mellem forfatter, fortæller og protagonist i bogen. Som virkelig person tilhører Gina den faktiske virkelighed, der berettes om, som netop understreges ved den sproglige jeg-form. Det er altså yderligere med til at legitimere, at vi betegner værket som værende inden for den selvbiografiske genre.

Det er dog interessant, hvordan det kan virke til, at der eksisterer en form for genrehybriditet i Ginas værk. Her menes, at der er dele af andre genrer, som blander sig med den autobiografiske genre. Her kan vi blandt andet henvise til Ginas forord, hvor hun henvender sig til modtageren med et "du". Heri skriver hun: "Jeg håber, at min bog vil inspirere dig til at følge din egen lyst og intuition gennem livet og leve mere, som du har lyst til" (Jaqueline 2011: 5). En autobiografi kan naturligvis have den effekt at inspirere andre til eksempelvis at gøre noget lignende som forfatteren, men vi er af den overbevisning, at ordene kan have samme klang som de ord, der ofte optræder i diverse selvhjælpsbøger. Selvhjælpsbøger behandler ofte et særligt emne som eksempelvis, hvordan man kan arbejde med sin ensomhed, hvordan man styrker sin selvtillid, eller hvordan man opnår et sundt parforhold. Disse bøger henvender sig ofte også til modtageren med et "du" med henblik på at give god råd og værktøjer, som læseren kan benytte sig af. Når Gina skriver på ovenstående måde, emmer det af disse selvhjælpsbøger, hvis formål er at inspirere læseren til at leve på en anderledes måde. I kapitlet ved navn "Sugardating" henvender Gina sig gentagne gange til "du"-modtageren, især når hendes formål er at advare andre mod at indgå i sugardating. Her skriver hun blandt andet: "Derfor skal du virkelig passe på med sugardating. I sidste ende kan det gå ind og ødelægge din mulighed for ægte kærlighed og ægte relationer" (Jaqueline 2018: 28). Sætningen her kan altså give genklang til diverse selvhjælpsbøger, idet der fra forfatterens side videregives råd til læseren. Dog er den overordnede genre selvbiografi, idet denne også kan byde på råd fra forfatteren, som bruger egne erfaringer til at henvende sig til læseren. Det kan også være med til at læseren kan føle et stærkere bånd mellem denne og forfatteren, når selvbiografien tillægges det personlige henvendelseselement. Det er dog stadig interessant, at Gina skriver på denne måde, hvor hun på sin vis gør sig til en frontfigur i forbindelse med sugardating. Udbuddet af selvhjælpsbøger på det danske bogmarked med sugardating som tema er formentlig lav eller ikke-eksisterende, men her i Ginas bog kan man altså som læser finde råd omkring livsstilen, hvor Gina eksisterer som en frontfigur. Hun tildeler sig selv en position, hvori hun kan tillade at råde andre, som ses ved hendes brug af modalverberne 'skal' og 'kan'. Når Gina skriver, at

‘du skal passe på med sugardating’ er modalverbet ‘skal’ med til at udtrykke en pligt, som hun kan tillade sig at påføre læseren. Fra hendes side er der formentlig tale om et velmenende råd, men på baggrund af sætningskonstruktionen ses der via ordet ‘skal’ en deontisk modalitet, hvori Gina fremfører en pligt. Med modalitetsbrugen har hun altså sat sig selv i en særlig ophøjet position med mulighed for at fremsætte pligter. I den følgende sætning ses en mindre grad af tilslutning til sandheden i udsagnet, når Gina skriver, at sugardating ‘kan gå ind og ødelægge’. Modalverbet ‘kan’ udtrykker Ginas vurdering af situationen og optræder som et modalverb, der udtrykker en vis mulighed. Hun kan da også tillade sig at fremhæve sig selv som en ‘selvhjælpseguru’, som hun netop gør, når hun tildeler sig den position at kunne råde andre i den form for dating, når hun er blevet henvist til som en ‘mediedarling’ (Olsen 2018). I forbindelse med det omdiskuterede fænomen sugardating, tildeles hun altså en særlig plads i medierne og er formentlig den person, som mange tænker på, når de hører ordet sugardating på baggrund af dokumentaren, der må siges at være en seersucces med over 300.000 seere på hvert afsnit og titlen som det næstmest streamede program på DRTV i 2017 (Rosendal 2018). På denne måde legitimeres den klang af selvhjælpseguru, som rådene omkring sugardating kan besidde, for hvem skulle vide mere om det end Danmarks sugardatende mediedarling? Et helt tredje genreforhold er den moralske fortælling, der beskriver den moraliserende tone, Gina helt tydeligt fremfører flere steder. Dette aspekt vil vi dog uddybe i diskussionen, hvor dyd, ansvar og selvmodsigelse vil være elementer, som diskuteres i forhold til den moralske fortælling.

Derudover er et ligeledes interessant element i bogen, at Gina inddrager fire tekststykker skrevet af Ginas venner, der alle omhandler hende som person og den givne vens kærlighed til hende. At medtage disse tekststykker, der omhandler en selv i sin selvbiografi, er et særligt led i Ginas selvfremstilling. Hun må have bedt disse personer om at forfatte disse små breve og yderligere er det muligt at antage, at hun har givet dem et specifikt tema at gå efter, formentlig hvad de mener om hende som person. Beder man sine venner om dette, som et led i sin kommende selvbiografi, er det naturligt, at brevene indeholder lovprisende og rosende ord. Hun bliver blandt andet beskrevet som et “(...) åbent og dejligt menneske” (Jaqueline 2018: 133) og som et menneske, der “(...) farver alle omkring dig og drysser dit tryllestøv på mennesker, som kommer din vej. Livet føles komplet sammen med dig” (Jaqueline 2018: 136). Det er altså i særdeleshed nogle rosende, men også klichéprægede, ord, som gør, at vi vil fremhæve vigtigheden af at holde sig for øje, at Gina har haft mulighed for at efterredigere disse breve og medtage de passager, som hun anser som passende for den selvfremstilling,

som hun er i gang med at skabe. Med brevene synes bogen tilmed at bevæge sig nærmere en anden genre, nemlig tale-genren, hvori et genretræk netop er at hylde en anden person. Brevene får en klang af hyldest til en særlig person, hvilket formentlig passer glimrende ind i den selvfremstilling, som Gina er ved at skabe. I disse breve er der tale om, at andre nu fremstiller Gina på en særlig måde, hvilket blot kan ses som et led i Ginas egen selvfremstilling. I et af brevene til Gina står blandt andet følgende sætning: “Gerne cyklende i Christiania-biken igennem Københavns snævre passager, grinende, syngende og høj musik!” (Jaqueline 2018: 136). Sætningen skaber et billede af Gina, som stemmer godt overens med det billede af hende, som hun selv er ved at skabe: Som impulsiv og spontan, som glad for livet og som en person, der ikke går op i, hvad andre mener om hende. På sin vis skabes der med ordene et billede af en ret inspirerende person, som er ligeglad med, hvad andre mener om hende, og som gør, hvad hun vil. Derfor er det netop vigtigt som læser at have sig for øje, at Gina har valgt de ord, der passer godt ind i sin selvfremstilling, hvori vi netop ved, på baggrund af forordet, at hun gerne *vil* inspirere andre. Hun kan altså have håndplukket de ord, som kan være med til at skabe et billede af en person, der kan inspirere andre, hvilket også vil forklare mængden af klicheer tilknyttet ordene.

3.2.4.2 Bogens format

Dette afsnit vil omhandle bogens fysiske format, som vi finder særdeles interessant. Bogen måler 22,5 cm i bredde og 27 cm i længden, hvilket betyder, at bogens størrelse er noget større end de selvbiografier, romaner og fagbøger som normalvis bliver udgivet. På bogens forside ses et stort billede af Ginas ansigt med en stærk øjenkontakt til læseren. Dette billede skaber associationer til et modemagasin, hvor der også er nærbilleder af modellen i diverse modeserier. Billedet af Gina kunne lige så vel befinde sig i eller på forsiden af et magasin, der ligger hos frisøren eller på reolen i en kiosk. Baggrunden på billedet er hvid, hvilket fremhæver Ginas ansigt, indrammet af det mørke hår. Også overskriften øverst på forsiden fremhæves med ordene ‘SE MIG’ i fed, lyserød skrift. ‘Gina Jaqueline’ står i bunden med kursive bogstaver i spejlende guldfarve. Ryggen på bogen er ligeledes lyserød og Ginas navn i guld gentages. På bagsiden står Gina i halvtotal, hvor man ser hende fra hoften og op. På dette billede står hun med armene over kors og med et lille, men dog selvsikkert smil. Bogen ligner mest af alt en pyntegenstand, som kunne ligge på sofabordet og være en flot genstand i indretningen. En indretningstrend for tiden er at placere æstetisk flotte bøger på sit sofabord, som udelukkende placeres der for at pynte i hjemmet. Ginas bog passer glimrende ind i denne *coffee-table* genre, der mest af alt skal være æstetisk smukt på ryggen og forsiden. Størrelsen

på bogen vil også være perfekt til dette format, da den betyder meget for billederne indeni. De skal gerne være så store som muligt for at fotografierne af de æstetiske smukke ting eller mennesker vil fange læserens øje. Det er interessant, hvordan bogens størrelse og format ikke normalt hænger sammen med den selvbiografiske genre. De små kapitler delt op i temaer fra Ginas liv og de store flotte billeder ind imellem, giver bogen et magasin-lignende format, der mere kan karakteriseres som hyggelæsning end noget andet.

Gina har måske valgt dette format for at hylde sin kærlighed til mode og modemagasiner som eksempelvis *Vogue*, der også er tykke og indeholder mange billeder og modeserier. Dette hybridværk kan dog også ses som en forlængelse af Ginas personlige præferencer, som vi senere vil belyse lidt nærmere. Bogen er ligeledes fyldt med lyserød, glamour og virker luksuriøs i dens coffee-table format. Selve den skrevne tekst er dog langt fra lige så lyserød som udseendet på bogen. Meget af teksten handler om de hårde ting, Gina har været igennem såsom sin barndom, stedfaren, hendes fars død, stoffer og en spiseforstyrrelse. Bogen kan derfor være et udtryk for en glamourisering af sugardating (eller sugarcoating, som vil vil undersøge nærmere i diskussionsafsnit 4.1) med henblik på at pakke de dårlige oplevelser ind i et smukt format, der derfor ikke vil virke nær så grimme. Alt i alt fremstår bogen altså særligt moderigtig, feminin og som en stilfuld genstand til indretning. Med sine guldbogstaver og lyserøde farver er det altså muligt at anskue bogen som bidragende til en slags glamourisering af sugardating - som dokumentaren om Gina netop også blev kritiseret for. Sugardating kan på den måde fremstå som noget spændende og luksuriøst, når bogen netop besidder dette feminine, elegante og stilrige udtryk. Gina forbindes med sugardating, hvilket derfor også er med til at afspejle selve bogen som en bog om sugardating. Når sugardating altså æstetisk besidder dette elegante og stilrige udtryk, er det naturligt at anskue sugardating som noget, der tilmed er elegant og luksuriøst. Kontrasten mellem indhold og udseende er dog stor, idet Gina tager afstand til sugardating i bogen.

Som afsluttende bemærkning vil vi nævne, hvordan det er muligt at anskue den tydelige genreforvirring samt bogens fysiske format som et glimrende eksempel på det forvirrende fænomen sugardating. Som påvist, eksisterer der mange opfattelser af fænomenet og hvad det indebærer, og forvirringen over det går igen i Ginas egen fremstilling af det. Hun er altså både blevet kritiseret for at glamourisere sugardating i dokumentaren *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling*, hvor bogen er et forsøg på at skabe afstand til denne påståede glamourisering. Dermed har hun selv indtaget forskellige holdninger til det, men til trods for, at hun i bogen forsøger at tage afstand fra det positive ved sugardating, pakker hun

fortællingen om sit liv med det ind i en klichefyldt historie om at have fundet kærligheden samt et glamourøst udtryk, hvilket understreger hendes egen forvirring over måden, hvorpå hun ønsker at fremstille sugardating. Derfor er det også muligt at spørge til, hvor godt det egentlig lykkedes for hende at tage komplet afstand fra at glamourisere sugardating.

3.2.4.3 Komposition og fortælleforhold

Bogen fungerer som et indblik i Gina Jaquelines liv, hvor der behandles temaer som Ginas barndom, forældreforhold, hobbyer, sugardating, mode, stoffer, spiseforstyrrelse og kærlighed til venner, sin mormor og sig selv.

Bogen påbegyndes med et forord forfattet af Gina selv. Forestiller vi os, at vi som læsere har læst bagsideteksten, inden påbegyndelsen af den egentlige læsning af bogen, synes forordet at fungere som en yderligere uddybning af bagsideteksten. Bagsideteksten indikerer, at bogen vil tilbyde et fuldstændigt indblik i Gina som person, når der blandt andet står skrevet: “(...) se lige igennem mig, og se så på mig igen”. De noget banale ord forsøger at beskrive bogen som værende et ærligt indblik i Gina, hvor vi lærer hele hendes person at kende - det må det da i hvert fald betyde, når man som læser påbydes at ‘se lige igennem’ en person og så ‘se én gang til’. Spørgsmålet er dog, hvor godt man egentlig kan lære en person at kende igennem en bog. Formentlig vil dette bekendtskab være noget begrænset, så de banale ord vil sandsynligvis have bedst af at behandles med et gran salt. Forholder vi os til dette aspekt som gældende, må vi regne med, at bogmediet er for begrænset i forhold til at kunne tilbyde et fuldstændigt transparent blik på en person, hvorfor ordene kan siges at emme af en vis overfladiskhed. Det er tilmed interessant, hvordan Gina i sit forord, formentlig uden at være opmærksom på det, kan siges at modsige sin bagsidetekst, når hun skriver: “Det her er ikke hele min historie, men det er et godt indblik i den” (Jaqueline 2018: 5). Disse ord divergerer en del med ordene på bagsideteksten, som netop påbyder læseren at ‘se lige igennem hende’. Det er netop på baggrund heraf, at ordene bliver overfladiske - både Gina og læserne ved nu, at bogen ikke vil formå at gå i dybden med Ginas person og derfor vil bekendtskabet med hende unægteligt være overfladisk. Det anser vi som et særdeles vigtigt aspekt at have med sig, når man som læser tilgår bogen.

Bogen er inddelt i flere kapitler, som hver især omhandler et specifikt tema. Temaerne spænder bredt fra livet som sugardater til kærlighed, mode, stoffer, Ginas spiseforstyrrelse, hobbyer og beskrivelser af hendes barndom, som fylder en del i bogen. Bogen besidder et tydeligt retrospektiv element, idet Gina kigger tilbage på store dele af sit liv, hvilket igen

understreger bogens autobiografiske genre. Hun bruger disse retrospektive tilbageblik på sit levede liv for at forsøge at opridse et ærligt billede af hende som person, som bagsideteksten lover. Det første tilbageblik omhandler hendes første møde med transaktionel sex. Gina bruger beskrivelsen af dette møde til i slutningen af det korte kapitel at reflektere over, hvad det gjorde ved hende, og hvad hun har lært af det den dag i dag. Det ses blandt andet, når Gina skriver: “Men selv om det er hurtige penge, er det ikke nemme penge. Det ved jeg i dag” (Jaqueline 2018: 13). Denne opbygning af kapitlerne, hvori Gina beskriver en hændelse i sit liv og derefter kommenterer på den med den viden, som hun besidder i dag, går igen igennem bogen, hvilket også er med til at understrege den selvbiografiske retrospektive genre.

I forbindelse med at gennemgå bogens komposition, finder vi det relevant at undersøge den fortalte tid nærmere og i samme forbindelse inddrage begreberne *fabula* og *sjuzhet*. Hvor *fabula* dækker over den kronologiske rækkefølge af tekstens hændelser, er *sjuzhet* fremstillingen af disse hændelser (Iversen 2014: 39). *Fabula* og *sjuzhet* mener vi især er relevante i forhold til den måde, hvorpå bogen opbygges på inddragelsen af mange *flashbacks*. Selve den autobiografiske genre må siges at byde på en del *flashbacks*, eftersom disse bruges til at fortælle om tidligere hændelser i vedkommendes liv. Den fortalte tid i værket strækker sig over mange år, eftersom den kan dateres tilbage til Ginas mors graviditet med Gina og frem til Ginas udgangspunkt i dag for at fortælle sin historie. *Fabula* er dermed den kronologiske rækkefølge, hvilket naturligvis påbegyndes med Ginas mors graviditet, derefter følges rækkefølgen af Ginas barndom og ungdom, hendes tid med at drive en blog, livsstilen med sugardating, medvirken i en dokumentar og slutteligt til det tidspunkt, hvor hun beretter om sin fortælling. Dog er *sjuzhet*, altså fremstillingen af denne kronologiske rækkefølge, af en noget anden karakter. Gina deler fortællingen op på en særlig måde, hvilket kan ses, når bogen påbegyndes med et kort kapitel om Ginas første seksuelle møde som 15-årig og derefter følger et kapitel om livet som sugardater. Fortællingen om Ginas mors graviditet starter således først på side 83 i kapitlet “Barndom på Vesterbro”. Forholdet mellem *fabula* og *sjuzhet* har således betydning for bogens komposition. Når bogen påbegyndes med et kapitel om Ginas første seksuelle møde og derefter følges af kapitlet om sugardating, kan vi anskue det som en særlig form at opbygge et narrativ på, hvor seksualitet og sugardating tildeles en særlig vægt. Forholdet mellem *fabula* og *sjuzhet* kan således bruges til at opbygge den historie, som Gina gerne vil fortælle. Det første seksuelle møde og erfaringen med sugardating har i særdeleshed betydning for den senere tekst, eksempelvis når Gina fortæller om sin noget turbulente barndom og sit teenageoprør. I kapitlet “Barndom på

Vesterbro” betegner Gina eksempelvis sin barndom som ‘ensom og intens’ og ‘præget af min stedfars strenge opdragelse’ (Jaqueline 2018: 86). Hun fortæller om barndommen og runder et afsnit i kapitlet af med at reflektere over, hvilken form for barndom, hun er blevet givet. Det ses eksempelvis, når hun går fra at berette i præteritum til præsens og skriver:

“Jeg er født med kort på hånden, som jeg allerede som lille kunne se, ikke var de bedste. Jeg ved godt, at det også kunne have været værre. (...) Mange mennesker kommer fra værre ting end mig, men det var rigeligt til, at jeg syntes, at det var en hård barndom” (Jaqueline 2018: 87).

Denne barndom, som Gina betegner som hård, erstattes af et ligeledes turbulent teenageliv. Det kan blandt andet nævnes, at Gina flyttede hjemmefra som 15-årig. Da kommunen fandt ud af, at Gina ikke havde nogen fast bopæl, men mest boede hos sin veninde, fik Gina en sagsbehandler, som sørgede for, at Gina kom på ungdomspension. Stedet betegner Gina som ‘frygteligt’ og ‘som et fængsel’ (Jaqueline 2018: 120). Derudover begyndte Gina og hendes veninder at eksperimentere med forskellige rusmidler. Samtidig udviklede Ginas spiseforstyrrelse sig i høj grad. Som vi har opridsset nogle af disse episoder i Ginas teenageliv, er det muligt at se en klar forbindelse mellem fabula og sjuzhet. Vi besidder nu en fornemmelse for, hvorfor Gina kan have valgt at opbygge sin fortælling på den opridsede måde. Hun har altså påbegyndt fortællingen med livet som sugardater og DR-dokumentaren, for derefter at bevæge sig endnu længere tilbage i den fortalte tid til sin mors graviditet og sin barndom. Det, at hun vælger at påbegynde som nævnt og derefter berette om sin turbulente barndom og ungdom, kan siges at være et forsøg på at skabe en forståelse for, at hun som 15-årig sagde ja til 2.000 kroner for at give et blowjob til en fremmed mand og derefter indgik i sugardating. Vi ved altså fra første kapitel, at hun som 15-årig indgik i transaktionel sex, men når Gina senere fortæller om sin barndom og ungdom, kan det ses som et udtryk for at skabe en forståelse hos læseren for, hvor hun var i sit liv, da det skete. På baggrund af dette, besidder de resterende kapitler i bogen omkring Ginas barndom og ungdom den effekt, at de virker som en forklaring på, hvorfor hun endte med at indgå i diverse former for transaktionel sex. Hermed ser vi forholdet mellem fabula og sjuzhet: Kapitlerne er altså opdelt således, at læseren kan opnå en forståelse for, hvorfor hun endte i “den verden”.

For at inddrage endnu et eksempel kan vi henvise til flere kapitler lidt senere i bogen. Gina beskriver sin tid som model og modeblogger, men indimellem disse indsætter hun kapitler om stoffer og sin spiseforstyrrelse, som foregår langt før de andre kapitler. Kapitlerne om

mode er alle kapitler, der i høj grad emmer af glamour. Hvorfor så i denne gennemgang bryde dette billede af glamour og luksuriøsitet med to kapitler om stoffer og en spiseforstyrrelse? Den betydning, som disse skift får for fabula og sjuzhet, er, at kapitlerne om stoffer og Ginas spiseforstyrrelse bryder med det glamouriserede billede af en særlig livsstil i modeverdenen, som hun ellers opstiller. Inddelingen af kapitlerne kan altså være foregået med den bagtanke at vise, at til trods for, at disse kapitler emmer af et raffineret og elegant liv, er det ikke altid kun, sådan livet er, når man bevæger sig længere under det, der syner på overfladen. Fabula og sjuzhet får altså den betydning for fortællingen, at det er sjældent, at noget er så godt, som det på overfladen kan se ud til. Det er interessant, hvordan denne fremstilling af Ginas liv ligner den fremstilling af sugardating, som ses i visse diskurser og udledes af Gina selv. Gina forklarer, hvordan sugardating kan se glamourøst ud på overfladen, men at man skal være bevidst om dets mulige konsekvenser. Det samme gør sig gældende i diskursen omkring narrativet om de negative konsekvenser ved sugardating, hvorfor hun herigennem tydeliggør sin position til sugardating, da moralen kan siges at være identisk med denne diskursive position.

3.3 Analyse af sugardating i *Gina Jaqueline - en sugardaters fortælling*

I følgende afsnit vil vi analysere dokumentaren *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling*. Analysen vil påbegyndes med en gennemgang af de filmiske og stilistiske træk, der kan give et billede af dokumentarens genremæssige udtryk. Herefter vil vi gennemgå fremstillingen af sugardating i dokumentaren.

3.3.1 Genre

Følgende afsnit vil indeholde en gennemgang af de genremæssige træk, som dokumentaren filmisk og æstetisk benytter sig af.

For at genrebestemme dokumentaren benytter vi os af Anne Jerslevs dokumentaranalyse fra kapitlet "Dokumentaren - kreative bearbejdnings af virkeligheden" fra *Medieanalyse* (2016). Jerslev giver udtryk for en kompleks hybriditet i moderne dokumentarer, som gør det vanskeligt enstemmigt at genrebestemme (Jerslev 2016: 153). Derfor lægges der op til en fremgangsmåde, hvorpå den konkrete udformning, de filmiske elementer, handlingen, det æstetiske, det kommunikative og især hvilket kritisk udsagn, der

fortælles om virkeligheden fremanalyseres og derefter karakteriseres de forskellige genre (Ibid.: 159).

Dokumentaren fremstiller Gina Jaquelines liv som sugardater med personlige op- og nedture. Formålet med dokumentaren er blandt andet at give et billede af Ginas levede liv og de dele af virkeligheden, som hendes liv med sugardating repræsenterer. Dette karakteriserer den observerende dokumentar, der har til formål at dokumentere en del af virkeligheden (Jerslev 2016: 164f). Der er dog også spor af den partcipatoriske dokumentarform, hvor rammerne for barrieren mellem seer og instruktør udviskes (Ibid.: 168). Dette ses da instruktøren selv høres i dokumentaren og interagerer med Gina, når hun spørger eller svarer hende. Derudover afspejles den refleksive form, da klipningen viser sugardatinglivets op- og nedture. Det refleksive genreudtryk fokuserer på seerens oplevelse og efterfølgende refleksion over dokumentarens temaer, som har til formål at informere seeren, hvilket tit er et udtryk for instruktørens agenda (Jerslev 2016: 168f). Ginas livsverden og følelser er dog det mest fremtrædende i dokumentaren, som især karakteriserer den performative dokumentarform. Her er det følelserne, der skal kommunikeres ud til seeren og skal belyse den enkelte persons liv på godt og ondt. Seeren skal føle noget og have en reaktion på de ting, de ser (Jerslev 2016: 171f).

Som en sidste tilføjelse til de dokumentariske former, er det muligt at sammenligne dokumentaren med realitygenren. I dokumentaren afspejles særligt mange dramatiske situationer som eksempelvis, da Gina tror hun er gravid, men viser sig ikke at være det. Disse situationer er spændende for seeren at følge med i. Derudover er de sensation-lignende, som er en stor del af reality-tv. Her er der fokus på dramatik og følelsesudbrud, hvor konflikter er i højsædet i mange realityprogrammer. Her spiller vrede og udtryksfulde følelser en stor rolle (Jerslev 2016: 177). Gina bliver på et tidspunkt i dokumentaren gjort opmærksom på, at hendes sugardaddy måske har kone og børn. Hun reagerer ved at blive vred samt ked af det, men bliver senere lettet, da det viser sig at være en misforståelse. Disse scener er egentlig irrelevante at medtage, da oplevelsen viser sig ikke at have noget med virkeligheden at gøre. Alligevel er der blevet foretaget et valg om at medtage scenerne, formentlig for dramatikens skyld. Det samme gør sig gældende ved den falske graviditet, som heller ikke havde hold i virkeligheden. Klipningen og til- og fravalg af scener kan derfor sammenlignes med realitygenrens klipning, hvor det er sensationen og de dramatiske følelsesudsving, der er vigtige at medtage, så seeren kan føle sig underholdt.

3.3.2 Præsentationen af sugardating

Dokumentaren *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling* indledes med en scene optaget i indre København. Her fremviser Gina en rød taske fra designermærket Yves Saint Laurent og fortæller, at den er en af hendes yndlingstasker. Mens det håndholdte kamera er zoomet ind på denne taske fortæller Gina videre, at hun har den samme taske i sort lak, som hun dog aldrig ville tage på eksempelvis til et jakkesæt, da hun ikke vil associeres med en 'luder' og fortsætter på følgende måde: "(...) hvilket jeg jo ikke rigtig er lige p.t." (Lange 2017: E1⁵, 00:11-00:15). Her griner Gina og fortsætter: "Men altså øh, jo, det er jeg jo nok, men, men ikke på den dér måde, du ved, hvor jeg er escortpige, og det har jeg heller ikke lyst til at blive på noget som helst tidspunkt" (Lange 2017: E1, 00:16-00:23). Det er et interessant citat, da det viser, at der for Gina er forskellige grader af at være 'luder'. I anden del af det fremhævede citat indrømmer Gina på sin vis, at hun 'nok' er en 'luder', men altså ikke på en måde, hvor hun er escortpige, som netop indikerer, at der for Gina er en klar forskel på, hvilken slags salg af sex, som man tilbyder. Dette kan være med til at understøtte Christian Groes' påstand om, at mange sugardater på ganske andre præmisser sammenlignet med andre former for sexarbejde (Groes 2017). Det virker til, at Gina med udsagnet viser, at hun følger en gaveøkonomisk logik i sin sugardating, som adskiller hende fra eksempelvis en escortpige, der ifølge Groes traditionelt følger en markedsøkonomisk logik, hvor prisen er sat på forhånd. Herefter betragter Gina nogle af de eksklusive butikker i København med prangende tasker udstillet i vinduerne, hvor hun peger på en taske af designermærket Louis Vuitton og udbryder: "Den er total goals⁶" (Lange 2017: E1, 00:36-00:37). Sætningen er med til at illustrere, at Gina har bestemte mål i forhold til hvad, hun blandt andet gerne vil have ud af sugardatingrelationen. Dette er med til at bekræfte Zelizers teori omkring, at der i alle intime relationer, som sugardatingrelationen må siges at være klassificeret som, eksisterer et markedsomt præmis.

I en voice-over i dokumentarens intro, som består af skiftende billeder af Gina, der blandt andet åbner champagneflasker og pakker gaver op fra designermærker, lyder Ginas ord: "Det her er mit liv. Det er både nemt og kompliceret, men det vigtigste er, at det er mig, der bestemmer" (Lange 2017: E1, 01:06-01:13). Allerede i dokumentarens intro bekendtgøres det, at Ginas liv som sugardater både er 'nemt' og 'kompliceret'. Disse to fremstillinger af fænomenet vil vi i det følgende nærmere belyse.

⁵ E1 henviser til Episode 1, E2 til Episode 2, etc.

⁶ Det engelske 'goals' betyder på dansk 'mål', hvor mange bruger det som en slags slang for at udtrykke noget, de godt kunne tænke sig

3.3.3 Sugardating som nemt

I første afsnit bliver vi delagtiggjort i de motivationer, der ligger bag Ginas sugardating. Her gennemgår hun nogle af de mange beskeder, som hun har modtaget fra forskellige mænd på SugarDaters.dk og fortæller da om, hvad hun får ud af at møde sine sugardaddies. Her danner hun en ækvivalenskæde for nodalpunktet sugardating som nemt med betegnere som 'prinsesseliv', 'mulighed' og 'billet' til at 'leve et andet liv' (Lange 2017: E1, 07:08-07:24). Når Gina fortæller, at hun får en mulighed for at leve et prinsesseliv, indikerer det en positiv tilgang til at sugardate. Imens hun danner denne positive ækvivalenskæde, afspilles ligeledes baggrundsmusik, som består af bløde toner af strygere. Dette er stilistisk med til at forstærke sugardatingdiskursen som nem, næsten eventyrlig. Efter Gina har gennemgået nogle af sine motivationer for sugardating, skifter scenen til en ny, hvor Gina gør sig klar til at mødes med en af sine tilbagevendende sugardaddies, 'Advokaten'. I løbet af denne scene fremsætter hun yderligere en ækvivalenskæde bestående af udelukkende positive momenter til at betegne sugardating som nemt. Hun fortæller, at det aldrig er 'noget stille og roligt noget', når hun og Advokaten mødes, men i stedet en 'uofficiel nytårsaften', hvor de 'er vildt åndssvage', hvilket er 'ret sjovt' (Lange 2017: E1, 07:54-08:01). Dette er utvivlsomt en særdeles positiv måde at beskrive sine aftener med en sugardaddy på. Herefter griner hun og proklamerer, at hun har det 'lidt for godt' (Lange 2017: E1, 08:19-08:21), som er med til at forstærke diskursen omkring sugardating som nemt.

I løbet af selve daten med Advokaten danner Selena Gomez' sang *Good for you* baggrund for underlægningsmusikken. Sangen handler om et ønske om at tage sig bedst muligt ud for en person og iklæde sig det tøj, som personen bedst kan lide.

Som billedet ovenfor viser, udgør Ginas egne billeder og videoer fra sin telefon en montage af tre billeder. Her ser vi billeder af overdådigt mad og Gina, som drikker en drink. Disse er med til at afspejle noget af essensen i sugardating, som den er beskrevet i mange artikler jf. vores diskursanalyse: Gina er inviteret på en luksuriøs date, hvor der ikke skal mangle noget, formentlig betalt af sin sugardaddy, hvis vi følger sugardatingens præmisser. Billederne er med til at forstærke diskursen omkring sugardating som 'nemt', idet de afspejler en vis form for luksus. Dagen efter beskriver hun aftenen som 'den bedste aften' (Lange 2017: E1, 11:40-11:45), og udtrykker således et positivt moment som betegnende for sugardating. Få minutter efter udtrykkes endnu et positivt moment til at betegne sugardating, da Gina siger, at det lige nu er 'perfekt' (Lange 2017: E1, 14:09-14:11).

Sugardating virker desuden til at være nemt for Gina, eftersom hun er glad for sin sugardaddy Advokaten. I starten af første episode fortæller hun om karakteren af deres relation, hvor hun blandt andet siger følgende:

“Så er det også tit, at vi, altså, hvad kan man sige, det lyder lidt grimt at sige, men aflyser, hvis en af os ikke har lyst, så det er vi totalt indforstået med, at sådan skal det også bare være. Det skal kun være, øhm... Vi skal kun have de gode ting med, ik', ikke de anstrengende” (Lange 2017: E1, 02:54-03:08).

Karakteren af relationen mellem Gina og Advokaten, som beskrevet af Gina her, er med til at bekræfte Zelizers teori omkring eksistensen af “good matches”. Disse dannes på baggrund af en fælles etableret forståelse af relationens karakter, som Gina tydeligvis udtrykker, at der forefindes mellem hende og Advokaten, som begge kan aflyse, hvis de ikke har lyst til at mødes. Eksisterer en sådan fælles forståelse af spillereglerne i enhver relation, tyder alt på et “good match” i Zelizers optik, hvori intime og markedsmæssige præmisser kan sameksistere. Derudover dannes en positiv betegnende ækvivalenskæde for sugardating som nemt af ordene 'kun de gode ting' og 'ikke anstrengende'. Igennem dokumentaren bliver Gina dog mere glad for Advokaten, hvilket er med til at gøre hendes sugardating mindre nemt og nærmere kompliceret. Hun udtrykker selv, at hun er bevidst om, at følelser i en sugardatingrelation er 'giftige':

“Følelser er totalt giftige for den her type relationer. Man kan ikke forvente noget af hinanden, det skal man ikke. Man kan ikke tillade sig at forvente noget som helst.

Man kan ikke binde hinanden op på noget, man skylder ikke hinanden noget, der er ikke rigtig mere at komme efter” (Lange 2017: E3, 06:17-06:35).

Det fremhævede citat udtaler Gina kort efter, at hun efter en date med Advokaten fortæller dokumentaristen, at de har en ‘vild’ og ‘speciel’ *‘connection’* (Lange 2017: E3, 04:34-04:40). Det vidner om, at hun har udviklet nogle varme følelser for sin sugardaddy, hvilket også gør hende til en del af den gruppe sugardatere, der som påvist i diskursanalysen beskriver relationen som præget af kemi og følelser. Dog er hun bevidst om, at kærlige følelser, der rækker længere end deres sugardatingrelation, vil forurene deres forhold. Det, der kendetegner intimiteten i deres relation, kan da siges udelukkende at basere sig på sex og ikke kærlige følelser. Således giver hun udtryk for en “connected lives” tilgang til sammenblandingen af økonomi og intimitet, så længe intimiteten udelukkende baserer sig på sex og ikke kærlige følelser. Sugardatingrelationens noget snævre præmis tillader altså ikke, at Gina er i færd med at udvikle følelser for sin sugardaddy, hvilket formentlig heller ikke tillades af den aftale, som de to parter har indgået for at opnå en “good match” relation, hvori både økonomi og intimitet kan sameksistere. De to sfærer kan sameksistere i Gina og Advokatens relation, så længe, at de ikke forventer noget af hinanden og skylder hinanden noget. Det vidner om, at dette er en af de betingelser i deres fælles sæt af regler, for at deres relation kan fungere. At hun overhovedet italesætter, at følelser er giftige for relationens karakter, kan vidne om, at hun er bange for, at udvikle stærke følelser for ham, hvilket ikke vil gøre sugardating til nemt, men giftigt og kompliceret. Dette vil vi vende tilbage til.

Imens Gina er på vej til lufthavnen, da hun skal på en rejse til Cambodia, danner eventyrlige, lyse toner ramme for underlægningsmusikken. Disse er med til at understrege det spændende aspekt i sugardating, hvor Gina skal til at drage ud på et eventyr. På samme tidspunkt høres en voice-over af Gina, hvor hun siger: “Jeg kan vildt godt lide min frihed” (Lange 2017: E2, 22:19-22:22). Momentet ‘frihed’ er positivt betegnende for nodalpunktet omkring sugardating som værende nemt, og det tyder altså på, at Gina ser livsstilen som sugardater som noget, der giver hende en masse frihed, som hun ‘vildt godt kan lide’. Yderligere er det også med til at forstærke fremstillingen af Gina som en fri, eventyrlysten og ubekymret pige, der har mulighed for at gøre, hvad hun vil - en mulighed skabt af sugardatingrelationen.

3.3.4 Sugardating som kompliceret

Som Gina påpeger i programmets intro, indeholder hendes liv som sugardater også en 'kompliceret' del. I det følgende vil vi udpege nogle af de punkter i dokumentaren, hvor sugardating fremstilles som kompliceret.

Allerede i episode 1 forekommer der en scene, hvori Gina tager afstand fra en forestilling om, at hendes liv udelukkende er nemt. Her befinder Gina sig på hotelværelset efter en nat med Advokaten. Udover at snakke om sine følelser for Advokaten og deres forhold, fortæller hun også om, at sugardating kan være hårdt arbejde - den samme fremstillingsform som hun benytter i *Se mig*. Hun kigger ud af hotelværelsets vindue, mens hun siger:

“Noget, jeg hader, det er, når folk tror, at mit liv bare er nemt. Øh, at det er snyd, alt det jeg har, og at øh.. at jeg kommer sovende til tingene på en eller anden måde. For det gør jeg ikke. Det kan godt være, at jeg har en dyr taske, øh, og jeg har flere, hvor de kommer fra, men det er jo ikke fordi, jeg har fået dem gratis. Altså, jeg har jo givet mere for dem end nogen andre har, kan man sige. I sidste ende er det mig, der betaler prisen, hvis det er, jeg knækker på det her” (Lange 2017: E1, 14:45-15:21).

Som det fremgår af ovenstående citat, er der altså aspekter i sugardating, som Gina ikke mener er nemme. På dette tidspunkt af dokumentaren er det en noget anderledes fremstilling af sugardating, som begynder at komme til syne, hvor sugardating indtil nu har fremstået som noget spændende, luksuriøst og glamourøst, som eventyrlystne piger prøver af. Det virker til, at Gina er af den opfattelse, at sugardating er noget, som hun risikerer at 'knække på'. Hun indikerer, at hun har solgt sin krop for taskerne, og at dette er en høj pris at betale, når hun udtaler ordene 'givet mere for dem end nogen andre har'. Sugardating bliver nu italesat som noget indeholdende en del risici, når økonomi og intimitet sammenblandes.

På et tidspunkt fortæller en veninde til Gina, at Advokaten stadig er gift, og at dennes kone er blevet bevidst om Ginas relation til ham. Gina er i høj grad oprevet og fortæller til dokumentaristen, at hun gerne ville have haft af vide, at han er gift. Det er med til at fremstille det komplicerede i Ginas liv, hvor hun lige nu indtræder rollen som en forsmået elskerinde. Sugardating indeholder altså ikke kun nemme elementer, men kan vise sig at være kompliceret, når man pludselig kan risikere at skulle stå til ansvar for sin sugardaddys kone. Episode 3 afsluttes efter denne afsløring, hvor Gina er på grådens rand, som da er et stilistisk

virkemiddel, der fungerer som en *cliff-hanger*. Det kan ses som værende med til at understrege det reality-mæssige element i dokumentaren, hvor seeren gerne skal være interesseret i at vende tilbage for at se, hvad der sker af dramatiske udsving i næste episode. Det viser sig da også i starten af episode 4, at Advokaten ikke er gift, og at det hele var en misforståelse.

Det, der tager mest plads som det komplicerede ved at sugardate, er den konflikt, som Gina har med sig selv over at udvikle følelser for sin sugardaddy. I en scene, hvor Gina har været på endnu en date med Advokaten, virker det til, at de følelser, som hun har for ham, er blevet ødelæggende for deres relation. Hun befinder sig alene på et hotelværelse, hvor hun grådkvalt fremstammer følgende ord til dokumentaristen: “Det er faktisk overhovedet ikke sjovt lige nu” (Lange 2017: E4, 20:58-21:03). Ækvivalenskæden ‘overhovedet ikke sjovt’ er med til at betegne sugardating som kompliceret. Den forstærkes yderligere af den grædende Gina, der befinder sig alene på hotelværelset. Hun delagtiggør yderligere dokumentaristen i, at hun har fortalt Advokaten, at hun synes, at det er hårdt, efter de har set hinanden. Momentet ‘hårdt’ er yderligere med til at fremstille sugardating som kompliceret, som forstærkes igen, når Gina siger, at hun føler sig ‘dum’, når han ikke svarer på hendes spørgsmål. Hun udtrykker en stor grad af frustration over, at Advokaten er nødsaget til at gå efter deres nat sammen, hvilket endnu engang tyder på, at hun ikke længere kan gå ind for de betingelser, der har været kendetegnende for deres relation, hvor hun eksempelvis har været til rådighed for ham, når han har haft tid til at ses, samt hvor han har kunnet forlade hotelværelset, uden Gina er blevet ked af det. Gina har tydeligvis udviklet følelser for sin sugardaddy, som ikke virker til at være gengældt: “Nu er det bare mig, der har lyst til at se ham hver dag” (Lange 2017: E4, 22:42-22:46). Imens hun udtaler disse ord, sidder hun i sengen med et nedslået blik, hvor tårer løber ned af hendes kinder, som ses på billedet nedenfor:

Det fælles sæt af regler og forståelser, som relationen mellem Gina og Advokaten bygger på, må siges at være brudt. De følelser, som Gina tidligere har fortalt kan være ødelæggende for en sådan relation, besidder hun netop selv nu. Hun kan dermed siges at være frustreret, da hun er klar over de forhandlinger, der er blevet lavet for relationens karakter, og at hendes følelser rækker længere end disse. Som hun netop selv har påpeget, er følelser giftige for relationen, men hun ved også godt, at hun har fået dem. Det udtrykker hun med ordene: “Det er bare det, der ikke måtte ske. Det er faktisk det eneste, der ikke måtte ske i det her” (Lange 2017: E4, 23:24-23:33). Gina giver da også udtryk for, at den økonomiske transaktion, som kendetegner deres relation, har udviklet sig til at være ødelæggende for den intime sfære, altså Ginas følelser omkring hele relationen. Det virker til, at deres aftale går ud på, at Advokaten betaler Gina for at dyrke sex med ham, hvor hun til gengæld ikke kan forvente noget af ham, samt at det skal være på hans præmisser, hvilket betyder, at han kan gå, når han vil. Derudover kan scenen tyde på, at Gina er nået et punkt, hvor hun ikke længere kan leve op til disse betingelser, eftersom hun udtaler følgende ord med en indigneret ordlyd: “Jeg tror, at han går så hurtigt, han overhovedet kan, efter han har kneppet mig” (Lange 2017: E4, 24:08-24:14). Det kan tyde på, at Gina og Advokaten ikke længere har de samme forventninger til, hvad deres relation skal indebære. Eftersom Ginas behov for mere intimitet skaber ubalance i relationen og bryder med parternes fælles forståelse, er der snarere opstået “hostile worlds”, som Zelizer betegner det, når intimitet og økonomi ikke kan sameksistere. Det kommer til udtryk ved, at Gina græder på hotelværelset, hvor hun sidder med følelsen af at være blevet forladt, men også med det klare indblik i, at følelser netop er giftige for deres relation. Den økonomiske sfære, hvor Gina bliver betalt for udelukkende at levere sex og ikke forvente andet og mere end dette, bliver ødelæggende for den intime sfære, altså de to parter indbyrdes intime relation samt Ginas følelser og forbundethed til relationen.

Som det ses af ovenstående analyse af dokumentaren *Gina Jaqueline* skildres sugardating både som noget nemt, glamourøst og elegant, men også som kompliceret, sårende og hårdt. Den forsøger altså at vise, hvordan sugardating opleves af en på dette tidspunkt sugardater, hvilket fremstilles som særdeles kontrastfyldt. Afslutningsvis er det muligt at påpege, hvordan dokumentarens afslutning yderligere skal fungere som et symbol på sugardating som overordnet fænomen, nemlig som kontrastfyldt og som noget, der af sugardateren både kan opleves som spændende, men også som svært. Det ses, når Gina er på vej til en fest i London, nærmere bestemt hjemmesiden www.SeekingArrangement.coms officielle sugardatingfest, hvor hendes voice-over høres, mens hun befinder sig i en taxa på vej til lufthavnen: “Jeg har

gjort mig selv afhængig af mange ting. Jeg føler mig sådan vanvittig fri og vanvittigt fanget på samme tid (Lange 2017: E4, 25:56-26:08). Citatet drejer sig om det paradoks, som Gina oplever ved at være sugardater. På den ene side er hun fri, eftersom livsstilen forsøder hendes tilværelse, hvor hun er fri til at gøre, hvad hun vil - eksempelvis som at rejse til Cambodia, når hun vil. På den anden side er hun fanget, eftersom hun er nødt til at have gjort sig afhængig af sine sugardaddies for overhovedet at kunne være fri og leve den tilværelse, som hun betegner som et 'prinsesseliv'. At hun føler sig fanget kan også være et udtryk for, at hun føler sig fanget i, at hun er nødt til at benytte sig af sin krop og udseende for at kunne modtage den betaling, der muliggør hendes frie liv. Ikke desto mindre er udtalelsen et glimrende eksempel på, hvordan sugardating er kontrastfyldt og altså både kan have positive samt negative aspekter tilknyttet sig.

4.0 Diskussion

I det følgende vil vi diskutere nogle af de aspekter af begrebet sugardating, som vi finder særligt interessante. Vi vil derfor undersøge det metaforiske udtryk i begreberne 'sugardaddy' og 'sugarbaby'. Derudover har vi netop fundet ud af, at Gina virker til at være særligt forvirret over, hvordan hun vil fremstille sugardating i *Se mig*. På den ene side vil hun tage afstand fra det, men på den anden side er der elementer i den benyttede genre og bogens format, som fremstiller sugardating på en noget anden måde, end det hun formentlig ønsker. Dette vil danne ramme for diskussionsafsnit 4.2.

4.1 Det metaforiske sugardatingbegreb

I analysen har vi undersøgt fremstillingen af sugardating i danske nyhedsmedier og et eksempel på fremstillingen af fænomenet fra en tidligere sugardater. Et aspekt, som vi ligeledes finder interessant i forhold til sugardating er selve begrebet, og hvilke metaforer, som begrebet kan siges at give udtryk for.

Det engelske ord 'sugar' kan fortolkes på flere måder. 'Sugar' kan betyde en 'forsødning' af almindelig dating, heri forkælelsen af sugarbabyen, der får 'forsødet' sin tilværelse af forskellige materielle goder. 'Sugar' kan dog også henvise til penge, som netop er midlet til at 'forsøde'. På engelsk eksisterer begrebet 'sugarcoating', som på dansk bedst kan oversættes til 'glamourisering'. Denne fortolkning af sugardating er mere metaforisk betinget, hvor det er muligt at anskue sugardating som 'glamouriseret' prostitution, hvor man har 'sugarcoatet' relationen. Relationen kan altså siges at være 'forklædt' med henblik på at

syne 'sødere', end den egentlig er. Dette aspekt bliver især taget frem i flere af de artikler, vi har analyseret i afsnit 3.1.5. Her opbygges en fortælling om den enkelte sugarbaby som et offer for 'forblændingen'. I mange artikler udtrykkes en overvejende negativitet omkring de 'goder', der skal gøre sugardating attraktivt. Især forkælelsen, generøsiteten, herunder de materielle goder, og omsorgen i relationen bliver kritiseret af tidligere sugardatere og eksperter på området. 'Glamouriseringen' af sugardating er netop en af grundene til denne kritik. På overfladen syner sugardating som et middel til en ekstra forsødning af ens tilværelse, men på baggrund af 'glamouriseringen' eller 'sugarcoatingen' af fænomenet er der altså mange kvinder, der 'lader sig lokke' af sugardating, men som ender med at betale en stor pris.

Et ligeledes interessant aspekt inden for sugardatingbegrebet er ordene 'sugardaddy' og 'sugarbaby'. 'Sugardaddy' dækker over den ældre, rigere person i relationen, og direkte oversat til dansk betyder begrebet 'sukkerfar'. Egentlig kan det siges at betyde 'farmand', da det engelske 'daddy' har samme betydning som måden, hvorpå et barn på dansk siger 'farmand'. Det engelske 'daddy' bruges dog også i seksuelle sammenhænge, hvor kvinden kan kalde sin mandlige sexpartner for 'daddy'. Denne seksuelle 'leg' tager ofte udgangspunkt i kvinden som en uskyldig pige, hvor 'daddy' bestemmer. "Who's your daddy?", som er en velkendt seksuel frase i populærkulturen, der udgyder en mandlig dominans, illustrerer eksempelvis dette.

En sugardaddy er således den ældre person i relationen, som tager hånd om den yngre part. Det er muligt at anskue ordene som en illustration på en iboende magtubalance i rollerne, da 'daddy' er ældre med mere økonomisk kapital, som 'tager hånd' om sugarbabyen, eksempelvis ved at give hende gaver. I forhold til Mauss' gaveetik, bør man ved modtagelse af gaver også give en gave igen, som tingsretten fortæller. I sugardating er det muligt at anskue sig selv som en ressource. Som sugarbaby kan man bruge sin krop, sit selskab eller sin personlighed som en vej til dyre gaver, eller hvad det end er, man søger og ønsker at opnå. Modsat kan man også, som Groes påpeger, se forholdet som et udtryk for ganske almindelig dating, hvor to ligeværdige personer indgår. Hermed vil personretten gælde, hvor man ikke er forpligtet til at gengælde ydelser i form af betalte middage, gaver eller andet med modydelser såsom selskab og/eller sex. Man kan derfor bestemme formålet med relationen for netop at se, om det er personretten eller tingsretten, der skal gælde i den givne sugardatingrelation. Er parterne på date for at opnå enten gaver eller sex, eller er de der bare for at være der og nyde samværet ved en god date? Det er altså muligt at spørge til,

hvorvidt man som sugarbaby virkelig er forpligtet til at bruge sine personlige eller intime ressourcer for at opveje den ubalance, der opstår, hvis ikke man gengælder en gave.

Når Gina i bogen fortæller, at man ikke skylder hinanden noget, kommer der en naturlig ubalance i magtforholdet mellem sugardaddy og sugarbaby, hvis vi stadig følger Mauss' beskrivelse af tingsretten. Men hvis man som sugarbaby så vælger at gengælde gaverne, er det muligt at spørge til, om det ulige magtforhold egentlig bliver udbalanceret, som det jo gerne skulle ifølge Mauss' gaveetik. Mange sugarbabies føler sig nemlig alligevel 'fanget' i relationen og livsstilen grundet den afhængighed der kan opstå, som Gina også selv beskriver, både i dokumentaren og bogen. Netop afhængigheden er et tegn på, at en sugarbaby bruger sin krop som ressource med det formål at opnå noget. Det er altså muligt at spørge til, om der opstår en særlig magtubalance i en relation, når den ene part udbyder sin krop og sig selv som vare, mens den anden betaler for dette og ikke bruger sig selv som ressource på samme måde? Måske vil der altid eksistere en ubalance mellem parterne, så længe deres udveksling af gaver og ydelser er forskellig, hvoraf den ene part risikerer at blive afhængig af pengene og desuden skal udbyde noget af sig selv for at tilfredsstille afhængigheden. Flere diskurser i de danske nyhedsmedier betegner netop, hvordan sugardating skaber afhængighed, der opretholder den magtubalance, som også helt naturligt er til stede grundet den økonomiske og eventuelle aldersmæssige forskel. Et paradoksalt aspekt ved denne magtubalance er det generelle ønske fra sugarbabies om netop at have mere magt over eget liv, som også Christian Groes påpeger som en årsag til, at mange unge kvinder vælger at sugardate. Dette vil vi komme tilbage til senere i denne diskussion.

'Sugarbaby' betegner den anden person i sugardatingrelationen. 'Baby' har ligesom 'daddy' to betydninger, nemlig 'barnet' til en forælder og så det mere seksuelle 'baby', der også bruges som et udtryk for en smuk kvinde, eller en man har kær. I 'baby' ligger altså både en modtagelse af omsorg, men også, som det mere seksuelle, en form for underdanighed eller submissivitet, der illustrerer det magtforhold, modparten ('daddy') har. Det er altså muligt at anskue et ulige magtforhold mellem disse begrebs betydning for sugardatingrelationen. Det er yderligere muligt at fortolke et formål med relationen gennem begreberne. Den unge sugarbaby skal være underdanig og den person i relationen, der skal 'tages hånd om' eller 'forkæles'. Det gøres da også klart på hjemmesiden SugarDaters.dk, når de beskriver, at sugarbabyen skal forvente at blive 'forkælet' og at 'blive taget hånd om'. Således kan relationens præmis siges at være sat på forhånd, hvor det da eventuelt kan være svært for de sugardatende parter at bryde med disse på forhånd fastlagte forventninger og magtbalance.

Her menes altså ikke, at det at blive forkælet af en anden nødvendigvis skaber en magtubalance mellem to parter, men idet der i selve ordene 'baby' og 'daddy' foreligger et fastsat forhold mellem de to, kan det tyde på, at der i mange relationer naturligt vil forekomme forskellige roller, som man hurtigt kan påtage sig uden at tænke over forholdet mellem de to roller. Det er vel naturligt, at en 'daddy', både som forælder og som henvisende til den seksuelle 'daddy'-rolle, er den person, der sætter dagsordenen. I ordet kan altså siges at foreligge en ophøjet magtposition. For at sætte begreberne på spidsen, er det muligt at påpege, at relationen eventuelt kan fordre en vis grad af barnlighed, hvor 'baby' skal passes på, forkæles og få ting fra 'daddy'. Det kan altså diskuteres, om en sugardatingrelation mon ikke lægger op til en slags 'barnlighed' eller 'barnagtighed' fra sugarbabyens side. Denne barnlighed, som kan anskues som værende fordret af sugardatingrelationens betegnelser, kan ses eksemplificeret i dokumentaren om Gina. Her er det vigtigt for hende at udstråle en glad, grinende og pjattet facade, der er med til at understrege det 'pigede' eller 'barnlige' ved hendes måde at omgås sine sugardaddies, som muliggør et 'prinsesseliv' for hende. Et eksempel på Ginas 'barnlige' opførsel er den særligt 'fjantende' måde, hvorpå hun fortæller om sine sugardaddies. Når hun fortæller om en date eller om selve sugardaddyen, bliver hun let fjollet og smilende. Ginas måde at være på går dog også igen i selskab med veninder. I dokumentaren er der en scene, hvor Gina er på vej i Tivoli på en Christianiacykel sammen med en veninde. De virker 'fjollede', når de griner og ringer med cykelklokken, når de kører forbi tilfældige på gaden. Desuden prøver de at køre ind gennem Tivolis hovedindgang på cyklen, men bliver stoppet af vagterne. Herefter drikker de sig fulde på en restaurant og laver sjov med tjeneren blandt andet ved at spørge ham: "Kan du ikke lave et stripshow?" (Lange 2017: E4, 13:00-17:30). Denne scene vidner om den meget 'teenage-agtige' eller ligefrem 'barnlige' opførsel, som Gina har, tydeligvis også i selskab med sin veninde og altså ikke kun, når hun snakker om sine sugardaddies. Derudover er hun generelt en kvinde, der elsker lidt 'barnlige' ting. Farven lyserød er eksempelvis hendes yndlingsfarve, som hun flere gange nævner i *Se mig*, og hun holder tilmed meget af Barbie, som hun skriver flere sider om i bogen (Jaqueline 2018: 169-174). Yndlingsfarven udtrykkes også i dokumentaren, hvor kameraet gentagende gange filmer rundt i Ginas soveværelse, som er malet lyserødt, og hvori der er placeret en masse lyserøde ting, såsom en lyserød Barbie vogn, Barbie dukker, lyserøde legetøjshuse, lyserødt sengetøj og en masse tøj, sko og tasker i farven lyserød. Derudover filmes Gina også flere gange i sin seng, hvor hun er omgivet af bamser og tøjdyr. Gina kan derfor siges at fremstå som en særdeles 'piget' kvinde, og ikke blot som feminin i sit udtryk, eftersom hun tydeligvis ejer meget 'legetøj', hvilket er med til at karakterisere

hende som en 'piget' og måske noget barnlig kvinde. Måske er det netop en af grundene til, at Gina passer godt ind i en sugardatingrelation. Hun lever i hvert fald op til de forestillinger, der ligger i det definerende begreb 'sugarbaby', både når det henviser til et barn samt til det mere seksuelle 'baby'. Ginas opførsel og fascination med 'legetøj' kan også psykologisk set være et udtryk for en barndom, som hun ikke har været klar til at slippe. Som hun selv skriver, blev hun hurtigt voksen i takt med en omsorgssvigtende stedfar og diverse anbringelser (Jaqueline 2018: 85-104). Således kan en mulig fortolkning af Ginas tilgang til sugardating bunde i, at hun føler sig godt tilpas i en sugardatingrelation, da den tillader hende at opleve en særlig slags omsorg, som hun måske har manglet i sin barndom. Følger vi denne fortolkning, kan det desuden tilmed være en af grundene til, at hun fremstår noget barnlig, fjantet og 'piget', når hun taler om sine sugardaddies. Hun påtager sig hurtigt 'baby'-rollen i sugardating, da den muliggør, at hun kan blive 'taget hånd om' på mange måder, som hun kan have manglet i sin barndom. Det kan dog altid diskuteres, hvor meget omsorg, der egentlig kan siges at indgå i relationen. For hvor meget omsorg er der at hente hos Ginas sugardaddy, når hun eksempelvis i dokumentarens sidste afsnit sidder grædende alene på hotelværelset, hvor hun føler sig efterladt af en person, der 'går så hurtigt han kan'?

Den seksuelle submissive måde at 'spille uskyldig', være 'barnlig' eller 'lille-pigeagtig' på kan siges at blive en del af den forventning, der kan eksistere til sugarbabyens opførsel - når ordet 'baby' netop både indikerer en slags barnlig modtagelse af omsorg samt en seksuel submissivitet for sin 'daddy'. Dette står dog i skærende kontrast til ideen om, at sugardating er for stærke, uafhængige og selvstændige kvinder, der gerne vil få nye oplevelser og seksuelle eventyr ud af relationen. Cordero påpeger netop SeekingArrangement.coms definition af en sugarbaby som "goal-seeking", som indikerer en målrettet, selvstændig kvinde, der ved, hvad hun vil have og går efter det. Det virker til at være særdeles modsætningsfyldt, når vi netop undersøger ordet 'sugarbaby' og dets metaforiske betydninger. Sugarbabyen skal altså målrettet gå efter den sugardaddy samt livsstil, som hun ønsker, men denne kræver måske, at hun 'barnlig-gør' sig for at kunne leve op til rollen som sugarbaby, og alt hvad denne indebærer af barnlighed, modtagelse af omsorg samt seksuel submissivitet for 'daddy'. Så snart sugardating praktiseres virker det altså til, at der eksisterer nogle ældre kønsroller, hvor manden bestemmer, betaler for udgifter og hvor kvinden står til rådighed for mandens skema - nøjagtig som Gina i dokumentaren udtrykker, at hun gør. Det er altså muligt at påpege en interessant modsætning i SugarDaters.dks og SA's beskrivelser af sugarbabyen, der vidner om en idé omkring en moderne, selvstændig kvinde og selve de roller og den ageren, som synes ofte at gøre sig

gældende i sugardatingrelationen, som kan sammenlignes med nogle ældre og traditionelle kønsroller, hvor kvinden 'bliver taget hånd om'.

Det er altså interessant, hvordan rollen som sugarbaby i høj grad virker til at være modsætningsfyldt i forhold til opførsel og intentionen bag relationen. Det virker til, at man som sugarbaby bør opføre sig på en bestemt måde, der ifølge begrebet lægger op til en seksuel leg, hvor 'daddy' tager sig af 'baby'. Men intentionen bag at være sugarbaby synes ofte at være præget af en frihed, hvor man kan gøre, som man har lyst til, eller hvor kan man få særlige ting, man ønsker sig. Der er altså en stor kontrast mellem grundene bag at indgå i en sugardatingrelation for den enkelte sugardater og den faktiske relation og de specifikke roller, som det virker til, at man gerne skal påtage sig. For at opnå den særlige frihed, som tillader én at kunne gøre lige, hvad man har lyst til, som for Gina og mange af de sugardatende kvinder er en af hovedårsagerne bag at indgå i sugardating, virker det altså til, at man for en tid netop ikke er fri. For rigtig nok kan de penge, som sugarbabyen modtager eventuelt betale en rejse eller sørge for, at vedkommende ikke behøver et andet arbejde, men hvor fri er sugarbabyen egentlig, når hun har brug for en anden til overhovedet at være fri? I virkeligheden beskriver Gina det måske glimrende i dokumentarens afslutning - som "vanvittig fri og vanvittigt fanget".

4.2 Moralsk fortælling

I dette diskussionsafsnit vil vi diskutere, hvordan der kan tillægges nærmere betydning til Ginas holdninger og moralske ideer, som hun giver udtryk for i *Se mig*. Som allerede beskrevet fortæller Gina om de bevæggrunde, som hun havde for at starte med sugardating. Vi har allerede kort beskrevet de modsætningsfyldte holdninger, som Gina giver udtryk for, når hun forklarer, at hun aldrig havde sugardatet, hvis ikke det var for de tidlige oplevelser med transaktionel sex samt sin opvækst, hvor hun dog samtidig tager ansvar for oplevelserne. Gina fortsætter ved at anbefale, at man ikke bør begynde at sugardate. Denne holdning til sugardating hun udtrykker heri, er anderledes i forhold til dokumentaren. I dokumentaren er det muligt at udlede, at Gina er en del af de positivt anskuende kvinder, der sugardater, som vi udpegede i diskursanalysen. I den indledende monolog til hvert afsnit, siger hun med det, der kan beskrives som stolthed i stemmen: "Det er mig, der bestemmer" (Lange 2017: E1, 01:11-01:14). Det er interessant, hvordan ordene her indikerer, at Gina er den, der bestemmer i sugardatingrelationen. Ordene understreger en særlig magt, som hun mener, at hun besidder, hvilket glimrende stemmer overens med eksempelvis Corderos undersøgelse af sprogbrugen

på SA, der benævner, hvordan kvinden skal “empowers”. Det er dog muligt at spørge til, hvor stor en magt, hun egentlig besidder i denne sugardatingrelation, som påvist i ovenstående diskussionsafsnit. Ikke desto mindre ses et bemærkelsesværdigt skift i Ginas holdninger til sugardating fra dokumentaren til bogen. I denne gør hun sig til repræsentant for en gruppe af sugardatere, der taler imod sugardating og vil advare andre mod at indgå i det - nøjagtig som vi identificerede en sådan gruppe af sugardatere i diskursanalysen. Måske har modtagelsen af dokumentaren, diskursiviteten i medierne samt den enorme debat om sugardating haft en grad af indvirkning på hende. Sugardating besidder en diskursivitet, hvori sugardating sammenlignes med prostitution, og hvor nogle tilmed betegner sugardatere som ‘ludere’, som tydeliggør en herskende stigmatisering af sexarbejdere. Modtagelsen af dokumentaren kan have haft indvirkning på hendes afstandstagen til sugardating og hensigten med at advare mod sugardating. Det er muligt at Gina efter modtagelsen af dokumentaren har følt sig stemplet som sugardater og dermed har prøvet at tage afstand gennem bogen og udtrykke nye holdninger i denne for at opnå mere anerkendelse eller tage afstand fra at være hovedperson i en omfattende prostitutions- og sugardating-glamouriserings debat.

Gina er således blevet fremstillet på en særlig måde i dokumentaren, hvor hun vil bruge sin bog til at være herre over sin egen fremstilling. Bogen bringer Gina i et noget andet lys og noget særligt interessant ved den er, at den kan ligne en slags moralsk fortælling, hvor man deler ud af sin viden og giver andre råd til, hvad de bør gøre, hvori man ophøjer sig selv som et eksempel⁷. Morale betegner den objektive sandhed i, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Gina giver mange steder udtryk for, at hun har fundet den moralsk rigtige måde at leve på, og derudover giver hun udtryk for en del moralske holdninger. Eksempelvis eksisterer der et afsnit i bogen, hvor hun kommenterer på, hvordan Vesterbro er blevet ‘snobbet’, at hun ikke har lyst til at kende folk, der bor der i dag, og at bydelen var meget bedre dengang, hun var barn (Jaqueline 2018: 100f). Denne holdning, samt mange andre hun strør om sig i bogen, kan ses som små moralske fortællinger, der indikerer, at Gina har sandheden, og at hun nu vil dele denne sandhed. Det er interessant, hvordan Gina på sin vis bruger bogen til at påtage sig et ansvar som en repræsentativ sugardater, der i en kendt og omtalt dokumentar kan have tendens til at glamourisere sugardating - et ansvar hvori hun advarer andre mod at sugardate og et ansvar i at have medvirket i dokumentaren, der er blevet kritiseret for at forherlige sugardating. Der ses dog stadig en bebrejdelse fra Ginas side mod

⁷ [denstoredanske.dk/Sprog, religion og filosofi/Filosofi/Menneskets grundvilkår/moral](http://denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Menneskets_grundvilkår/moral)

andre, især folkene bag dokumentaren og de personer, hun har kendt i løbet af sin sugardatingtid. Derfor er det muligt at diskutere, hvor meget ansvar hun egentlig påtager sig - den moralske fortælling, hun søger at skabe, kan dermed siges at klinge lidt hult.

Spørgsmålet, der står tilbage, drejer sig måske om, hvor meget støtte det er muligt at opnå fra den brede befolkning, hvis man sætter sig selv i en position til at advare andre mod sugardating ved at stå ved sine egne valg, men samtidig bebrejder en masse andre aktører for disse valg.

Gina begrundet altså sine valg i livet på baggrund af, hvad andre har gjort 'mod' hende. Hendes handlen er så at sige andres skyld, hvilket vil kunne forklare, hvorfor Gina alligevel ser sig ophøjet til at give andre råd og vejledning. I dydsetikken vil man forene den rette handlen med det gode liv (Web 4). Gina mener selv, at hun har fået tilegnet sig det gode liv gennem de handlinger, hun har gjort sig. Hun har fundet kærligheden, hvilket er grunden til, at hun stoppede med at sugardate. Det er dog ikke selve sugardatingdelen af hendes handlinger, hun ser som gode, men det at hun har formået at stoppe med at sugardate. Den kærlighed, hun omtaler, er til den mand, som hun i dokumentaren kalder Advokaten, som dermed har været hendes sugardaddy. Hvis hun ikke havde sugardatet, ville hun formentlig aldrig have mødt den mand, hun elsker. Denne detalje synes at være irrelevant for Gina, da hun netop fraråder alle unge at sugardate og heller ikke italesætter mødet mellem hende og kæresten på baggrund af sugardating. Men hvis Gina ikke havde sugardatet, hvis negative konsekvenser hun nu ikke kan understrege nok, havde hun så mødt denne store kærlighed? Det er svært at svare på, men rimeligt af os at påpege er, at denne detalje koncentrerer Gina sig ikke om. Det er med til at understrege den moralske fortælling i Ginas værk, da der netop kun bliver fremhævet, hvad der er det rigtige - at stoppe med at sugardate og bruge tiden på at finde sig selv og sin store kærlighed - og ikke så meget de elementer, hvis moralske korrekthed, der kan stilles spørgsmålstejn ved - såsom at blive kæreste med en, som tidligere har betalt en for at dyrke sex med vedkommende.

I dokumentaren giver hun udtryk for en ganske anderledes holdning til forholdet mellem hende og Advokaten. Hun påpeger, at følelser er giftige i enhver sugardatingrelation, og at det er 'irriterende', at hun har fået følelser for ham. Igen forekommer der altså et holdningsskift fra dokumentaren til bogen - her er følelserne for ham på ingen måde giftige. Det kan være på baggrund af, at sugardatingdelen er taget ud af deres forhold, hvor de nu nærmere har et traditionelt parforhold, som man ikke behøver at skamme sig over, og som ikke er underlagt stigmatisering og nedsættende ord som 'luder'. I det hele taget kan Gina siges at skabe noget af en 'romantisk' kliche i stil med 90'erne filmen *Pretty Woman*, hvor en

rig forretningsmand falder for en prostitueret. Også Alexandre Dumas' roman *Kameliadamen* (1848), beskriver den unge overklassemand, der falder for den smukke kurtisane med det store hjerte. Både i *Kameliadamen* og *Pretty Woman* bliver escortpigen/den prostituerede 'reddet' fra livet som sexarbejder af en rig mand - heldigvis for det - der kan sørge for en særdeles forsødnings af hendes liv. Dog er hovedpersonen i *Pretty Woman* noget heldigere stillet end *Kameliadamen*, da hun får sin lykkelige slutning. Gina har også været så 'heldig' at finde en mand med særlige økonomiske midler til at sørge for, at hun kan blive ved med at leve sit 'prinsesseliv', men tage sugardatingdelen ud af det - nøjagtig som den kvindelige hovedrolle i *Pretty Woman* reddes fra et liv i prostitution. Filmen er på alle måder en romantisk publikumfavorit, så måske denne kliché med at finde sin store kærlighed, og dermed også sig selv, gennem en 'hård' eller 'dunkel' periode i ens liv blot er utrolig passende for Ginas historieskabelse om et 'bedre' liv på den anden side. På denne måde er det muligt at anskue Ginas historie om sit liv med sugardating som en romantisk historie om at finde sin store kærlighed, hvilket igen kan anskues som bidragende til en glamourisering af fænomenet. Således får hun selv skabt sig et ganske romantisk narrativ på linje med *Pretty Woman*, og hvilke unge romantikere vil da ikke gerne opleve den romantiske heldedåd at blive 'reddet' af en rig forretningsmand, som eksempelvis i *Pretty Woman*, *Kameliadamen* og i Ginas tilfælde - koste, hvad det koste vil? Der er altså grobund for at ane en glamourisering af sugardating, formentlig uden Gina er opmærksom på det, da hun netop søger at tage afstand fra det og skabe den moralske fortælling om, hvorvidt man aldrig bør indgå i det. Men glamouriseringen af sugardating i værket, som blandt andet afspejles i kærlighedshistorien, kan få andre unge til at indgå i sugardating, da de måske kan øjne en mulighed for at finde sin store kærlighed og sig selv og skabe sit eget romantiske narrativ på samme måde som især *Pretty Woman* og i Ginas fortælling.

5.0 Konklusion

På baggrund af diskursanalysen, analysen af *Se mig* samt analysen af *Gina Jaqueline - En sugardaters fortælling* kan vi konkludere, at sugardating er kontrastfyldt. Ved hjælp af diverse ækvivalenskæder har vi kunnet identificere fem forskellige fremstillinger af sugardating, som fylder mest i de danske nyhedsmedier, hvor en negativ forståelse af sugardating synes at være den mest fremtrædende. Det har vi set som et udtryk for en "hostile worlds" tankegang, hvor sammenblandingen af økonomi og intimitet ikke er velanset i Vesten, da det kan vække associationer til prostitution, som netop er underlagt en del

stigmatisering i vestlige samfund, eftersom det ikke associeres med et traditionelt 'ægte' eller 'ligeværdigt' parforhold. Ved at benytte os af Gina Jaquelines erfaringer med sugardating har vi fundet frem til, at der i hendes fortællinger ligeledes præsenteres divergerende fremstillinger af fænomenet. I dokumentaren danner hun en del positive ækvivalenskæder og indtræder dermed som oftest - med visse afvigelser - i den position, som vi identificerede i diskursanalysen, hvor sugardating beskrives som et gensidigt fordelagtigt forhold. Ginas relationer til sine sugardaddies eksisterer på baggrund af transaktioner mellem sex og penge, og med den positive tilgang til sugardating giver hun her udtryk for en "connected lives" tankegang. Intimiteten i relationen er dog blevet forhandlet til udelukkende at dreje sig om sex og ikke følelser som præmis for, at hun og de forskellige sugardaddies har en "good match" relation. Gina skifter overvejende sin position til sugardating i bogen *Se mig*. Her udtrykker hun en afstandtagen til sugardating. Hermed ligner hendes fremstilling af sugardating nærmere den, som mange af de sugardatende kvinder gav udtryk for under analysepunktet "Narrativet om de negative konsekvenser ved sugardating". Alligevel er Ginas narrativ om sugardating noget anderledes end kvindernes i denne diskurs. Gina nævner, hvordan hun har fundet kærligheden, mens kvinderne her snarere har mistet troen på kærligheden. Således bliver Ginas forsøg på at skabe afstand til sugardating pakket ind i en større kærlighedshistorie med en lykkelig slutning. Dette har vi identificeret som et udtryk for en genreforvirring, som glimrende understreger Ginas divergerende fremstillinger af sugardating. Genreforvirringen understreges yderligere i bogens format, hvor det elegante og luksuriøse udtryk på mange måder er med til at glamourisere sugardating til trods for, at Gina ønsker at tage afstand til fænomenet og den glamourisering, hun tidligere er blevet beskyldt for.

At Gina overhovedet skifter position til sugardating, er altså blot endnu et tegn på det, som vi analyserede os frem til i diskursanalysen: At sugardating er særdeles kontrastfyldt. Måden, hvorpå fænomenet fremstilles, afhænger af øjnene, der ser, hvorfor det kan være svært at få øje på en fastlagt definition af fænomenet, som virker til stadig at være til forhandling i det danske samfund på baggrund af de forskellige fremstillinger af det.

6.0 Litteraturliste

- Bom, Anne Klara (2015): *Diskursanalytisk metode*. 1. udgave. Samfundslitteratur
- Cordero, Brittany D. (2015): *Sugar Culture and SeekingArrangement.Com Participants: What it Means to Negotiate Power and Agency in Sugar Dating*. California State University
- Bjønness, Jeanett & Jensen, Mie Birk m.fl. (2019): *Young People, Vulnerabilities and Prostitution/Sex for Compensation in the Nordic Countries*. Nordisk Ministerråd
- Fleming, Peter (2019): *Sugar Daddy Capitalism - The dark side of the new economy*. Polity Press
- Groes, Christian (2013): 'To put men in a bottle': *Eroticism, kinship, female power and transactional sex in Maputo, Mozambique*. *American Ethnologist*, vol. 40
- Grytbakk, Anne (2012): *Krenket, men ikke offer*. Fontene
- Iversen, Stefan (2013): "Handling". I: Kjældgaard, Lasse Horne m.fl. (red.): *Litteratur - introduktion til teori og analyse*. 2. udgave, 2. oplag. Aarhus Universitetsforlag
- Järvinen, Margaretha (1990): *Prostitution i Helsingfors - en studie i kvinnokontroll*. Åbo Akademis Forlag
- Jaqueline, Gina (2018): *Se mig*. 1. udgave, 1. oplag. Turbine
- Jensen, Torben Bechmann & Søemod, Cæcilie Orloff & Værnet, Rose Maria (2015): "Sugardating: Intimitet som byttemiddel". I *Psykologisk set nr. 99 og 100, årgang 35*
- Jerslev, Anne (2016): "Dokumentaren - kreative bearbejdnings af virkeligheden". I: Lauridsen, Palle Schantz & Svendsen, Erik (red.): *Medieanalyse*. 2. oplag 2016 Samfundslitteratur
- Jørgensen, Marianne Winther & Phillips, Louise (2013): *Diskursanalyse som teori og metode*. 1. udgave 1999, 10. oplag 2013. Roskilde Universitetsforlag & Samfundslitteratur
- Mauss, Marcel (2000): *Gaven - Gaveudvekslingens form og logik i arkaiske samfund*. Forord af Anne Knudsen. Spektrum
- Vedeler, Janikke & Sasaoka, Karin & Mossige, Svein (2006): *Ungdom som selger eller bytter sex*. NOVA
- Zelizer, Viviana A. (2005): *The Purchase of Intimacy*. Princeton University Press
- Zelizer, Viviana A. (2006): *Money, Power, and Sex*. I: *Yale Journal of Law and Feminism*. Princeton University Press

Dokumentar

- Lange, Sofie (2017): *Gina Jaqueline – En sugardaters fortælling*, DR
https://www.dr.dk/drtv/serie/gina-jaqueline-_-en-sugardaters-fortaelling_6564

Artikler

- Ahlmann-Jensen, Camilla: “Vi har svært ved at tackle det midtimellem”, 16. november 2014, Fyens Stiftstidende
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4accc09>
(via Infomedia)
- Bang, Ulrik Stadler & Vesterløkke, Sif: ”45-årige sugarbabe: - Jeg vil bare forkæles og have god sex”, 18. februar 2015, DR
<https://www.dr.dk/nyheder/regionale/syd/45-aarige-sugarbabe-jeg-vil-bare-forkaeles-og-have-god-sex>
- Bech-Jessen, Freja: ”Unge betragter ikke sex for gaver som prostitution”, 24. januar 2015, Kristeligt Dagblad
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4c9cb38>
(via Infomedia)
- Bennike, Christian: ”Gråzoneprostitution eller gråzone-parforhold?”, 9. februar 2015, Information
<https://www.information.dk/indland/2015/02/graazone-prostitution-graazone-parforhold>
- Damløv, Louise: ”Danskerne: Det er prostitution at give gaver for sex” 13. maj 2014, DR
<https://www.dr.dk/nyheder/indland/danskerne-det-er-prostitution-give-gaver-sex>
- Fleming, Peter: “Sugar daddy capitalism: even the world’s oldest profession is being uberised”, 14. januar 2019, The Conversation
<https://theconversation.com/sugar-daddy-capitalism-even-the-worlds-oldest-profession-is-being-uberised-109426>
- Ghosh, Flora: ”Sugardating er hverken glamourøst eller uskyldigt. Det er risikofyldt gråzoneprostitution med social slagside”, 19. oktober 2017, Politiken

<https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art6165067/Sugardating-er-hverken-glamour%C3%B8st-eller-uskyldigt.-Det-er-risikofylt-gr%C3%A5zoneprostitution-med-social-slagside>

- Groes, Christian: ”Er der virkelig så mange unge, der boller for en burger?”, 13. februar 2015, Information
<https://www.information.dk/debat/2015/02/virkelig-saa-unge-boller-burger>
- Groes, Christian: ”Vi er nødt til at skelne mellem prostitution og gaveøkonomi”, 20. oktober 2017, Politiken
<https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art6165293/Vi-er-n%C3%B8dt-til-at-skelne-mellem-prostitution-og-gave%C3%B8konomi>
- Hansen, Sarah Cecilie Simone: ”Sugarbaben Sofie: Sugardating er forklædt prostitution”, 14. maj 2014, DR
<https://www.dr.dk/nyheder/indland/sugarbaben-sofie-sugardating-er-forklaedt-prostitution>
- Holm, Sara Schou & Abrahamsen, Mia Lundgaard & Mortensen, Annagrethe Heuser: ”Der er intet galt i, at de unge kvinder tager, hvad de har lyst til”, 2. november 2017, Politiken
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e67bdd59>
(via Infomedia)
- Jensen, Sebastian Bjerring: ”Sugardaddies betaler Sarah for sex: ’Jeg føler mig ikke som prostitueret’”, 6. december 2018a, B.T.
<https://www.bt.dk/samfund/sugardaddies-betaler-sarah-for-sex-jeg-foeler-mig-ikke-som-en-prostitueret>
- Jensen, Sebastian Bjerring: ”18-årige Camilla har haft sex med utallige sugardaddies: Det har både været godt og gjort ondt”, 8. december 2018b, B.T.
<https://www.bt.dk/samfund/18-aarige-camilla-har-haft-sex-med-utallige-sugardaddies-det-har-baade-vaeret-godt>
- Jensen, Sebastian Bjerring: ”Sofie er blevet ødelagt af sugardating: 10.000 kroner for weekend med sex”, 9. marts 2019, B.T.
<https://www.bt.dk/nyheder/sofie-er-blevet-oedelagt-af-sugardating-10.000-kroner-for-weekend-med-sex>
- Kragh, Julie: ”Byttehandel: Et pænere ord for prostitution”, 1. maj 2016, B.T.
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e5aff295>
(via Infomedia)

- Kornø, Kristian & Ladekarl, Mads Gordon: "Danske unge sælger sig selv: Jeg overskrider hele tiden nye grænser", 4. juni 2017, Ekstra Bladet
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e64858f9>
(via Infomedia)
- Nielsen, Charlotte: "Nej, jeg er ikke luder", 27. juli 2014a, B.T.
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4812dee>
(via Infomedia)
- Nielsen, Charlotte: "Frækt eller frastødende?", 27. juli 2014b, B.T.
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4812df0>
(via Infomedia)
- Nielsen, Charlotte: "Pia har tjent 80.000 på sugardating: Nu fortryder hun alt", 3. august 2014c, B.T.
<https://www.bt.dk/danmark/pia-har-tjent-80.000-paa-sugardating-nu-fortryder-hun-alt>
- Nielsen, Christina Jul: "Sugardating flytter unge kvinders grænser for sex", 22. februar 2015, Berlingske
<https://www.berlingske.dk/samfund/sugardating-flytter-unge-kvindes-graenser-for-sex>
- Nielsen, Christina Jul & Nissen, Louise Stigsgaard: "Jeg holdt op med at tælle, da jeg nåede de 100", 22. februar 2015, Berlingske
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4d8a274>
(via Infomedia)
- Nissen, Louise Stigsgaard: "Grænser for sex", 3. februar 2015, Berlingske
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e4cde4b4>
(via Infomedia)
- Olsen, Jakob Steen: "Ny dokumentarfilm om sugardateren Gina Jaqueline: Er hun en vinder? Juryen voterer stadig", 24. oktober 2018, Berlingske
<https://www.berlingske.dk/kultur/ny-dokumentarfilm-om-sugardateren-gina-jaqueline-er-hun-en-vinder-juryen>
- Petersen, Karen Filskov: "Tusindvis af danskere har set Ginns historie - men kan vi snakke om, hvad sugardating egentlig er?" 30. oktober 2017, B.T.
<https://www.bt.dk/blogs/tusindvis-af-danskere-har-set-ginns-historie-men-kan-vi-snakke-om-hvad-sugardating>
- Rosendal, Peter: "En tidligere sugardater kæmper for kærligheden i ny film", 16. oktober 2018, Jyllands-Posten

<https://jyllands-posten.dk/kultur/film/ECE10942470/en-tidligere-sugardater-kaemper-for-kaerligheden-i-ny-film/>

- Wandall, Solveig: “DR3 forfører sine seere og glorificerer sugardating”, 29. november 2018, Politiken
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e6fde051>
- Zahle, Morten & Sørensen, Cæcilie Møldrup: “Kan du li’ det, du ser, bliver du helt sikkert ikke skuffet”, 11. februar 2018, Jyllands-Posten
<https://apps-infomedia-dk.ep.fjernadgang.kb.dk/mediarkiv/link?articles=e69d25db>
(via Infomedia)

Weblinks

- Web 1: <https://realityportalen.dk/rcarticle/fie-laursens-nye-projekt-reklamerer-for-sugardating/> Besøgt 20. maj 2020
- Web 2: <https://sugardaters.dk/> Besøgt 29. maj 2020
- Web 3: <https://redenung.dk/> Besøgt 29. maj 2020
- Web 4: <https://www.religion.dk/etik/hvad-er-dydsetik> Besøgt den 22. maj 2020